

Euroopan unionin virallinen lehti

C 301

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta
6. marraskuuta 2010

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2010/C 301/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 288, 23.10.2010 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2010/C 301/02

Asia C-550/07 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.9.2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd ja Akcros Chemicals Ltd v. Euroopan komissio, Conseil des barreaux européens, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter ja International Bar Association (Muutoksenhaku — Kilpailu — Asian selvittämistoimet — Komission tarkastusvalta — Yhteydenpidon luottamuksellisuuden suoja — Asianajajan ja yrityksen välinen työsuhde — Sähköpostiviestien vaihto) 2

FI

Hinta:
4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2010/C 301/03	Asia C-48/09 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.9.2010 — Lego Juris A/S v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Mega Brands Inc. (Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 40/94 — Yhteisön tavaramerkki — Tavarantoiminnan soveltuvuus tavaramerkiksi rekisteröintiin — Lego-palikan yläpinnasta ja kahdesta sivusta muodostuvan merkin rekisteröinti — Kyseisen rekisteröinnin mitättömäksi julistaminen samanmuotoisia ja -mittaisia lelupalikoita myyvän yrityksen hakemuksesta — Kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohta — Merkki, joka muodostuu yksinomaan teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavarantoiminnasta)	3
2010/C 301/04	Asia C-149/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.9.2010 (Dioikitiko Efeteio Thessalonikisin (Kreikka) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Zoi Chatzi v. Ypourgos Oikonomikon (Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 96/34/EY — Vanhempainlomaa koskeva puitesopimus — Puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohdan tulkinta — Vanhempainlomaa koskevan oikeuden saaja — Vanhempainloma kaksosten syntymän yhteydessä — Syntymän käsite — Syntyneiden lasten lukumäärän huomioon ottaminen — Yhdenvertaisen kohtelun periaate)	3
2010/C 301/05	Asia C-337/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 7.7.2010 — Georg Neidel v. Stadt Frankfurt am Main	4
2010/C 301/06	Asia C-362/10: Kanne 20.7.2010 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta	4
2010/C 301/07	Asia C-364/10: Kanne 8.7.2010 — Unkarin tasavalta v. Slovakian tasavalta	5
2010/C 301/08	Asia C-379/10: Kanne 29.7.2010 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta	6
2010/C 301/09	Asia C-388/10 P: Valitus, jonka Félix Muñoz Arraiza on tehnyt 2.8.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-138/09, Félix Muñoz Arraiza v. SMHV ja Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja, 9.6.2010 antamasta tuomiosta	7
2010/C 301/10	Asia C-397/10: Kanne 4.8.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta	8
2010/C 301/11	Asia C-403/10 P: Valitus, jonka Mediaset SpA on tehnyt 6.8.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-177/07, Mediaset SpA v. Euroopan komissio, jota tukee Sky Italia Srl, 15.6.2010 antamasta tuomiosta	8
2010/C 301/12	Asia C-412/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 18.8.2010 — Deo Antoine Homawoo v. GMF Assurances SA	9
2010/C 301/13	Asia C-414/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 19.8.2010 — Société Veleclair v. Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 301/14	Asia C-415/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 20.8.2010 — Galina Meister v. Speech Design Carrier Systems GmbH	10
2010/C 301/15	Asia C-416/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakian tasavalta) on esittänyt 23.8.2010 — Jozef Križan ym. v. Slovenská inšpekcia životného prostredia	11
2010/C 301/16	Asia C-419/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Saksa) on esittänyt 23.8.2010 — Wolfgang Hofmann v. Freistaat Bayern	12
2010/C 301/17	Asia C-422/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 27.8.2010 — Georgetown University, University of Rochester ja Loyola University of Chicago v. Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks	12
2010/C 301/18	Asia C-424/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 31.8.2010 — Tomasz Ziolkowski v. Das Land Berlin	13
2010/C 301/19	Asia C-425/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 31.8.2010 — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja ja Marlon Szeja v. Das Land Berlin	13
2010/C 301/20	Asia C-429/10 P: Valitus, jonka X Technology Swiss GmbH on tehnyt 2.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-547/08, X Technology Swiss GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 15.6.2010 antamasta tuomiosta	13
2010/C 301/21	Asia C-430/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 2.9.2010 — Hristo Gaydarov v. Direktor na Glavna direksia "Ohranitelna politsia" pri Ministerstvo na vatreshnite raboti	14
2010/C 301/22	Asia C-431/10: Kanne 1.9.2010 — Euroopan komissio v. Irlanti	15
2010/C 301/23	Asia C-432/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 26.8.2010 — Ministerie van Financiën ja Openbaar Ministerie v. Aboulkacem Chihabi ym.	15
2010/C 301/24	Asia C-433/10 P: Valitus, jonka Volker Mauerhofer on tehnyt 3.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-515/08, Volker Mauerhofer v. Euroopan komissio, 29.6.2010 antamasta määräyksestä	17
2010/C 301/25	Asia C-445/10: Kanne 15.9.2010 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta	17

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 301/26	Asia C-447/10 P: Valitus, jonka Grain Millers, Inc. on tehnyt 15.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-430/08, Grain Millers, Inc. v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 9.7.2010 antamasta tuomiosta	18
2010/C 301/27	Asia C-457/10 P: Valitus, jonka AstraZeneca AB ja AstraZeneca plc ovat tehneet 16.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kuudes jaosto) asiassa T-321/05, AstraZeneca AB ja AstraZeneca plc v. Euroopan komissio, 1.7.2010 antamasta tuomiosta	18
2010/C 301/28	Asia C-366/09: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 3.9.2010 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta	19
Unionin yleinen tuomioistuin		
2010/C 301/29	Asia T-279/04: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Éditions Jacob v. komissio (Kilpailu — Yrityskeskittymät — Ranskankielinen kustannustoiminta — Päätös, jolla yrityskeskittymä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi sillä edellytyksellä, että varat luovutetaan — Ostajaehdokkaan kumoamiskanne — Perusteluvollisuus — Petos — Oikeudellinen virhe — Ilmeinen arviointivirhe — Asetus (ETY) N:o 4064/89)	20
2010/C 301/30	Asia T-452/04: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Éditions Jacob v. komissio (Kilpailu — Yrityskeskittymät — Ranskankielinen kustannusala — Päätös, jolla todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltuvaksi edellyttäen, että omaisuuseriä luovutetaan edelleen — Edelleen luovutettavien omaisuuserien ostajan hyväksymistä koskeva päätös — Ostajaehdokkaan, joka ei tullut valituksi, nostama kumoamiskanne — Toimitsijamiehen riippumattomuus — Asetus (ETY) N:o 4064/89)	20
2010/C 301/31	Yhdistetyt asiat T-415/05, T-416/05 ja T-423/05: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Kreikka ym. v. komissio (Valtiontuki — Ilmailuala — Kreikan kansallisen lentoyhtiön rakenneuudistukseen ja yksityistämiseen myönnetty tuki — Päätös, jolla tuki julistetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja jolla se määrätään perittäväksi takaisin — Kahden yhtiön välinen taloudellinen jatkumo — Tuen tosiasiallisen saajan yksilöinti sen takaisinperimiseksi — Yksityistä toimijaa koskeva peruste — Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille — Perusteluvollisuus)	21
2010/C 301/32	Asia T-26/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Trioplast Wittenheim v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Muovisten teollisuussäkkien markkinat — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Rikkomisen kesto — Sakot — Rikkomisen vakavuus — Lieventävät olosuhteet — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Oikeasuhteisuus) ...	21
2010/C 301/33	Asia T-40/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Trioplast Industrier v komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Muovisten teollisuussäkkien markkinat — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Rikkomisen kesto — Sakot — Rikkomisen vakavuus — Lieventävät olosuhteet — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Oikeasuhteisuus — Yhteisvastuu — Oikeusvarmuuden periaate)	22

2010/C 301/34	Asia T-193/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — TF1 v. komissio (Valtiontuet — Elokuva- ja audiovisuaalisen tuotannon tukijärjestelmät — Vastustamatta jättämistä koskeva päätös — Kumoamiskanne — Kilpailuasemaan kohdistuvan huomattavan vaikutuksen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)	22
2010/C 301/35	Asia T-314/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Whirlpool Europe v. neuvosto (Polkumyynti — Tiettyjen Etelä-Koreasta peräisin olevien jääkaappi-pakastinyhdistelmien tuonti — Tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelmä — Puolustautumisoikeudet — Neuvoa-antava komitea — Perusteluvollisuus — Tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelyssä käytettävän menetelmän valinta — Asetuksen (EY) N:o 384/96 15 artiklan 2 kohta ja 20 artiklan 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohta ja 20 artiklan 5 kohta))	23
2010/C 301/36	Asia T-131/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Mohr & Sohn v. komissio (Sisävesiliikenne — Yhteisön aluskapasiteetti — Uusien alusten käyttöönottamisen edellytykset (vanha uudesta -sääntö) — Komission päätös, jolla kieltäydytään soveltamasta erikoisveneitä koskevaa poikkeuslupaa — Neuvoston asetuksen (EY) N:o 718/1999 4 artiklan 6 kohta)	23
2010/C 301/37	Yhdistetyt asiat T-156/07 ja T-232/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Espanja v. komissio (Kielä koskevat järjestelyt — Ilmoitus hallintovirkamiesten palvelukseen ottamista koskevasta avoimesta kilpailusta — Julkaiseminen kaikilla virallisilla kielillä — Muutokset — Asetus N:o 1 — Henkilöstösääntöjen 27 ja 28 artikla sekä 29 artiklan 1 kohta — Henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 ja 2 kohta — Perusteluvollisuus — Syrjintäkiellon periaate)	24
2010/C 301/38	Yhdistetyt asiat T-166/07 ja T-285/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Italia v. komissio (Kielä koskevat järjestelyt — Ilmoitus hallintovirkamiesten ja assistenttien palvelukseen ottamista koskevasta avoimista kilpailuista — Julkaiseminen kolmella virallisella kielellä — Muutokset — Julkaiseminen kaikilla virallisilla kielillä — Toisen kielen valinta kolmen kielen joukosta — Asetus N:o 1 — Henkilöstösääntöjen 27 ja 28 artikla sekä 29 artiklan 1 kohta — Henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 ja 2 kohta — Perusteluvollisuus — Syrjintäkiellon periaate — Harkintavallan väärinkäyttö)	24
2010/C 301/39	Asia T-366/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Procter & Gamble v. SMHV — Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin P&G PRESTIGE BEAUTE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset kuviomerkit Prestige — Rekisteröinnin osittainen hylkääminen — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaanusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	25
2010/C 301/40	Asia T-72/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Travel Service v. SMHV — Eurowings Luftverkehrs (smartWings) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin smartWings rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset ja kansainväliset sana- ja kuviomerkit EUROWINGS ja EuroWings — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaanusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 73 artikla (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla) — Asetuksen (EY) N:o 40/94 79 artikla (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 83 artikla))	25

2010/C 301/41	Asia T-97/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — KUKA Roboter v. SMHY (oranssin värin sävy) (Yhteisön tavaramerkki — Merkkiä, joka koostuu oranssin värin sävystä, koskeva hakemus yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta))	26
2010/C 301/42	Asia T-135/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Schniga v. YKLV — Elaris ja Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (Kasvinjalostajanoikeudet — Hakemus yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämiseksi Gala Schnitzer -omenalajikkeelle — Tekninen tutkimus — YKLV:n harkintavalta — Vastalauseet — Asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohta)	26
2010/C 301/43	Asia T-149/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Abbott Laboratories v. SMHV — aRigen (Sorvir) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Sorvir rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki NORVIR — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	26
2010/C 301/44	Asia T-292/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Inditex v. SMHV — Marín Díaz de Cerio (OFTEN) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin OFTEN rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki OLTEN — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Tavaroiden samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Näyttö aikaisemman tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä — Asetuksen N:o 40/94 43 artiklan 2 ja 3 kohta (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta) — Riidan kohde valituslautakunnassa — Asetuksen N:o 40/94 61 ja 62 artikla (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 63 ja 64 artikla))	27
2010/C 301/45	Asia T-400/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Enercon v. SMHV — BP (ENERCON) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin ENERCON rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki ENERGOL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Rekisteröinnin osittainen hylkääminen)	27
2010/C 301/46	Asia T-546/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.9.2010 — Villa Almè v. SMHV — Marqués de Murrieta (i GAI) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin i GAI rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Kansallinen sanamerkki YGAY ja yhteisön kuvio- ja sanamerkit MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Suhteelliset hylkäysperusteet — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttäminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 43 artiklan 2 ja 3 kohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta) — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	28
2010/C 301/47	Asia T-385/05 TO: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.9.2010 — Portugali v. Transnautica ja komissio (Kolmannen osapuolen kantelu — Kolmannen osapuolen mahdollisuus osallistua pääasian käsittelyyn — Kolmannen osapuolen oikeuksia ei ole loukattu — Tutkimatta jättäminen)	28
2010/C 301/48	Asia T-123/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 2.9.2010 — Spitzer v. SMHV — Homeland Housewares (Magic Butler) (Kumoamiskanne — Kantajan toimimattomuus — Lausunnon antamisen raukeaminen)	29

2010/C 301/49	Asia T-532/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.9.2010 — Norilsk Nickel Harjavalta ja Umicore v. komissio (Kumoamiskanne — Ympäristö ja ihmisten terveyden suojele — Tiettyjen vaaralliseksi aineiksi katsottujen nikkelikarbonaattien luokitus, pakkaus ja merkinnät — Direktiivi 2008/58/EY — Direktiivi 67/548/ETY — Asetus (EY) N:o 790/2009 — Asetus (EY) N:o 1272/2008 — Vaatimusten mukauttaminen — SEUT 263 artiklan neljännen kohdan ajallinen soveltaminen — Toimet eivät koske kantajia erikseen — Tutkimatta jättäminen) 29	29
2010/C 301/50	Asia T-539/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.9.2010 — Etimine ja Etiproducs v. komissio (Kumoamiskanne — Ympäristö ja ihmisten terveyden suojele — Tiettyjen vaaralliseksi aineiksi katsottujen boraattien luokitus, pakkaus ja merkinnät — Direktiivi 2008/58/EY — Direktiivi 67/548/ETY — Asetus (EY) N:o 790/2009 — Asetus (EY) N:o 1272/2008 — Vaatimusten mukauttaminen — SEUT 263 artiklan neljännen kohdan ajallinen soveltaminen — Toimet eivät koske kantajia erikseen — Tutkimatta jättäminen) 30	30
2010/C 301/51	Asia T-120/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.9.2010 — Phoenix-Reisen ja DRV v. komissio (Valtiontuet — Saksan lainsäädännön mukainen avustus maksukyvyttömmille yrityksille — Kantelu, jossa väitetään, että yhteisön oikeutta on rikottu — Kantelun hylkääminen — Myöhemmän päätöksen tekeminen — Lausunnon antamisen raukeaminen) 30	30
2010/C 301/52	Asia T-157/09 P: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.9.2010 — Marcuccio v. komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Kohtuullinen määräaika vahingonkorvausvaatimuksen esittämiselle — Myöhästyminen — Valitus, joka on osittain jätettävä tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja joka on osittain selvästi perusteeton) 31	31
2010/C 301/53	Asia T-299/10 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 31.8.2010 — Babcock Noell v. fuusioenergian kehittämisestä vastaava eurooppalainen yhteisyritys (Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Tarjouksen hylkääminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Fumus boni juris — Kiireellisyys — Intressivertailu) 31	31
2010/C 301/54	Asia T-332/10: Kanne 10.8.2010 — Viaguara v. SMHV — Pfizer (VIAGUARA) 31	31
2010/C 301/55	Asia T-341/10: Kanne 20.8.2010 — F91 Diddeléng ym. v. komissio 32	32
2010/C 301/56	Asia T-345/10: Kanne 25.8.2010 — Portugalin tasavalta v. Euroopan komissio 32	32
2010/C 301/57	Asia T-361/10 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 25.8.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-35/08, Pachtitis v. komissio, 15.6.2010 antamasta tuomiosta 33	33
2010/C 301/58	Asia T-367/10: Kanne 3.9.2010 — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia ym. v. komissio 34	34
2010/C 301/59	Asia T-369/10: Kanne 2.9.2010 — Handicare v. SMHV — Apple Corps (BEATLE) 35	35
2010/C 301/60	Asia T-372/10: Kanne 3.9.2010 — Bolloré v. komissio 35	35

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 301/61	Asia T-373/10: Kanne 8.9.2010 — Villeroy et Boch Austria GmbH v. komissio	36
2010/C 301/62	Asia T-374/10: Kanne 8.9.2010 — Villeroy & Boch AG (Mettlach, Saksa) v. komissio	37
2010/C 301/63	Asia T-375/10: Kanne 8.9.2010 — Hansa Metallwerke ym. v. komissio	38
2010/C 301/64	Asia T-377/10: Kanne 6.9.2010 — Preparados Alimenticios v. SMHV — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)	39
2010/C 301/65	Asia T-378/10: Kanne 7.9.2010 — Masco ym. v. komissio	40
2010/C 301/66	Asia T-379/10: Kanne 8.9.2010 — Keramag Keramische Werke AG ym. v. komissio	40
2010/C 301/67	Asia T-381/10: Kanne 8.9.2010 — Sanitec Europe v. komissio	41
2010/C 301/68	Asia T-382/10: Kanne 9.9.2010 — Villeroy et Boch v. komissio	42
2010/C 301/69	Asia T-383/10: Kanne 7.9.2010 — Continental Bulldog Club Deutschland eV v. SMHV (CONTINENTAL)	43
2010/C 301/70	Asia T-385/10: Kanne 13.9.2010 — ArcelorMittal Wire France ym. v. komissio	43
2010/C 301/71	Asia T-386/10: Kanne 8.9.2010 — Dornbracht v. komissio	44
2010/C 301/72	Asia T-387/10: Kanne 9.9.2010 — Goutier v. SMHV — Eurodata (ARANTAX)	45
2010/C 301/73	Asia T-388/10: Kanne 6.9.2010 — Productos Derivados del Acero v. komissio	46
2010/C 301/74	Asia T-389/10: Kanne 13.9.2010 — SLM v. komissio	46
2010/C 301/75	Asia T-390/10 P: Valitus, jonka Paulette Füller-Tomlinson on tehnyt 10.9.2010 virkamiestuomiois- tuimen asiassa F-97/08, Füller-Tomlinson v. parlamentti, 1.7.2010 antamasta tuomiosta	47
2010/C 301/76	Asia T-391/10: Kanne 13.9.2010 — Nedri Spanstaal v. komissio	48

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 301/77	Asia T-392/10: Kanne 6.9.2010 — Euro-Information v. SMHV (EURO AUTOMATIC CASH)	48
2010/C 301/78	Asia T-393/10: Kanne 14.9.2010 — Westfälische Drahtindustrie ym. v. komissio	49
2010/C 301/79	Asia T-394/10: Kanne 13.9.2010 — Grebenshikova v. SMHV — Volvo Trademark (SOLVO)	50
2010/C 301/80	Asia T-395/10: Kanne 14.9.2010 — Stichting Corporate Europe Observatory v. komissio	50
2010/C 301/81	Asia T-396/10: Kanne 8.9.2010 — Zucchetti Rubinetteria v. komissio	51
2010/C 301/82	Asia T-397/10: Kanne 13.9.2010 — ara v. SMHV — Allrounder (Urheilukenkä, jonka kyljessä on kirjain A)	51
2010/C 301/83	Asia T-398/10: Kanne 8.9.2010 — Fapricela — Indústria de Trefilaria v. komissio	52
2010/C 301/84	Asia T-399/10: Kanne 14.9.2010 — ArcelorMittal España v. komissio	53
2010/C 301/85	Asia T-402/10: Kanne 9.9.2010 — Villeroy & Boch — Belgium v. Euroopan komissio	53
2010/C 301/86	Asia T-405/10: Kanne 10.9.2010 — Justice & Environment v. komissio	54
2010/C 301/87	Asia T-406/10: Kanne 15.9.2010 — Emesa-Trefilería ja Industrias Galyca v. komissio	55
2010/C 301/88	Asia T-408/10: Kanne 8.9.2010 — Roca Sanitario, SA v. komissio	55
2010/C 301/89	Asia T-409/10: Kanne 13.9.2010 — Bottega Veneta International Sàrl v. SMHV	56
2010/C 301/90	Asia T-410/10: Kanne 13.9.2010 — Bottega Veneta International v. SMHV	56
2010/C 301/91	Asia T-411/10: Kanne 8.9.2010 — Laufen Austria v. komissio	57

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 301/92	Asia T-412/10: Kanne 9.9.2010 — Roca v. Euroopan komissio	57
2010/C 301/93	Asia T-415/10: Kanne 18.9.2010 — Nexans France v. yhteisyritys Fusion for Energy	58
2010/C 301/94	Asia T-417/10: Kanne 13.9.2010 — Cortés del Valle López v. SMHV (HIJOPUTA)	59
2010/C 301/95	Asia T-418/10: Kanne 15.9.2010 — voestalpine ja voestalpine Austria Draht AG v. komissio	59
2010/C 301/96	Asia T-419/10: Kanne 14.9.2010 — Ori Martin v. komissio	60
2010/C 301/97	Asia T-420/10: Kanne 17.9.2010 — Armani v. SMHV — Annunziata Del Preto (AJ AMICI JUNIOR)	61
2010/C 301/98	Asia T-421/10: Kanne 20.9.2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana v. SMHV — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)	61
2010/C 301/99	Asia T-429/10: Kanne 17.9.2010 — Global Steel Wire v. komissio	62

Virkamiestuomioistuin

2010/C 301/100	Asia F-61/10: Kanne 24.7.2010 — AF v. komissio	63
2010/C 301/101	Asia F-73/10: Kanne 3.9.2010 — Coedo Suárez v. neuvosto	63
2010/C 301/102	Asia F-74/10: Kanne 9.9.2010 — Kimman v. komissio	63
2010/C 301/103	Asia F-75/10: Kanne 10.9.2010 — Scheefer v. Euroopan parlamentti	64
2010/C 301/104	Asia F-76/10: Kanne 10.9.2010 — Colart ym. v. parlamentti	64
2010/C 301/105	Asia F-77/10: Kanne 13.9.2010 — Arroyo Redondo v. komissio	65
2010/C 301/106	Asia F-78/10: Kanne 18.9.2010 — Antelo Sanchez ym. v. parlamentti	65
2010/C 301/107	Asia F-79/10: Kanne 17.9.2010 — Dubus v. komissio	66
2010/C 301/108	Asia F-81/10: Kanne 24.9.2010 — Praskevicius v. parlamentti	66

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2010/C 301/01)***Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä**

EUVL C 288, 23.10.2010

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 274, 9.10.2010

EUVL C 260, 25.9.2010

EUVL C 246, 11.9.2010

EUVL C 234, 28.8.2010

EUVL C 221, 14.8.2010

EUVL C 209, 31.7.2010

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.9.2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd ja Akcros Chemicals Ltd v. Euroopan komissio, Conseil des barreaux européens, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter ja International Bar Association

(Asia C-550/07 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kilpailu — Asian selvittämistoimet — Komission tarkastusvalta — Yhteydenpidon luottamuksellisuuden suoja — Asianajajan ja yrityksen välinen työsuhde — Sähköpostiviestien vaihto)

(2010/C 301/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Akzo Nobel Chemicals Ltd ja Akcros Chemicals Ltd (edustajat: avocate M. Mollica, avocat M. van der Woude ja advocaat C. Swaak)

Valittajan vastapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre ja X. Lewis), Conseil des barreaux européens (edustaja: J. Flynn, QC), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (edustajat: advocaat O. Brouwer ja advocaat C.E. Schillemans), European Company Lawyers Association (AEJE) (edustajat: advocaat M. Dolmans ja advokat K. Nordlander sekä solicitor J. Temple Lang), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (edustajat: Rechtsanwalt G. Berrisch ja solicitor D.W. Hull) ja International Bar Association (edustajat: avocat J. Buhart ja avocat I. Michou)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: V. Jackson ja E. Jenkinson sekä barrister M. Hoskins), Irlanti (asiamiehet: D. O'Hagen, D. O'Donnell, SC ja R. Casey, BL), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: C. Wissels, Y. Vries ja M. de Grave)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen, laajennettu jaosto) asiassa T-253/03, Akzo Nobel Chemicals Ltd ja Akcros Chemicals Ltd v. Euroopan yhteisöjen komissio, 17.9.2007 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen, jossa vaadittiin kumottavaksi 8.5.2003 tehty päätös K(2003) 1533, lopullinen, jossa oli hylätty vaatimus asianajajan ja asiakkaan välisen yhteydenpidon luottamuksellisuuden suojan soveltamisesta tiettyihin asiakirjoihin, jotka on otettu haltuun asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohdan nojalla määrättyssä tarkastuksessa (asia COMP/E-1/38.589)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, Irlanti ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 3) Conseil des barreaux européens, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association, American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter ja International Bar Association vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Akzo Nobel Chemicals Ltd ja Akcros Chemicals Ltd korvaavat oikeudenkäyntikulut muilta osin yhteisvastuullisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 37, 9.2.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.9.2010
— **Lego Juris A/S v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Mega Brands Inc.**

(Asia C-48/09 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 40/94 — Yhteisön tavaramerkki — Tavarannon muodon soveltuvuus tavaramerkiksi rekisteröintiin — Lego-palikan yläpinnasta ja kahdesta sivusta muodostuvan merkin rekisteröinti — Kyseisen rekisteröinnin mitättömäksi julistaminen samanmuotoisia ja -mitaisia lelupalikoita myyvän yrityksen hakemuksesta — Kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohhta — Merkki, joka muodostuu yksinomaan teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavarannon muodosta)

(2010/C 301/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Lego Juris A/S (edustajat: Rechtsanwalt V. von Bomhard ja Rechtsanwalt T. Dolde)

Valittajan vastapuoli ja muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: D. Botis) ja Mega Brands Inc. (edustajat: asianajajat P. Cappuyns ja C. De Meyer)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-270/06, Lego Juris A/S vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 12.11.2008 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kumoamiskanteen, jonka luokkiin 9 ja 28 kuuluvia tavaroita varten rekisteröidyn, Lego-palikan muodossa esitetyn kolmiulotteisen yhteisön tavaramerkin haltija oli nostanut sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) suuren valituslautakunnan 10.7.2006 tekemästä päätöksestä R 856/2004-G, jolla oli hylätty valitus, joka oli tehty mitättömyysoaston päätöksestä julistaa kyseinen tavaramerkki osittain mitättömäksi Mega Brandsin esittämän mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen yhteydessä — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan tulkinta

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Lego Juris A/S velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 82, 4.4.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.9.2010 (Dioikitiko Efeteio Thessalonikisin (Kreikka) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Zoi Chatzi v. Ypourgos Oikonomikon

(Asia C-149/10) ⁽¹⁾

(Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 96/34/EY — Vanhempainloma koskeva puitesopimus — Puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohdan tulkinta — Vanhempainloma koskevan oikeuden saaja — Vanhempainloma kaksosten syntymän yhteydessä — Syntymän käsite — Syntyneiden lasten lukumäärän huomioon ottaminen — Yhdenvertaisen kohtelun periaate)

(2010/C 301/04)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Zoi Chatzi

Vastaaja: Ypourgos Oikonomikon

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainloma koskevasta puitesopimuksesta 3.6.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/34/EY (EYVL L 145, s. 4) liitteenä olevan puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EUVL C 83, s. 289) 24 artiklan tulkinta — Kaksosten syntymän perusteella myönnettävä vanhempainloma — Vain yhden vanhempainloman myöntäminen — Perusoikeuskirjan 21 artiklan rikkominen syntymään perustuvan syrjinnän ja suhteellisuusperiaatteen vastaisen kaksoslasten oikeuksien rajoittamisen vuoksi

Tuomiolauselma

1) UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n 14.12.1995 tekemästä vanhempainloma koskevasta puitesopimuksesta 3.6.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/34/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 15.12.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/75/EY, liitteenä olevan vanhempainlomasta 14.12.1995 tehdyn puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohtaa ei voida tulkita siten, että sillä annetaan lapselle yksilöllinen oikeus vanhempainlomaan.

2) Puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohtaa ei ole tulkittava siten, että kaksosten syntymä tuottaa oikeuden syntyneiden lasten lukumäärää vastaavaan määrään vanhempainlomia. Tällä lausekkeella — luettuna yhdenvertaisen kohtelun periaatteen valossa — velvoitetaan kuitenkin kansallinen lainsäätävä toteuttamaan sellainen vanhempainloma koskeva sääntely, jolla voidaan kussakin jäsenvaltiossa vallitseva tilanne huomioon ottaen taata kaksosten

vanhempi kohtelu, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon heidän erityistarpeensa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on selvittää, onko kansallinen sääntely tämän vaatimuksen mukainen, ja tulkita, tapauksen niin vaatiessa, tätä kansallista lainsäädäntöä mahdollisimman pitkälle unionin oikeuden mukaisesti.

(¹) EUVL C 148, 5.6.2010.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 7.7.2010 — Georg Neidel v. Stadt Frankfurt am Main

(Asia C-337/10)

(2010/C 301/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Georg Neidel

Vastaaja: Stadt Frankfurt am Main

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Sovelletaanko direktiivin 2003/88/EY (¹) 7 artiklaa myös virkasuhteisiin?
2. Käsittääkö direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohta myös oikeuden vuosilomaan, sikäli kuin kansalliseen lainsäädäntöön perustuva lomaoikeus ylittää neljä viikkoa?
3. Kuuluuko direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan myös oikeus sellaiseen palkalliseen vapaaseen, joka kansallisen lainsäädännön nojalla myönnetään vuosiloman lisäksi epäsäännöllisen työajan perusteella pyhäpäivien korvaamiseksi?
4. Voiko eläkkeelle siirtynyt virkamies vaatia oikeutta saada vuosiloman sijasta lomakorvaus suoraan direktiivin

2003/88/EY 7 artiklan 2 kohdan perusteella, jos hän on ollut sairauden vuoksi poissa työstä eikä näin ollen voinut pitää vuosilomaansa vapaan muodossa?

5. Voiko kansallisessa lainsäädännössä säädetty lomaoikeuden ennenaikainen raukeaminen olla ainakin osittain esteenä oikeudelle saada vuosiloman sijasta lomakorvaus?
6. Koskeeko direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 2 kohtaan perustuva oikeus saada vuosiloman sijasta lomakorvaus ainoastaan direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohdassa taattua neljän viikon vähimmäisvuosilomaa vai koskeeko oikeus saada vuosiloman sijasta lomakorvaus myös muita kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä lomaoikeuksia? Kuuluvatko näihin laajennettuihin lomaoikeuksiin myös sellaiset oikeudet, joiden osalta oikeus palkalliseen vapaaseen perustuu ainoastaan tavanomaisesta poikkeavaan työaikaan?

(¹) Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 18.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL L 299, s. 9).

Kanne 20.7.2010 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-362/10)

(2010/C 301/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. La Pergola ja K. Herrmann)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä 17.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/98/EY (¹) säännösten mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 ja 11 artiklan täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan mukaan Puolan tasavalta ei ole tähän mennessä toteuttanut kansallisia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen direktiivin 2003/98 asianmukaiseksi täytäntöönpanemiseksi kansallisessa oikeusjärjestyksessä. Pääsystä julkisiin tietoihin 6.9.2001 annettu laki (Ustawa z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej), joka on annettu komissiolle tiedoksi, ei koske julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäyttöä, koska siinä ei määritellä itse termiä ”uudelleenkäyttö”. Tähän lakiin perustuvilla oikeuksilla ja velvollisuuksilla ei siten jo pelkästään tästä syystä voida panna direktiiviä 2003/98 asianmukaisesti täytäntöön.

(¹) EUVL L 345, s. 90.

Kanne 8.7.2010 — Unkarin tasavalta v. Slovakian tasavalta

(Asia C-364/10)

(2010/C 301/07)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Asianosaiset

Kantaja: Unkarin tasavalta (asiamiehet: M. Fehér ja E. Orgován)

Vastaaja: Slovakian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Slovakian tasavalta ei ole noudattanut Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY (¹) (jäljempänä direktiivi 2004/38) ja SEUT 18 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteita, koska se ei 21.8.2009 päästänyt Unkarin presidentti László Sólyomia alueelleen, rikkoen näin mainitun direktiivin säännöksiä
- Lisäksi on todettava, että Euroopan unionin oikeus ja erityisesti EUT 3 artiklan 2 kohta ja SEUT 21 artiklan 1 kohta on esteenä Slovakian tasavallan väitteelle, jonka se on esittänyt tämän kanteen nostamisajankohtana ja jonka mukaan direk-

tiivillä 2004/38 sallitaan, että Unkarin tasavallan edustajan, tässä tapauksessa sen presidentin, saapuminen Slovakian alueelle kielletään, joten samanlainen rikkominen voi uusiutua

- On todettava, että Slovakian tasavalta on soveltanut unionin lainsäädäntöä väärin, koska sen viranomaiset eivät ole pääsääntöisesti Unkarin presidentti László Sólyomia alueelleen direktiivin 2004/38 vedoten
- Jos unionin tuomioistuin vastoin Unkarin tasavallan vaatimuksia katsoisi, että direktiivin 2004/38 henkilöllistä soveltamisalaa voidaan rajoittaa kansainvälisen oikeuden yksittäisellä säännöksellä, mihin näkemykseen Unkarin tasavalta ei yhdy, unionin tuomioistuimen on määriteltävä tämän rajoituksen ulottuvuus ja soveltamisala
- Slovakian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Slovakian tasavallan ulkoasiainministeri ilmoitti unkarilaiselle virkaveljelleen 21.8.2009 päivätyllä kirjeellä, joka liittyi Unkari presidentti László Sólyomin samanpäiväiseen vierailuun, että Slovakian tasavallan toimivaltaiset viranomaiset olivat päättäneet kieltää viimeksi mainitulta pääsyn alueelleen.

Unkarin hallitus väittää, että Slovakian tasavalta on Unkari presidentti László Sólyomin pääsyn epäämällä rikkonut SEUT 18 artiklaa ja direktiiviä 2004/38. Unkarin tasavallan mukaan tasavallan presidentti László Sólyomin käytös ei yleisesti ottaen eikä erityisesti kyseisen vierailun yhteydessä aiheuttanut todellista, välitöntä ja riittävän vakavaa vaaraa yhteiskunnan perustavanlaatuisille intresseille siten, että rajoittavan toimenpiteen toteuttaminen olisi ollut perusteltua. Unkarin hallitus toteaa, että katsottaessa, että rajoittavan toimenpiteen toteuttaminen olisi ollut perusteltua — mitä se ei myönnä — tässä tapauksessa toteutettu toimenpide, eli tasavallan presidentin pääsyn kieltäminen, ei ole suhteellisuusperiaatteen mukainen ja se menee haluttua tavoitetta pidemmälle, ja Slovakian tasavalta olisi voinut saavuttaa tämän tavoitteen vähemmän rajoittavilla toimenpiteillä.

Slovakian tasavalta ei noudattanut myöskään direktiivin 2004/38 mukaisia menettelysääntöjä, koska Unkari presidentti László Sólyomin pääsyn epääminen ei perustu direktiivin mukaiseen päätökseen eikä sitä ole annettu tiedoksi; kirjeessä ilmoitettiin pääsyn epäämisestä, mutta siinä ei ollut riittäviä perusteluja eikä siinä ilmoitettu, missä viranomaisessa tai tuomioistuimessa ja minkä ajan kuluessa olisi ollut mahdollista nostaa kanne.

Unkarin hallitus pelkää, että Slovakian tasavalta syyllistyy uudelleen rikkomiseen, sillä viimeksi mainittu on vieläkin sitä mieltä, että presidentti László Sólyomin pääsyn epäminen oli perusteltua.

Unkarin hallituksen mukaan sen lisäksi, että Slovakian viranomaiset ovat soveltaneet oikeutta direktiiviä 2004/38 rikkoen, jo tämä viittaaminen direktiiviin on perusteetonta, koska Slovakian viranomaisten tarkoituksena ei ollut toteuttaa viimeksi mainitun tavoitteita, vaan ne pyrkivät — tällä verukkeella — pelkäämään poliittisiin tavoitteisiin. Slovakian hallituksen väitteistä voidaan päätellä, ettei se evännyt presidentti László Sólyomin pääsyä Slovakian tasavallan alueelle turvallisuuteen tai yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä, kuten unionin lainsäädännössä ja erityisesti direktiivissä 2004/38 edellytetään, vaan puhtaasti etupäässä ulkopolitiikkaan liittyvistä poliittisista syistä.

Unkarin hallituksen mukaan Euroopan komissio on väärin todennut menettelyn kuluessa, että jäsenvaltioiden valtionpäämiesten virallisiin vierailuihin on sovellettava kansallisen oikeuden eikä unionin oikeuden säännöksiä. Sen mielestä direktiivi 2004/38 on sovellettavissa erotuksetta mihin tahansa henkilöryhmään ja minkä tahansa kaltaisiin vierailuihin, olivatpa ne virallisia tai yksityisiä. Tässä direktiivissä tunnustetaan yleinen ja kaikille unionin kansalaisille kuuluva, primaarioikeudesta johdettavissa oleva perustavanlaatuinen oikeus saapua minkä tahansa jäsenvaltion alueelle. Direktiivissä 2004/38 vahvistetaan yleisesti ja tyhjentävästi ne tapaukset, joissa unionin kansalaisten vapaata liikkuvuutta on mahdollista rajoittaa. Siinä ei ole poikkeusta, joka sallisi valtionpäämiesten tai jäsenvaltioiden kansalaisten muun ryhmän sulkemisen yleisen säännön soveltamisalan ulkopuolelle. Jos neuvosto ja Euroopan parlamentti olisivat halunneet asettaa liikkumisvapauden käyttämisen edellytykseksi kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisen tapaoikeuden oikeussäännön, ne olisivat varmaankin säätäneet tästä jo heti direktiiviä antaessaan.

Unkarin hallitus väittää, että kansainvälisessä oikeudessa — kodifoidussa tai tapaoikeudessa — ei ole nyt esillä olevaan asiaan sovellettavissa olevaa oikeussääntöä ja vaikka olisikin, jäsenvaltiot ovat unioniin liittyessään tunnustaneet unionin toimivallan säännellä henkilöiden vapaata liikkuvuutta, ja ne ovat myöntyneet käyttämän niille tällä alalla jäänyttä toimivaltaa unionin päätösten ja oikeuden mukaisesti. Jos silloin kun kyse on jäsenvaltion kansalaisen pääsystä toiseen jäsenvaltioon, kansainvälisen oikeuden säännöksellä voitaisiin rajoittaa direktiivin 2004/38 henkilöllistä soveltamisalaa, unionin tuomioistuimen on määritettävä tarkalleen tällaisen rajoituksen ulottuvuus ottaen huomioon, ettei direktiivissä 2004/38 säädetä tämän suuntaisista poikkeuksista.

Kanne 29.7.2010 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-379/10)

(2010/C 301/08)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Pignataro ja M. Nolin)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut velvoitteitaan, jotka sille aiheutuvat unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössään vahvistamasta yleisestä periaatteesta, joka koskee jäsenvaltioiden vastuuta siitä, että niiden ylimmän oikeusasteen tuomioistuin rikkoo unionin oikeutta, koska se on sulkenut Italian valtion vastuun ulkopuolelle vahingot, jotka ovat aiheutuneet yksityisille oikeussubjekteille siitä, että kansallinen ylimmän oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut unionin oikeutta, kun tällainen rikkominen perustuu tämän tuomioistuimen suorittamaan oikeussääntöjen tulkintaan tai tosiseikkojen tai todisteiden arviointiin, ja rajoittanut tällaisen vastuun tapauksiin, joissa on kyse tahallisuudesta tai törkeästä tuottamuksesta, 13.4.1988 annetun Italian lain nro 117 2 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Laissa nro 117, joka on annettu 13.4.1988 ja joka koskee tuomiovallan käyttämisessä aiheutuneiden vahinkojen korvaamista ja tuomarien siviilioikeudellista vastuuta, suljetaan täysin pois Italian valtion vastuu vahingoista, jotka ovat aiheutuneet yksityisille oikeussubjekteille siitä, että kansallinen ylimmän oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut unionin oikeutta, kun tällainen rikkominen perustuu tämän tuomioistuimen suorittamaan oikeussääntöjen tulkintaan tai tosiseikkojen tai todisteiden arviointiin. Lisäksi kyseisessä laissa rajoitetaan tällainen vastuu tapauksiin, joissa on kyse tahallisuudesta tai törkeästä tuottamuksesta.

(¹) EUVL L 158, s. 77.

”Yhteisön oikeuden kanssa on ristiriidassa kansallinen lainsäädäntö, jossa jäsenvaltion vastuu vahingoista, joita aiheutuu yksityisille oikeussubjekteille siitä, että kansallinen ylimmän oikeusasteen tuomioistuin rikkoo yhteisön oikeutta, suljetaan yleisesti pois sen vuoksi, että kyseessä oleva rikkominen on seurausta kyseisen tuomioistuimen suorittamasta oikeussääntöjen tulkinnaasta tai tosiseikkojen tai todisteiden arvioinnista.

Yhteisön oikeuden kanssa on ristiriidassa myös kansallinen lainsäädäntö, jossa rajoitetaan tämän vastuun syntyminen tapauksiin, joissa on kyse tuomarin tahallisuudesta tai törkeästä tuotamuksesta, jos tällaisella rajoituksella suljetaan pois kyseessä olevan jäsenvaltion vastuu muissa tapauksissa, joissa on rikottu sovellettavaa oikeutta selvällä tavalla siten kuin asiassa C-224/01, Köbler ⁽²⁾ annetun tuomion 53–56 kohdassa on täsmennetty.”

Unionin tuomioistuin on näin ollen katsonut, että laki nro 117 on ristiriidassa sen oman oikeuskäytännön kanssa. Kyseinen laki on kuitenkin edelleen voimassa ja sitä sovelletaan. Vallitseva tilanne on näin ollen ristiriidassa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa.

⁽¹⁾ Kok. 2006, s. I-5177

⁽²⁾ Kok. 2003, s. I-10239

Valitus, jonka Félix Muñoz Arraiza on tehnyt 2.8.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-138/09, Félix Muñoz Arraiza v. SMHV ja Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja, 9.6.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-388/10 P)

(2010/C 301/09)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Félix Muñoz Arraiza (edustajat: asianajajat J. Grimau Muñoz ja J. Villamor Muguerza)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

Vaatimukset

— Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-138/09 9.6.2010 antama tuomio on kumottava, koska siinä todetaan, että väitteen perustana olevat tavaramerkit ovat täysin yhteensopivat yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen nro 4.121.621 ”Riojavina” kanssa

— oikeudenkäyntikulut on korvattava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

A. Ensimmäinen valitusperuste koskee yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 207/2009 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista. Tämän artiklan rikkomista koskeva valitusperuste on jaettu kahteen osaan:

— Tosiseikasto ja tavaramerkkihakemuksessa todellisuudessa tarkoitettujen tavaroiden ja palvelujen luettelo on otettu huomioon vääristyneellä tavalla ja tuomiossa laiminlyödään yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-39/97, ⁽²⁾ Canon, 29.9.1998 annettua tuomiota, SMHV:n virallinen lehti nro 12/98, s. 1419, 23 kohta, yhdessä asiassa C-193/80 9.12.1981 annetun tuomion ja asiassa 281/83 15.10.1985 annetun tuomion kanssa

Tässä valitusperusteen osassa valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin rajoitti niiden tavaroiden luetteloa, joita yhteisön tavaramerkkiä koskevassa hakemuksessa todellisuudessa tarkoitetaan, koska se supisti yleisen luokan ”etikat” luokaksi ”viinietikat” käyttäen päätöksen keskeisinä perusteina kahta seikkaa: ensinnäkin se otti huomioon etikan käsitteen, joka on normatiivinen, välillinen, viitteellinen ja kansallinen ja josta säädetään viinialasta ja viineistä annetun Espanja lain nro 24/2003 ensimmäisessä lisäsäännöksessä, eikä käsitettä, joka on normatiivinen ja välitön, joka perustuu yhteisön oikeuteen ja joka on vahvistettu asiassa C-193/80 9.12.1981 ja asiassa C-281/83 15.10.1985 annetuissa yhteisöjen tuomioistuimen tuomioissa. Kyseisissä tuomioissa todetaan selkeästi, että yhteisön oikeudessa rajoitetaan etikan käsite lajikäsitteeksi siten, ettei sen katsota viittaavan millään tavoin viiniin. Toisessa perusteessa, jonka unionin yleinen tuomioistuin esitti katsoakseen etikan ja viinietikan kuuluvan samaan luokkaan, se totesi, että viinintuottajat tuottavat yleensä viinietikkaa, millä valittajan mukaan otetaan todistusaineisto huomioon vääristyneellä tavalla, koska tällainen toteamus perustuu luokan ”etikka” rinnastamiseen luokkaan ”viinietikka”. Lisäksi asioissa C-193/80 ja C-281/83 annetuissa tuomioissa etikan yleinen luonne liitetään asian kannalta merkitykselliseen alueeseen sekaannusvaaran arvioinnin yhteydessä toteutettavaa vertailua varten. Unionin yleinen tuomioistuin puolestaan vääristää merkityksellistä aluetta todetessaan, että ”maailman” eniten käytetty ja tuotettu etikka on viinietikka, kun huomioon otettava maantieteellinen alue on Euroopan unionin muodostama alue.

— Asian selvittämistä ja todistustaakkaa koskevia menettelysääntöjä on laiminlyöty sellaisena kuin niistä on lausuttu asiassa C-375/97 ⁽³⁾ 14.9.1999 annetussa tuomiossa ja yhdistetyissä asioissa C-108/97 ja C-109/97 ⁽⁴⁾ 4.5.1999 annetussa tuomiossa.

Valittaja väittää tässä valitusperusteen osassa, että unionin yleinen tuomioistuin perusti merkkien vertailun olettamalle, jota menettelyssä ei käsitelty ja jonka mukaan tavaramerkki "Rioja" on tunnettu ja/tai hyvin erottamiskykyinen.

- B. Toinen valitusperuste koskee yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 40/94 ⁽⁵⁾ 43 artiklan, josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 42 artikla, rikkomista.

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin rajoitti todellisuudessa kyseessä ollutta tavaroiden ja palveluiden luetteloa haetun tavaramerkin tulevasta käytöstä tehdyn ilmoituksen takia, joka on mahdollista tehdä vain rekisteröidyille tavaramerkeille, jotka ovat olleet voimassa vähintään viisi vuotta ja kun riidanalaisen tavaramerkin haltija on ennalta esittänyt todisteet siitä, että tavaramerkkiä käytetään siinä tarkoituksessa, jota varten sitä on haettu yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 42 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kok., s. I-5507.

⁽³⁾ Kok., s. I-5421.

⁽⁴⁾ Kok., s. I-2779.

⁽⁵⁾ EYVL 1994, L 11, s. 1.

Kanne 4.8.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-397/10)

(2010/C 301/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J.-P. Keppenne ja I. V. Rogalski)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

— Todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut SEUT 56 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on säättänyt henkilöstönvuokrausyrityksille seuraavat velvoitteet: työvoiman välittäminen yrityksen yksinomaisena toimialana (Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueella); erityisen oikeudellisen muodon käyttäminen (Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueella) sekä yhtiön hallussa olevan pääoman vähimmäismäärä 30 987 euroa (Flanderin hallintoalueella)

— Belgian kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää kanteensa tueksi kolme väitettä, jotka koskevat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklan rikkomista.

Ensimmäisessä väitteessään kantaja vetoaa siihen, että vaatimus, jonka mukaan työvoiman välittämisen on oltava yrityksen yksinomaisena toimialana, merkitsee huomattavaa rajoitusta sellaisille muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille yrityksille, joilla on oikeus harjoittaa kyseisissä valtioissa muunlaista toimintaa. Tällä toimenpiteellä nämä yritykset nimittäin pakotetaan muuttamaan yhtiöjärjestyksensä, jotta ne voisivat edes tilapäisesti tarjota palveluja Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueella.

Toisessa väitteessään komissio toteaa, että toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen pakottaminen käyttämään tiettyä oikeudellista muotoa tai asemaa rajoittaa merkittävästi palvelujen tarjoamisen vapautta. Työntekijöiden suojelua koskeva tavoite, johon vastaaja on vedonnut menettelynsä perusteeksi, voidaan nimittäin saavuttaa vähemmän rajoittavilla toimenpiteillä kuten yrityksen velvollisuudella osoittaa, että sillä on asianmukainen vakuutus.

Kolmannessa väitteessään kantaja arvostelee lopuksi Flanderin hallintoalueen säätämää velvollisuutta, jonka mukaan yhtiön hallussa olevan pääoman on oltava vähintään 30 987 euroa, sillä tällaisesta vaatimuksesta seuraa, että jotkin muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet yritykset saattaisivat joutua muuttamaan yhtiöpääomaansa voidakseen tarjota palveluja Belgiassa edes tilapäisesti. Työntekijöiden suojelua koskeva tavoite, johon vastaaja pyrkii, voidaan kuitenkin saavuttaa vähemmän pakottavilla keinoilla kuten takauksella tai vakuutuksen ottamisella.

Valitus, jonka Mediaset SpA on tehnyt 6.8.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-177/07, Mediaset SpA v. Euroopan komissio, jota tukee Sky Italia Srl, 15.6.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-403/10 P)

(2010/C 301/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Mediaset SpA (edustajat: dikigoros K. Adamantopoulos ja avvocato G. Rossi)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Sky Italia Srl

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-177/07 15.6.2010 antaman tuomion

- antaa lopullisen ratkaisun asiassa ja kumoaa ensimmäisessä oikeusasteessa riitautetun Euroopan komission päätöksen tai toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
- velvoittaa vastaajan sekä väliintulijan ensimmäisessä oikeusasteessa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Kantaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin (jäljempänä UYT) teki kaksinkertaisen oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että valittajan viittauksia Italian lain nro 350/2003 4 §:n 1 momentin soveltamisalaan sekä valittajan esittämää perustetta, joka koski (i) SEUT 107 artiklan 1 kohdan mukaisen valikoivuuden käsitteen ja (ii) syrjinnän käsitteen, joka ei ole sama kuin teknologian neutraalisuus, välistä eroa, ei voitu ottaa tutkittavaksi. Tämän vuoksi UYT teki ilmeisen oikeudellisen virheen luokittelemalla oikeudellisesti Italian asianomaisen lain siten, että se ei ole teknologisesti neutraali.
- 2) UYT teki oikeudellisen virheen SEUT 107 artiklan 1 kohtaa soveltaessaan, kun se oletti, että Italian lain väitetty ”ei teknologisesti neutraali” luonne antoi väistämättä valikoivan taloudellisen edun valittajalle. UYT teki lisäksi oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että vastaaja oli oikeassa katsoessaan, että Mediaset sai taloudellisen edun, jättämällä (vastaajan tavoin) luokittelematta oikeudellisesti abstraktin ja täysin olettamaan perustuvan suuremman katsojamäärän ja markkinoille pääsyn alhaisin kustannuksin erityiseksi taloudelliseksi eduksi Mediasetille. UYT ei myöskään esittänyt riittäviä perusteluita perussäännön 36 artiklan vastaisesti ja se väaristeli ilmeisellä tavalla tosiseikkoja ja teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi virheellisesti ja väaristyneesti riidanalaisesta päätöstä tuomion 62–68 ja 74–79 kohdassa. UYT teki oikeudellisen virheen, koska se korvasi omilla perusteluillaan riidanalaisessa päätöksessä esitetyt perustelut väitetystä Mediasetin saamasta edusta ja tulkitsi esitettyjä todisteita tavalla, joka ei ole riidanalaisen päätöksen 82–95 perustelukappaleen sanamuodon ja siinä esitetyn analyysin mukainen, ja väaristi näitä todisteita. UYT teki myös oikeudellisen virheen käsitteen ”välillinen tuensaja” ja sen soveltamisen sekä sen oikeudellisen luokittelun osalta esillä olevassa asiassa.
- 3) UYT teki lisäksi oikeudellisen virheen jättämällä täysin tarkastelematta erillisiä perusteita, jotka esitettiin yhtäältä kannekirjelmän 93–96 kohdassa ja toisaalta sen 121–129 kohdassa ja jotka koskivat Italian lain yhdenmukaisuuden arviointia SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti. UYT ei tähän liittyen myöskään esittänyt riittäviä perusteluita. UYT teki lisäksi oikeudellisen virheen SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa soveltaessaan toteamalla, että Italian laki

ei sovellu yhteismarkkinoille tämän seurauksena ja ainoastaan teknologian neutraalisuuden periaatteen väitetyn noudattamatta jättämisen vuoksi, joka perustui väitteeseen siitä, että satelliittisovittimet oli suljettu lain soveltamisalan ulkopuolelle, mikä ei pidä paikkansa, ja hyväksymällä sen, että vastaaja ei ollut arvioinut oikeudellisesti toimenpiteen haitallisia vaikutuksia maksutelevisiomarkkinoihin suorittamalla asianmukaisen oikeudellisen, taloudellisen ja vertailevan testin: a) nimenomaisesta kilpailun väaristymisestä maksutelevisiomarkkinoilla ja b) taloudellisen edun väitetystä tehokkuushyödyistä. Taloudellinen etu perustui yksinomaan oletta- maan ja se katsottiin yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, koska se ei väitetysti ole teknologisesti neutraali. UYT teki lisäksi oikeudellisen virheen ja esitti virheelliset perustelut, kun se hylkäsi kolmannen kanneperusteen. Paitsi että UYT esitti ja tulkitsi virheellisesti asianomaisen perusteen ja argumentit, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen ristiriitaisia perusteluita, se ei myöskään tutkinut näitä argumentteja, minkä vuoksi se hylkäsi ne virheellisesti perusteettomina.

- 4) UYT teki lopuksi oikeudellisen virheen, kun se sovelsi asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 14 artiklaa, koska se ei katsonut, että riidanalaisessa päätöksessä olevat virheet, jotka koskivat valittajan väitetysti saamaa taloudellista etua, merkitsivät tosiasiallisesti sitä, että väitetyn valtiontuen takaisin periminen oli mahdotonta, oikeusvarmuuden periaatteen vastaisesti. Riidanalaisesta päätöksestä ei näin ollen liity tehokasta ja läpinäkyvää korjaustoimenpidettä eikä järkevää takaisinperintää koskevaa metodologiaa. Lisäksi UYT tulkitsi valittajan tätä koskevat perusteet virheellisesti ja teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että riidanalainen päätös mahdollisti aiemman tilanteen palauttamisen.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 18.8.2010 — Deo Antoine Homawoo v. GMF Assurances SA

(Asia C-412/10)

(2010/C 301/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Deo Antoine Homawoo

Vastaaja: GMF Assurances SA

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 ⁽¹⁾ (Rooma II) 31 ja 32 artiklaa, kun niitä luetaan yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan kanssa, tulkittava niin, että kansallisen tuomioistuimen on sovellettava Rooma II -asetusta ja erityisesti sen 15 artiklan c alakohtaa silloin, kun vahingon aiheuttanut tapahtuma on sattunut 29.8.2007?
2. Onko seuraavilla seikoilla merkitystä ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta:
 - (i) oikeudenkäynti, jossa vahingon korvaamista vaaditaan, on aloitettu 8.1.2009;
 - (ii) kansallinen tuomioistuin ei ole määrittänyt sovellettavaa lakia 11.1.2009 mennessä?

⁽¹⁾ EUVL L 199, s. 40

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 19.8.2010 — Société Veleclair v. Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

(Asia C-414/10)

(2010/C 301/13)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Société Veleclair

Vastapuoli: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

Ennakkoratkaisukysymykset

Kun otetaan huomioon muun muassa petoksen vaarat, sallitaanko kuudennen direktiivin ⁽¹⁾ 17 artiklan 2 kohdan b ala-

kohdassa, että jäsenvaltio asettaa tuonnin arvonlisäveron vähennysoikeuden edellytykseksi sen, että verovelvollinen on tosiasiallisesti maksanut tämän veron, kun sama henkilö on tuonnin arvonlisäveron verovelvollinen ja sitä vastaavan vähennysoikeuden haltija, kuten asia on Ranskassa?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/CEE (EYVL L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 20.8.2010 — Galina Meister v. Speech Design Carrier Systems GmbH

(Asia C-415/10)

(2010/C 301/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Galina Meister

Vastapuoli: Speech Design Carrier Systems GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (uudelleenlaadittu toisinto) 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY ⁽¹⁾ 19 artiklan 1 kohtaa, rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29.6.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY ⁽²⁾ 8 artiklan 1 kohtaa ja yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY ⁽³⁾ 10 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että työntekijällä, joka väittää täyttävänsä työnantajan avoimeksi ilmoittaman työpaikan asettamat edellytykset, on hänen jäätään huomioon ottamatta oikeus vaatia työnantajaa ilmoittamaan, onko tämä ottanut palvelukseensa toisen hakijan ja jos on, millä perusteilla tällainen työhönotto on tapahtunut?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko se olosuhde, ettei työnantaja anna vaadittua ilmoitusta, sellainen tosiseikka, jonka nojalla voidaan olettaa, että työntekijän väittämä syrjintä on olemassa?

(¹) EUVL L 204, s. 23

(²) EYVL L 180, s. 22

(³) EYVL L 303, s. 16

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakian tasavalta) on esittänyt 23.8.2010 — Jozef Križan ym. v. Slovenská inšpekcia životného prostredia

(Asia C-416/10)

(2010/C 301/15)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš ja mesto Pezinok

Vastapuoli: Slovenská inšpekcia životného prostredia

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Velvoittaako unionin oikeus (erityisesti SEUT 267 artikla) jäsenvaltion korkeimman oikeuden esittämään Euroopan unionin tuomioistuimelle viran puolesta ennakkoratkaisupyyntöön tai salliiko se tällaisen ennakkoratkaisupyyntöön esittämisen silloinkin, kun pääasian oikeudenkäynnin tilanne on seuraava: perustuslakituomioistuin kumosi muutoksenhaku- ja tuomioistuimen tuomion, joka perustui erityisesti ympä-

ristönsuojelua koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamiseen, ja velvoitti kyseisen tuomioistuimen noudattamaan perustuslakituomioistuimen oikeudellisia arvioita, jotka perustuivat menettelyn asianosaisten perustuslaillisten menettelyllisten ja aineellisoikeudellisten oikeuksien loukkaamiseen mutta joissa ei otettu lainkaan huomioon riidan yhteisön oikeuteen liittyviä piirteitä; toisin sanoen silloin, kun perustuslakituomioistuin, joka esillä olevassa asiassa on viimeinen oikeusaste, ei ole päättänyt esittämään Euroopan unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntöä vaan on jättänyt pääasiassa tilapäisesti soveltamatta oikeutta asianmukaiseen elinympäristöön ja sen suojeluun?

2. Onko ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämisen keskeinen tavoite — sellaisena kuin se ilmenee erityisesti ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (¹) johdanto-osan 8, 9 ja 23 perustelukappaleesta ja 1 ja 15 artiklasta sekä yleisesti yhteisön ympäristölainsäädännöstä — eli ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen myös sillä, että yleisö osallistuu kokonaisuudessaan korkeatasoisen ympäristönsuojelun tavoitteen saavuttamiseen, mahdollista toteuttaa menettelyllä, jossa yleisölle, jota asia koskee, ei ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämistä koskevan menettelyn alkamispäivään mennessä ole varmistettu oikeutta tutustua kaikkiin asiaa koskeviin asiakirjoihin (direktiivin 96/61/EY 6 artikla yhdessä 15 artiklan kanssa), erityisesti kaatopaikan sijoituspaikkaa koskevaan päätökseen, kun asianosainen toimittaa puuttuvan asiakirjan myöhemmin ensimmäisen asteen oikeudenkäynnissä oikeudenkäyntiaineistoon sillä ehdolla, ettei sitä saateta oikeudenkäynnin muiden asianosaisten tietoon, koska kysymys on liikesalaisuuden alaisesta aineistosta? Toisin sanoen voidaanko perustellusti katsoa, että laitoksen sijaintia koskeva päätös vaikuttaa (etenkin sen perustelut vaikuttavat) olennaisesti väitteiden, huomautusten ja muiden havaintojen esittämiseen?
3. Toteutuvatko erityisesti yhteisön ympäristölainsäädännön näkökulmasta katsoen tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (²) tavoitteet ja tarkemmin 2 artiklassa esitetty edellytys, jonka mukaan ennen luvan myöntämistä tiettyjen hankkeiden ympäristövaikutukset on arvioitava, siinä tapauksessa, että ympäristöministeriön alun perin vuonna 1999 antamalle lausunnonlehdelle, jollaiseen ympäristövaikutusten arviointimenettely (YVA-menettely) aiemmin päättyi, myönnetään useiden vuosien kuluttua yksinkertaisella päätöksellä jatkoaikaa toteuttamatta ensin uutta YVA-menettelyä? Toisin sanoen voidaanko katsoa, että neuvoston direktiivin 85/337/ETY mukaan tehty päätös on sen tekemisen jälkeen pätevä rajattoman ajan?
4. Sisältyykö yleiseen vaatimukseen — jonka mukaan jokainen jäsenvaltio varmistaa ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen myös tarjoamalla yleisölle, jota asia koskee, oikeudenmukaiset, tasapuoliset ja nopeat hallintomenettelyt tai tuomioistuinmenettelyt —, josta säädetään direktiivissä 96/61/EY (erityisesti sen johdanto-osassa sekä 1 ja 15 a artiklassa) yhdessä direktiivin 85/337/ETY 10 a artiklan kanssa sekä Århusin yleissopimuksen 6 artiklassa ja 9 artiklan 2 ja 4 kappaleessa, edellä tarkoitettulle yleisölle

mahdollisuus vaatia kansallisen lainsäädännön mukaisen väliaikaisen hallinto-oikeudellisen tai tuomioistuimen määräämän toimenpiteen (esim. päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan päätöksen) käyttöönottoa, joka mahdollistaisi tilapäisesti — toisin sanoen pääasiassa annettavaan ratkaisuun saakka — suunnitellun laitoksen rakentamisen lykkäämisen?

5. Onko mahdollista, että tuomioistuimen ratkaisulla, jolla toteutetaan direktiivillä 96/61/EY tai direktiivillä 85/337/EY tai Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 2 ja 4 kappaleella asetettu ehto — eli jolla sovelletaan edellä mainituissa säännöksissä vahvistettua yleisön oikeutta oikeussuojaan SEUT-sopimuksen unionin ympäristöpolitiikkaa koskevan 191 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti — loukataan lainvastaisesti kaatopaikkatoiminnan harjoittajan omaisuudensuojaa, joka taataan muun muassa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen lisäpöytäkirjan 1 artiklassa, esimerkiksi siksi, että oikeudenkäynnissä kumotaan hakijan uutta laitosta koskeva lopullinen ympäristölupa?

⁽¹⁾ EYVL L 257, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 175, s. 40.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Saksa) on esittänyt 23.8.2010 — Wolfgang Hofmann v. Freistaat Bayern

(Asia C-419/10)

(2010/C 301/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Wolfgang Hofmann

Vastapuoli: Freistaat Bayern

Ennakkoratkaisukysymys

Onko ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohtaa ja 11 artiklan 4 kohdan toista virkettä tulkittava siten, että jäsenvaltion on kieltäydyttävä hyväksymästä ajokorttia, jonka toinen jäsenvaltio on myöntänyt asianomaiselle henkilölle häntä koskeneen ajokiellon päättymisen jälkeen, kun hänen ajokorttinsa on otettu pois ensiksi mainitun jäsenvaltion alueella ja hänen

vakainainen asuinpaikkansa on ajokortin antamisen ajankohtana ollut ajokortin myöntäneen jäsenvaltion alueella?

⁽¹⁾ EUVL L 403, s. 18.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 27.8.2010 — Georgetown University, University of Rochester ja Loyola University of Chicago v. Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Asia C-422/10)

(2010/C 301/17)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (Chancery Division)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Georgetown University, University of Rochester ja Loyola University of Chicago

Vastapuoli: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Ennakkoratkaisukysymys

1. Sallitaanko lisäsuojatodistusasetuksessa ja erityisesti sen 3 artiklan b alakohdassa lisäsuojatodistuksen myöntäminen yksittäiselle vaikuttavalle aineelle tai vaikuttavien aineiden yhdistelmälle silloin, kun

- a) yksittäistä vaikuttavaa ainetta tai vaikuttavien aineiden yhdistelmää suojaa lisäsuojatodistusasetuksen 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettu voimassa oleva peruspatentti ja
- b) lääkkeellä, joka sisältää kyseistä yksittäistä vaikuttavaa ainetta tai vaikuttavien aineiden yhdistelmää yhdistettynä yhteen tai useampaan muuhun vaikuttavaan aineeseen, on joko direktiivin 2001/83/EY ⁽¹⁾ tai direktiivin 2001/82/EY ⁽²⁾ mukaisesti myönnetty voimassa oleva lupa, ja tämä lupa on ensimmäinen lupa saattaa yksittäinen vaikuttava aine tai vaikuttavien aineiden yhdistelmä markkinoille?

⁽¹⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67).

⁽²⁾ Eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY (EYVL L 311, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 31.8.2010 — Tomasz Ziolkowski v. Das Land Berlin

(Asia C-424/10)

(2010/C 301/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Tomasz Ziolkowski

Vastapuoli: Das Land Berlin

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 16 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä tulkittava siten, että siinä annetaan oikeus pysyvään oleskeluun jäsenvaltiossa sellaiselle unionin kansalaiselle, joka on vain kansallisen lainsäädännön mukaan laillisesti oleskellut tässä jäsenvaltiossa yli viiden vuoden ajan mutta ei ole tänä aikana täyttänyt direktiivin 2004/38/EY 7 artiklan 1 kohdan mukaisia edellytyksiä?
2. Onko direktiivin 2004/38/EY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun lailliseen oleskeluun laskettava mukaan myös ajanjaksot, jotka unionin kansalainen on oleskellut vastaanottavassa jäsenvaltiossa ennen kuin hänen lähtövaltionsa liittyi Euroopan unioniin?

⁽¹⁾ EUVL L 158, s. 77

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 31.8.2010 — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja ja Marlon Szeja v. Das Land Berlin

(Asia C-425/10)

(2010/C 301/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja ja Marlon Szeja

Vastapuoli: Das Land Berlin

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 16 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä tulkittava siten, että siinä annetaan oikeus pysyvään oleskeluun jäsenvaltiossa sellaiselle unionin kansalaiselle, joka on vain kansallisen lainsäädännön mukaan laillisesti oleskellut tässä jäsenvaltiossa yli viiden vuoden ajan mutta ei ole tänä aikana täyttänyt direktiivin 2004/38/EY 7 artiklan 1 kohdan mukaisia edellytyksiä?
2. Onko direktiivin 2004/38/EY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun lailliseen oleskeluun laskettava mukaan myös ajanjaksot, jotka unionin kansalainen on oleskellut vastaanottavassa jäsenvaltiossa ennen kuin hänen lähtövaltionsa liittyi Euroopan unioniin?

⁽¹⁾ EUVL L 158, s. 77

Valitus, jonka X Technology Swiss GmbH on tehnyt 2.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-547/08, X Technology Swiss GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 15.6.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-429/10 P)

(2010/C 301/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: X Technology Swiss GmbH (edustajat: Rechtsanwalt A. Herbertz ja Rechtsanwalt R. Jung)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

1. Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-547/08 15.6.2010 antama tuomio ja sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan asiassa R 846/2008-4 6.10.2008 tekemä päätös on kumottava
2. valituksen vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva valitus on tehty unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta, jolla hylättiin valittajan kumoamiskanne sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 6.10.2008 tekemästä päätöksestä, jolla hylättiin valittajan hakeamus nilkkasukan kärjen oranssista väristä koostuvan sijaintimerkin rekisteröimiseksi.

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut oikeudenvastaisesti ja epäasianmukaisesti yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä erottamiskyvyttömiä tavaramerkkejä koskevaa ehdotonta hylkäysperustetta. Se on asettanut riidanalaisessa tuomiossa oikeudenvastaisesti tiukempia edellytyksiä erottamiskyvylle.

Erottamiskyvyn arvioinnissa ei oteta huomioon vain tavaramerkin yksittäisiä tunnuspiirteitä, vaan erityisesti myös tavaramerkin kokonaisvaikutelma sen kattamaan tavaraan nähden. Tämä tarkoittaa, että haetun tavaramerkin erottamiskykyä on arvioitava yhtäältä sen eri osien kuten muodon, sijainnin tai värin perusteella, mutta toisaalta myös — mitä unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt — sillä perusteella, kuinka tavaramerkin kokonaisvaikutelma vaikuttaa vaadittavaan erottamiskykyyn. Tällaisen tarkastelun yhteydessä on sitä paitsi otettava pääsääntöisesti huomioon, että jo tietty erottamiskyky riittää tekemään tavaramerkistä rekisteröintikelpoisen.

Unionin yleinen tuomioistuin on oikeudenvastaisesti laajentanut haetun tavaramerkin erottamiskyvylle asetettavia vaatimuksia vetoamalla kolmiulotteisia tavaramerkkejä, jotka koostuvat itse tavaratavaran muodosta, sekä kuviomerkkejä, jotka koostuvat tavaratavaran kaksikulotteisesta kuvasta, koskevaan oikeuskäytäntöön. Tätä oikeuskäytäntöä ei voida soveltaa haettuun tavaramerkkiin, koska valittajan tavaramerkki ei ole kolmiulotteinen tavaramerkki, eikä ole kyse rinnastettavuudesta sillä tavoin, että haettuun tavaramerkkiin voitaisiin soveltaa muita tavaramerkkejä koskevaa oikeuskäytäntöä. Niistä tavaramerkeistä, joita mainittu oikeuskäytäntö koskee, poiketen valittajan tavaramerkki koskee vain pientä osaa sillä varustetusta tavarasta. Tarkasti rajattu ja väriltään tarkkaan määritelty merkki, joka on sillä varustettuun tavaraan nähden pieni, ei ole rinnastettavissa tavaramerkkiin, joka koostuu kokonaan itse tavaratavaran ulkoasusta.

Vaikka lähtökohdaksi otettaisiin se, että kolmiulotteisia tavaramerkkejä koskevaa oikeuskäytäntöä voidaan soveltaa haettuun tavaramerkkiin, unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu on oikeudellisesti virheellinen. Valittajan tavaramerkki nimittäin täyttää kolmiulotteisille tavaramerkeille oikeuskäytännössä esitetyt vaatimukset. Se eroaa huomattavasti siitä, mikä on alalla tavallista, ja täyttää olennaisen alkuperän osoittamista koskevan tehtävän. Unionin yleisen tuomioistuimen toteamukset kohdeyleisön tarkkaavaisuusasteesta eivät ole toteennäytettävissä: Kuluttaja on erityisen tarkkaavainen ja tavaramerkkitietoinen juuri sellaisten tuotteiden osalta, joita ei voida sovittaa ennen ostamista. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole myöskään käsitellyt riittävästi valittajan väitettä tarkasti määriteltyä värisävyn käytämisestä. Siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin kuvaa urheilusukkien merkitsemistä yleiseksi, ei ole osoitettavissa, millä perusteella väri, joka on aina samassa paikassa ja samanvärisenä ja jolla on merkinomainen vaikutus, ei olisi tällainen rekisteröintikelpoinen merkki.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 2.9.2010 — Hristo Gaydarov v. Direktor na Glavna direksia "Ohranitelna politzia" pri Ministerstvo na vatrešnite raboti

(Asia C-430/10)

(2010/C 301/21)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hristo Gaydarov

Vastaja: Direktor na Glavna direksia "Ohranitelna politzia" pri Ministerstvo na vatrešnite raboti

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY (¹) 27 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava pääasian olosuhteissa siten, että direktiiviä voidaan soveltaa, jos jäsenvaltion kansalaista kielletään poistumasta oman maansa alueelta, koska hän on syyllistynyt kolmannessa valtiossa huumausaineisiin liittyvään rikokseen, mikäli on kyse seuraavallisista olosuhteista:
 - 1.1 Edellä mainittuja direktiivin säännöksiä ei ole nimenomaisesti pantu täytäntöön oman jäsenvaltion kansalaisten osalta
 - 1.2 kansallisen lainsäätäjän esittämät syyt Bulgarian kansalaisten vapaata liikkuvuutta koskevan rajoituksen sallitulle tavoitteelle perustuvat henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15.3.2006 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 562/2006 (²) ja
 - 1.3 hallinnollisten toimenpiteiden soveltaminen tapahtuu Schengenin sopimuksen soveltamisesta 14.6.1985 tehdyn yleissopimuksen 71 artiklan mukaisesti sekä ottamalla huomioon henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 johdanto-osan 5 ja 20 perustelukappale?
2. Seuraako unionin kansalaisten vapaan liikkuvuuden harjoittamiseen liittyvistä rajoituksista ja ehdoista sekä niiden

täytäntöönpanemiseksi unionin oikeuden mukaisesti annetuista toimenpiteistä, muun muassa Schengenin sopimuksen soveltamisesta 14.6.1985 tehdyn yleissopimuksen 71 artiklan 1, 2 ja 5 kohdasta sekä henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 johdanto-osan 5 ja 20 perustelukappaleesta, pääasian olosuhteissa, että sellainen kansallinen oikeussäännös on sallittu, jossa säädetään, että jäsenvaltio voi kohdistaa huumausaineisiin liittyvään rikokseen syyllistyneeseen kansalaiseensa hallinnollisen pakkokeidon, jonka mukaan tämä kansalainen ei saa poistua maasta, jos kansalainen on tuomittu mainitusta teosta kolmannen valtion tuomioistuimessa?

3. Onko unionin kansalaisten vapaan liikkuvuuden harjoittamiseen liittyviä rajoituksia ja ehtoja sekä niiden täytäntöönpanemiseksi unionin oikeuden mukaisesti annettuja toimenpiteitä, muun muassa Schengenin sopimuksen soveltamisesta 14.6.1985 tehdyn yleissopimuksen 71 artiklan 1, 2 ja 5 kohtaa sekä henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 johdanto-osan 5 ja 20 perustelukappaleelta, tulkittava pääasian olosuhteissa siten, että tuomitsemalla jäsenvaltion kansalaisen kolmannen valtion tuomioistuimessa sellaisen teon vuoksi, joka tämän jäsenvaltion oikeuden mukaan on törkeä tahallinen huumausaineita koskeva rikos, on todettu yleis- ja erityisestävyyteen liittyvistä syistä, mukaan lukien muiden terveyden suojeleminen entistä paremmin ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti, että tämän kansalaisen oma käyttäytyminen muodostaa todellisen, välittömän ja riittävän vakavan uhan, joka vaikuttaa johonkin yhteiskunnan olennaiseen etuun laissa ennalta määritetyn tulevan ajanjakson ajan, joka ei ole yhteydessä langetetun rangaistuksen kärsimiseen mutta on kuitenkin rehabilitaatioaikaa lyhyempi?

⁽¹⁾ EYVL L 158, s. 77.

⁽²⁾ EYVL L 105, s. 1.

Kanne 1.9.2010 — Euroopan komissio v. Irlanti

(Asia C-431/10)

(2010/C 301/22)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Condou-Durande ja A.-A. Gilly)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

— On todettava, että Irlanti ei ole noudattanut pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1.12.2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/85/EY ⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut asianmukaisesti täytäntöön mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa jättänyt ilmoittamatta toimenpiteistä näiden säännösten täysimääräiseksi täytäntöön panemiseksi kansallisessa lainsäädännössä

— Irlanti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 1.12.2007. Direktiivin 15 artiklan täytäntöönpanon määräaika päättyi 1.12.2008.

⁽¹⁾ EUVL L 326, s. 13

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 26.8.2010 — Ministerie van Financiën ja Openbaar Ministerie v. Aboukacem Chihabi ym.

(Asia C-432/10)

(2010/C 301/23)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Ministerie van Financiën ja Openbaar Ministerie

Vastaaja: Aboukacem Chihabi ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

a) yhteisön tullikoodeksin 221 artiklan osalta:

1. Onko yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾ [– –] 221 artiklan 1 kohtaa ja 221 artiklan 3 kohtaa, sellaisena kuin se on ollut ennen 16.11.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2700/2000 ⁽²⁾ [– –] 1 artiklan 17 kohdassa tehtyä muutosta, tulkittava siten, että asiakirjaa, jolla tullien määrä annetaan tiedoksi ja jonka tulliviranomaiset antavat velalliselle tiedoksi, voidaan pitää yhteisön tullikoodeksin 221 artiklan 1 kohdassa ja 221 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna tullien määrän tiedoksiantamisena velalliselle vain silloin, kun tulliviranomaiset ovat kirjanneet tullien määrän tileihin (eli merkinneet sen kirjanpitoon tai samaan tarkoitukseen käytettyyn muuhun tallenteseen) ennen sen tiedoksiantamista velalliselle edellä mainittua asiakirjaa käyttäen?
2. Onko yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen (ETY) N:o 2913/92 221 artiklan 1 kohdan, jossa säädetään, että tullivelka on kirjattava tileihin ennen sen tiedoksiantoa, rikkomisesta siinä tapauksessa, että tullivelan tiedoksiannon (2.7.2004) todetaan tapahtuneen ennen tileihin kirjaamista (vuoden 2005 toinen vuosineljännes), seurauksena, että viranomaisten oikeus jälkitullaukseen raukeaa?
3. Onko yhteisön tullikoodeksin 221 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, ettei tullivelkaa voida antaa väitetyille velalliselle pätevästi tiedoksi, jollei voida osoittaa, että se on ensin kirjattu tileihin?
4. Onko yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 221 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tullivelan tiedoksiantoa velalliselle, vaikkei tullivelkaa ole sitä ennen kirjattu tileihin, pidettävä pätemättömänä tai onko tällöin katsottava, ettei tiedoksiantoa ole tapahtunut, sellaisin vaikutuksin, etteivät tulliviranomaiset voi periä tullivelkaa, jollei tullivelan tileihin kirjaamisen jälkeen ole toimitettu uutta tiedoksiantoa sitä varten säädettyssä määräajassa?

b) yhteisön tullikoodeksin 202 artiklan osalta

1. Onko yhteisön tullikoodeksin 202 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että tuontitullien alaisen tavarat tuonti yhteisön tullialueelle on säännösten vastaista jo sillä perusteella, että nämä tavarat on ilmoitettu yhteisön tullikoodeksin 43 artiklassa säädettyssä yleisilmoituksessa väärää nimikettä käyttäen, vaikka:

yhteisön tullikoodeksin 202 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa viitataan ainoastaan saman koodeksin 38–41 artiklaan ja 177 artiklan toiseen luetelmakohtaan mutta ei 43 artiklaan;

soveltamisasetuksen N:o 2454/93 199 artiklan 1 kohdassa säädetty vastuu ilmoituksessa olevien tietojen oi-

keellisuudesta koskee vain tulli-ilmoitusta mutta ei yleisilmoitusta;

sen henkilön, jolle yleisilmoituksen tekeminen kuuluu, on käytännössä ja oikeudellisesti mahdotonta varmistautua, mitä tavaroita kontit sisältävät?

2. Jos kysymykseen 1 vastataan myöntävästi, onko yhteisön tullikoodeksin 202 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että henkilön (laiva-asiamies), joka tekee yleisilmoituksen toimeksiantajansa (varustamo) nimissä ja lukuun, katsotaan pelkästään yleisilmoituksen sisältyvän virheellisen nimikkeen ilmoittamisen vuoksi olevan tämän säännöksen ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu ”säännösten vastaiseen tuontiin syyllistynyt henkilö”?
3. Jos kysymykseen 2 vastataan kieltävästi, onko yhteisön tullikoodeksin 202 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että tämä säännös on esteenä A.W.D.A:n ⁽³⁾ 24 §:n 2 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka perusteella henkilöä, joka on tehnyt yleisilmoituksen toisen nimissä ja lukuun, pidetään automaattisesti tullivelan velallisena antamatta tälle henkilölle mahdollisuutta osoittaa, ettei hän ole osallistunut säännösten vastaiseen tuontiin ja ettei hän tiennyt eikä hänen olisi kohtuudella pitänyt tietää tuonnin olleen säännösten vastaista?
4. Onko yhteisön tullikoodeksin 5 artiklaa tulkittava siten, että tämä säännös on esteenä A.W.D.A:n 24 §:n 2 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, joka estää käyttämästä suoraa edustusta eli edustusta, jossa henkilö toimii toimeksiantajansa nimissä ja lukuun, koska tämä henkilö joutuu automaattisesti vastuuseen tullivelasta, jos yleisilmoituksessa on ilmoitettu virheellinen nimike?
5. Jos yleisilmoitus tehdään ilmoittamalla tuodut tavarat virheellistä nimikettä käyttäen siten, että tullivelka syntyy yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen N:o 2913/92 202 artiklan 1 kohdan nojalla, onko sellaisen henkilön, joka tavarat yhteisön tullialueelle tuovan henkilön suorana tai välillisenä edustajana laatii ja allekirjoittaa yleisilmoituksen, menettelyä pidettävä säännösten vastaisena tuontina ja onko häntä sen vuoksi pidettävä edellä mainitun asetuksen 202 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuna velallisena siinä tapauksessa, että hän on yleisilmoituksen tehdessään ainoastaan nojautunut tavaroiden tuontiin yhteisöön käytetyn aluksen päällikön hänelle antamiin tietoihin ja että hänen on aluksesta tulostatamaan purettavien konttien valtava määrä huomioon ottaen ollut tosiasiallisesti mahdotonta tarkastaa tulliviranomaisille toimitettuja kontteja sen tutkimiseksi, vastaako niiden sisältö todella hänen käyttöönsä annettuja asiakirjoja, joiden perusteella yleisilmoitus on tehty?

6. Onko aluksen päällikön ja hänen edustamansa laivayhtiön menettelyä pidettävä säännösten vastaisena tuontina ja onko niitä sen vuoksi pidettävä yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen N:o 2913/92 202 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuna velallisena, jos hänen edustajansa on hänen antamiensa tietojen perusteella tehnyt yleisilmoituksen, jossa on ilmoitettu tuodut tavarat virheellistä nimikettä käyttäen, mikä edellä mainitun asetuksen 202 artiklan 1 nojalla aiheuttaa tavaroiden säännösten vastaisesta tuonnista yhteisöön johtuvan tullivelan syntymisen?
7. Jos viidenteen ja/tai kuudenteen kysymykseen vastataan kieltävästi, voidaan viidennessä ja/tai kuudennessa kysymyksessä tarkoitettuja henkilöitä mainituissa olosuhteissa pitää yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen N:o 2913/92 202 artiklan 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuina tullivelallisina?

(¹) Asetus yhteisön tullikoodeksista (EYVL L 302, s. 1).

(²) Asetus yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta (EYVL L 311, s. 17).

(³) Yleinen tulli- ja valmisteverolaki, Algemene Wet inzake Douane en Accijnzen.

Valitus, jonka Volker Mauerhofer on tehnyt 3.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-515/08, Volker Mauerhofer v. Euroopan komissio, 29.6.2010 antamasta määräyksestä

(Asia C-433/10 P)

(2010/C 301/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Volker Mauerhofer (edustaja: Rechtsanwalt J. Schartmüller)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen määräyksen
- ratkaisee asian lopullisesti ja kumoaa riidanalaisen toimenpiteen tai toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisee asian uudelleen ja
- käyttää täyttä harkintavaltaansa ja myöntää valittajalle 5 500 euron summan korvauksena taloudellisesta tappiosta, joka aiheutui lainvastasesta toiminnasta riidanalaisen toimenpiteen toteuttamisessa sekä siitä, että projektin johtajalle (asiantuntija 1) ei annettu asianmukaisia ohjeita

- velvoittaa Puitesopimustukiryhmän esittämään annetun Toimeksisaajan arviointilomakkeen, joka koskee riidanalaista hanketta
- velvoittaa vastaajan korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että riidanalainen määräys on kumottava seuraavista syistä:

- valittajan tuotoksen kielellistä tarkastusta koskevien tosiseikkojen vääristäminen
- valituksenalaisen määräyksen perusteiden, jotka koskevat kielellistä tarkastusta, riittämätön analyysi
- vastaajan suoritusta koskevan kysymyksen riittämätön analyysi
- lainvastainen olettama siitä, että riidanalainen päätös ei vaikuta valittajan asemaan kolmantena
- lainvastainen olettama siitä, että riidanalainen toimenpide ei muuttanut selvästi valittajan oikeudellista asemaa
- lainvastainen olettama siitä, että vastaaja ei toteuttanut riidanalaista toimenpidettä julkista valtaansa käyttäen
- lainvastainen olettama siitä, että riidanalaiselle toimenpiteelle annettiin pätevä muoto oikea-aikaisesti ja asianmukaisesti
- valittajan intressien lainvastainen laiminlyönti, koska säädettyjä menettelyjä ei noudatettu
- yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, joka on yhteisön oikeuden yleinen periaate, loukkaaminen sekä valittajan perusoikeuksien loukkaaminen
- lainvastainen olettama siitä, että päivien jakamisessa asiantuntijoiden kesken ei tapahtunut huomattavaa muutosta
- oikeutta tulla kuulluksi koskevan yhteisön oikeuden yleisen periaatteen loukkaaminen

Kanne 15.9.2010 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-445/10)

(2010/C 301/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Egerer ja A. Alcover San Pedro)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii seuraavaa:

- On todettava, että Saksanliittotasavalta ei ole noudattanut Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14.3.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ainakaan ole ilmoittanut kaikkia näitä toimenpiteitä komissiolle.
- Saksan liittotasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika on päättynyt 14.5.2009.

⁽¹⁾ EUVL L 108, s. 1.

Valitus, jonka Grain Millers, Inc. on tehnyt 15.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-430/08, Grain Millers, Inc. v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 9.7.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-447/10 P)

(2010/C 301/26)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Grain Millers, Inc. (edustajat: advokat L.-E. Ström ja advokat K. Martinsson)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Grain Millers GmbH & Co. KG

Vaatimukset

- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-430/08, 9.7.2010 antama tuomio, jolla vahvistettiin SMHV:n toisen valituslautakunnan 23.7.2008 tekemä päätös (asia R 478/2007-2), joka koskee Grain Millers GmbH & Co. KG:n ja Grain Millers, Inc:n välistä väitemenettelyä, on kumottava kokonaisuudessaan, SMHV on velvoitettava korvaamaan Euroopan unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen menettelyissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja vastaajat on velvoitettava korvaamaan SMHV:n valituslautakunnassa ja väiteosastossa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asia koskee sitä, onko Grain Millers GmbH & KG toimittanut riittävästi näyttöä merkin GRAIN MILLERS käytöstä, jotta asetuksen⁽¹⁾ 8 artiklan 4 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät ja jotta mainittu merkki on este hakijan yhteisön tavaramerkkiä nro 003650256 GRAIN MILLERS koskevalle hakemukselle.

Unionin yleinen tuomioistuin on yhdistetyissä asioissa T-318/06–T-321/06, Alberto Jorge Moreira da Fonseca v. SMHV — General Óptica, 24.3.2009 antamansa tuomion 33–35 kohdassa tulkinnut asetuksen 8 artiklan 4 kohtaan sisältyvää edellytystä ”laajempi kuin paikallinen” siten, että sen tarkoituksena on rajoittaa mahdolliset ristiriitatilanteet todella merkittäviä merkkejä koskeviin tilanteisiin, jolloin merkittävyyttä on arvioitava ottaen huomioon paitsi merkin maantieteellinen, myös sen taloudellinen merkitys, jota on arvioitava sen ajanjakson, jona merkkiä on käytetty liiketoiminnassa, ja merkin käytön laajuuden valossa. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole valituksenalaisessa tuomiossa kuitenkaan noudattanut tätä näkökantaa, eikä mikään puolla sitä, että se olisi ylipäättään ollut tietoinen tässä tuomiossa esitetyistä periaatteista.

Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, ettei 8 artiklan 4 kohdassa vaadita väitteen tueksi näyttöä merkin tosiasiallisesta käyttämisestä sillä tavoin, kuin asetuksen 43 artiklan 2 kohdassa vaaditaan.

Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti jättänyt ottamatta huomioon näytön arviointia ja näytölle esitettäviä vaatimuksia koskevan aikaisemman oikeuskäytännön.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

Valitus, jonka AstraZeneca AB ja AstraZeneca plc ovat tehneet 16.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kuudes jaosto) asiassa T-321/05, AstraZeneca AB ja AstraZeneca plc v. Euroopan komissio, 1.7.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-457/10 P)

(2010/C 301/27)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittajat: AstraZeneca AB, AstraZeneca plc (edustajat: barrister M. Brealey, QC, barrister M. Hoskins, QC, barrister D. Jowell ja solicitor F. Murphy)

Muut osapuolet: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA), Euroopan komissio

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-321/05 1.7.2010 antama tuomio on kumottava
- komission 15.6.2005 tekemä päätös (2005) 1757 lopullinen (asia COMP A.37.507/F3 — AstraZeneca) on kumottava
- vaihtoehtoisesti valittajille riidanalaisen komission päätöksen 2 artiklassa määrätyn sakon määrää on alennettava unionin tuomioistuimen harkintavallan mukaan
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät, että tuomiossa on tehty lukuisia oikeudellisia virheitä. Virheet esitetään lyhyesti erillisten otsikoiden alla seuraavalla tavalla.

Relevanttien tuotemerkkinoiden määrittely. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on hyväksynyt komission päätöksessä esittämät relevantteja tuotemerkkinoita koskevat toteamukset, joiden mukaan ajanjaksona 1993–2000 protonipumppuinhibiitorilääkkeet (jäljempänä PPI-lääkkeet) muodostivat omat markkinansa. Valittajat esittävät kaksi valitusperustetta.

Ensimmäisessä valitusperusteessa on kaksi pääasiallista osaa. Unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin tehnyt virheen, koska se ei ole tehnyt ajallista arviointia näytöstä ja se on esittänyt näin ollen vuoden 1993 relevantteja tuotemerkkinoita koskevan toteamuksen PPI-lääkkeiden ja H2-salpaajien osalta vuonna 2000 vallinneen kilpailutilanteen perusteella. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se ei ottanut huomioon sitä, ettei markkinoita määriteltäessä ollut merkitystä sillä, että PPI-lääkkeiden käyttö oli lisääntynyt asteittain lääkäreiden lääkkeenmääräyskäytäntöjen johdosta, joille oli ominaista ”passiivisuus”.

Toisen valitusperusteen mukaan kysymys H2-salpaajahoidon kokonaiskustannuksista PPI-lääkehoidon kokonaiskustannuksiin verrattuna on olennainen silloin, kun väitetysti vedotaan hintaeroihin markkinoiden määrittelyn yhteydessä, ja unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se ei ottanut huomioon hoidon kokonaiskustannuksia.

Määrävän markkina-aseman ensimmäinen väärinkäyttö, joka liittyy lisäsuojatodistuksiin. Ensimmäistä väärinkäyttöä koskevat valitusperusteet jakautuvat kahteen pääryhmään. Unionin yleinen tuomioistuin teki ensinnäkin oikeudellisen virheen arvioidessaan sitä, mistä laatukilpailu muodostuu. Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se arvioidessaan sitä, olivatko valittajan patenttitoimistoissa antamat tiedot objektiivisesti tarkasteltuna harhaanjohtavia, katsoi merkityksettömäksi sen, että valittajien tulkinta niiden laillisista oikeuksista lisäsuojatodistuksiin on järkevä ja se on omaksuttu vilpittömässä mielessä. Pelkästään avoimuuden puuttumisen perusteella ei voida todeta, että kyse on sääntelyyn perustuvasta väärinkäytöstä, vaan on tarpeen soveltaa tahallista väärinkäyttöä tai vilppiä koskevaa vaatimusta. Unionin yleinen tuomioistuin teki toiseksi oikeudel-

lisen virheen arvioidessaan sitä, mikä merkitsee käyttäytymistä, joka on omiaan rajoittamaan kilpailua. Unionin yleinen tuomioistuin erehtyi katsoessaan, että sellaisen immateriaalioikeuden pelkkä hakeminen, joka saattaa tulla voimaan 5–6 vuotta myöhemmin, merkitsee käyttäytymistä, jonka voidaan katsoa olevan omiaan rajoittamaan kilpailua, siitä riippumatta, myönnetäänkö oikeus ja pannaanko se täytäntöön myöhemmin. Tämä johtuu siitä, että käyttäytyminen on liian irrallaan tai liian etäällä niistä markkinoista, joihin vaikutusten väitetään kohdistuvan.

Määrävän markkina-aseman toinen väärinkäyttö: markkinointilupien peruuttaminen. Toista väärinkäyttöä koskevat valitusperusteet jakautuvat kahteen pääryhmään. Unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan sitä, mistä laatukilpailu muodostuu. Unionin yleinen tuomioistuin erehtyi katsoessaan, että yhteisön oikeuteen perustuvan rajoituksettomana oikeuden käyttö merkitsee sitä, ettei kilpailu perustu laatuun.

Unionin yleinen tuomioistuin on toiseksi tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan, mikä merkitsee käyttäytymistä, joka on omiaan rajoittamaan kilpailua. Unionin tuomioistuin teki virheen katsoessaan, että yhteisön oikeuteen perustuvan laillisen oikeuden pelkkä käyttö on omiaan rajoittamaan kilpailua. Vaihtoehtoisesti jos unionin tuomioistuin katsoo, että yhteisön oikeuteen perustuvan oikeuden käyttö voi lähtökohtaisesti merkitä väärinkäyttöä, väärinkäytön toteamisen perustaksi on esitettävä muutakin kuin pelkkä taipumus rajoittaa kilpailua. Valittajat väittävät, että komissiolta olisi vaadittava näyttöä siitä, että pätevästi hallussa olevan oikeuden käyttö on omiaan poistamaan kaiken tehokkaan kilpailun. Tämä vastaisi edellytyksiä tapauksissa, joissa on kyse pakkolisenssistä, josta toisessa väärinkäytössä todellisuudessa on kyse.

Sakot. Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti aseituksen N:o 17⁽¹⁾ 15 artiklan 2 kohtaa, kun se ei arvostellut sakkojen määrää koskevaa komission laskelmaa ja kun se ei ottanut asianmukaisesti huomioon väitettyjen väärinkäytösten uutuutta, sitä, ettei kilpailuun kohdistunut mitään aineellisia vaikutuksia, eikä muita lieventäviä asianhaaroja.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus). Suomenk. erityispainos: Alue 8 Nide 1 s. 8.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 3.9.2010 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-366/09)⁽¹⁾

(2010/C 301/28)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 256, 24.10.2009.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 —
Éditions Jacob v. komissio**

(Asia T-279/04) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Yrityskeskittymät — Ranskankielinen kustannustoiminta — Päätös, jolla yrityskeskittymä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi sillä edellytyksellä, että varat luovutetaan — Ostajaehdokkaan kumoamiskanne — Perusteluvollisuus — Petos — Oikeudellinen virhe — Ilmeinen arviointivirhe — Asetus (ETY) N:o 4064/89)

(2010/C 301/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Éditions Odile Jacob SAS (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat O. Fréget, W. van Weert, I. de Seze, M. Struys, M. Potel ja L. Eskenazi)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet ja F. Arbault, sittemmin A. Bouquet ja O. Beynet)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Lagardère SCA (Pariisi) (edustajat: aluksi asianajajat A. Winckler ja I. Girgenson, sittemmin asianajajat A. Winckler, F. de Bure ja J.-B. Pinçon)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamisvaatimus komission 7.1.2004 tekemästä päätöksestä 2004/422/EY, jolla keskittymä todetaan sisämarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi (Asia COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (EUVL L 125, s. 54)

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Éditions Odile Jacob SAS vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission ja Lagardère SCA:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 23.10.2004.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 —
Éditions Jacob v. komissio**

(Asia T-452/04) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Yrityskeskittymät — Ranskankielinen kustannusala — Päätös, jolla todetaan yrityskeskittymä yhteismarkkinoille soveltuvaksi edellyttäen, että omaisuuseriä luovutetaan edelleen — Edelleen luovutettavien omaisuuserien ostajan hyväksymistä koskeva päätös — Ostajaehdokkaan, joka ei tullut valituksi, nostama kumoamiskanne — Toimitsijamiehen riippumattomuus — Asetus (ETY) N:o 4064/89)

(2010/C 301/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Éditions Odile Jacob SAS (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat W. van Weert, O. Fréget, M. Struys, M. Potel ja L. Eskenazi)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet ja F. Arbault, sittemmin A. Bouquet ja O. Beynet)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Wendel Investissement SA (Pariisi) (edustajat: aluksi asianajajat C. Couadou ja M. Trabucchi, sittemmin M. Trabucchi ja F. Gordon) ja Lagardère SCA (Pariisi) (edustajat: aluksi asianajajat A. Winckler, I. Girgenson ja S. Sorinas Jimeno, sittemmin A. Winckler, F. de Bure ja J.-B. Pinçon)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus kumota 30.7.2004 tehty komission päätös (2004) D/203365, joka koskee Wendel Investissementin hyväksymistä keskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi (Asia N:o COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) 7.1.2004 tehdyn komission päätöksen 2004/422/EY (EYVL L 125, s. 54) mukaisesti luovutettujen omaisuuserien ostajaksi

Tuomiolauselma

- 1) Wendel Investissement SA:n hyväksymisestä keskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi 7.1.2004 tehdyn komission päätöksen 2004/422/EY (Asia N:o COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) mukaisesti luovutettujen omaisuuserien ostajaksi 30.7.2004 tehty komission päätös (2004) D/203365 kumotaan.
- 2) Euroopan komissio ja Lagardère SCA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan Éditions Odile Jacob SAS:n oikeudenkäyntikulut.

3) *Wendel Investissement* vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 45, 19.2.2005.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Kreikka ym. v. komissio

(Yhdistetyt asiat T-415/05, T-416/05 ja T-423/05) (¹)

(Valtiontuki — Ilmailuala — Kreikan kansallisen lentoyhtiön rakenneuudistukseen ja yksityistämiseen myönnetty tuki — Päätös, jolla tuki julistetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja jolla se määrätään perittäväksi takaisin — Kahden yhtiön välinen taloudellinen jatkumo — Tuen tosiasiallisen saajan yksilöinti sen takaisinperimiseksi — Yksityistä toimijaa koskeva peruste — Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille — Perusteluvollisuus)

(2010/C 301/31)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: A. Samoni-Rantou ja P. Mylonopoulos) (asia T-415/05); Olympiakes Aerogrammes AE (Kallithéa, Kreikka) (edustaja: asianajaja V. Christianos) (asia T-416/05) ja Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (Ateena, Kreikka) (edustajat: asianajajat P. Anestis ja S. Mavroghenis sekä solicitor S. Jordan, solicitor T. Soames ja asianajaja D. Geradin) (asia T-423/05)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja T. Scharf)

Valiintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Aeroporia Aigaiou Aeroporiki AE (Ateena) (edustajat: asianajaja N. Keramidis ja asiassa T-416/05 myös asianajajat N. Korogiannakis, I. Dryllerakis ja E. Dryllerakis) (asiat T-416/05 ja T-423/05)

Oikeudenkäynnin kohde

Olympiaki Aeroporia Ypiresies AEL:lle [C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — Rakenneuudistus ja yksityistäminen] myönnetystä valtiontuesta 14.9.2005 tehdyn komission päätöksen C(2005) 2706 lopullinen kumoamista koskeva vaatimus.

Tuomiolauselmä

- 1) Olympiaki Aeroporia Ypiresies AEL:lle [C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — Rakenneuudistus ja yksityistäminen] myönnetystä valtiontuesta 14.9.2005 tehdyn komission päätöksen C(2005) 2706 lopullinen 1 artiklan 1 kohta kumotaan.
- 2) Päätöksen C(2005) 2706 lopullinen 1 artiklan 2 kohta kumotaan niiltä osin kuin se koskee sitä määrää, joka vastaa Olympiaki Aeroporia Ypiresies muutostaseeseen merkittyjen kaikkien yliarvostettujen aineettomien omaisuusarvoa, Olympiakes Aerogrammes AE:lle siirrettyjen lentokoneiden arvoa ja tuloa, joka odotetaan saatavaksi kahden vielä Olympiaki Aeroporia Ypiresiesin taseeseen merkityn lentokoneen myynnistä.
- 3) Päätöksen C(2005) 2706 lopullinen 2 artikla kumotaan niiltä osin kuin se koskee 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, siltä osin kuin nämä määräykset on kumottu.
- 4) Kanteet hylätään muilta osin.
- 5) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan välitoimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

(¹) EUVL C 22, 28.1.2006.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Trioplast Wittenheim v. komissio

(Asia T-26/06) (¹)

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Muovisten teollisuussäkkien markkinat — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Rikkomisen kesto — Sakot — Rikkomisen vakavuus — Lieventävät olosuhteet — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Oikeasuhteisuus)

(2010/C 301/32)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Trioplast Wittenheim SA (Wittenheim, Ranska) (edustajat: asianajajat T. Pettersson ja O. Larsson)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi F. Castillo de la Torre, P. Hellström ja V. Bottka, sittemmin F. Castillo de la Torre, L. Parpala ja V. Bottka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan [EY] 81 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/F/38.354 — Teollisuussäkit) 30.11.2005 tehdyn komission päätöksen K(2005) 4634 (lopullinen), joka koskee kartellia muovisten teollisuussäkkien markkinoilla, osittaista kumoamista ja toissijaisesti kantajalle määrätyn sakon alentamista

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Trioplast Wittenheim SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 96, 22.4.2006.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 —
Trioplast Industrier v. komissio**

(Asia T-40/06) (¹)

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Muovisten teollisuussäkkien markkinat — Päätös, jossa todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Rikkomisen kesto — Sakot — Rikkomisen vakavuus — Lieventävät olosuhteet — Yhteistyö hallinnollisessa menettelyssä — Oikeasuhteisuus — Yhteisvastuu — Oikeusvarmuuden periaate)

(2010/C 301/33)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Ruotsi) (edustajat: asianajajat T. Pettersson ja O. Larsson)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi F. Castillo de la Torre, P. Hellström ja V. Bottka, sittemmin F. Castillo de la Torre, L. Parpala ja V. Bottka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan [EY] 81 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/F/38.354 — Teollisuussäkit) 30.11.2005 tehdyn komission päätöksen K(2005) 4634 (lopullinen), joka koskee kartellia muovisten teollisuussäkkien markkinoilla, osittaista kumoamista ja toissijaisesti kantajalle määrätyn sakon alentamista

Tuomiolauselma

- 1) EY 81 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/F/38.354 — Teollisuussäkit) 30.11.2005 tehdyn komission päätöksen K(2005) 4634 (lopullinen) 2 artiklan ensimmäisen kohdan f alakohta kumotaan siltä osin kuin se koskee Trioplast Industrier AB:ta.
- 2) Trioplast Industrierin syyksi luettava määrä, jonka perusteella on määriteltävä sen osuus Trioplast Wittenheim SA:lle määrätyn sakon maksamista koskevasta peräkkäisten emoyhtiöiden yhteisvastuusta, vahvistetaan 2,73 miljoonaksi euroksi.

3) Kanne hylätään muilta osin.

4) Trioplast Industrier vastaa puolesta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet komission oikeudenkäyntikuluista.

5) Komissio vastaa puolesta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet Trioplast Industrierin oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EUVL C 96, 22.4.2006.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — TF1
v. komissio**

(Asia T-193/06) (¹)

(Valtiontuet — Elokuva- ja audiovisuaalisen tuotannon tukijärjestelmät — Vastustamatta jättämistä koskeva päätös — Kumoamiskanne — Kilpailuasemaan kohdistuvan huomattavan vaikutuksen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2010/C 301/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Ranska) (edustajat: asianajajat J.-P. Hordies ja C. Smits)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Giolito, T. Scharf ja B. Stromsky)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja L. Butel)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota 22.3.2006 tehty komission päätös C(2006) 832 lopullinen, joka koskee tukitoimia elokuva- ja audiovisuaaliselle alalle Ranskassa (tuet NN 84/2004 ja N 95/2004 — Ranska, elokuva- ja audiovisuaalisen alan tukijärjestelmät)

Tuomiolauselma

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Télévision française 1 SA (TF1) velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 224, 16.9.2006.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Whirlpool Europe v. neuvosto

(Asia T-314/06) (¹)

(Polkumyynti — Tiettyjen Etelä-Koreasta peräisin olevien jääkaappi-pakastinyhdistelmien tuonti — Tarkasteltavana olevan tuotteen määrittely — Puolustautumisoikeudet — Neuvoantava komitea — Perusteluvollisuus — Tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelyssä käytettävän menetelmän valinta — Asetuksen (EY) N:o 384/96 15 artiklan 2 kohta ja 20 artiklan 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohta ja 20 artiklan 5 kohta))

(2010/C 301/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Italia) (edustajat: asianajajat M. Bronckers ja F. Louis)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: J.-P. Hix, avustajanaan asianajaja G. Berrisch)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Italian tasavalta (asiamies: avvocato dello Stato G. Albenzio) ja Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat Y. Desmedt ja A. Verheyden)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: H. van Vliet ja T. Scharf) ja LG Electronics, Inc. (Soul, Etelä-Korea) (edustajat: aluksi asianajajat L. Ruessmann ja P. Hecker, sittemmin asianajajat L. Ruessmann ja A. Willems)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus lopullisen polkumyynnin käyttöönotosta tiettyjen Korean tasavallasta peräisin olevien side-by-side-jääkaappi-pakastinyhdistelmien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 25.8.2006 annettun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1289/2006 (EUVL L 236, s. 11) osittaisesta kumoamisesta

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Whirlpool Europe Srl vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston ja LG Electronics, Inc:n oikeudenkäyntikulut.

3) Italian tasavalta, Euroopan komissio ja Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 326, 30.12.2006.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Mohr & Sohn v. komissio

(Asia T-131/07) (¹)

(Sisävesiliikenne — Yhteisön aluskapasiteetti — Uusien alusten käyttöönottamisen edellytykset (vanha uudesta -sääntö) — Komission päätös, jolla kieltäydytään soveltamasta erikoisveneitä koskevaa poikkeuslupaa — Neuvoston asetuksen (EY) N:o 718/1999 4 artiklan 6 kohta)

(2010/C 301/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt (Niederwaldf, Saksa) (edustaja: asianajaja F. von Waldstein)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun ja K. Simonsen)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamisvaatimus komission 28.2.2007 tekemästä päätöksestä DG-Greffe (2007) D/200972, jolla se kieltäytyy soveltamasta Niclas-nimiseen kelluvaan nosturiin yhteisön sisävesiliikenteen aluskapasiteettia koskevista toimintalinjoista vesiliikenteen edistämiseksi 29.3.1999 annettun neuvoston asetuksen (EY) N:o 718/1999 (EUVL L 90, s. 1) 4 artiklan 6 kohdan mukaista erikoisveneitä koskevaa poikkeuslupaa

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 155, 7.7.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Espanja v. komissio

(Yhdistetyt asiat T-156/07 ja T-232/07) ⁽¹⁾

(Kieliä koskevat järjestelyt — Ilmoitus hallintovirkamiesten palvelukseen ottamista koskevasta avoimesta kilpailusta — Julkaiseminen kaikilla virallisilla kielillä — Muutokset — Asetus N:o 1 — Henkilöstösääntöjen 27 ja 28 artikla sekä 29 artiklan 1 kohta — Henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 ja 2 kohta — Perusteluvollisuus — Syrjintäkiellon periaate)

(2010/C 301/37)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: asiassa T-156/07 valtionasiamies F. Díez Moreno ja asiassa T-232/07 valtionasiamies F. Díez Moreno ja valtionasiamies N. Díaz Abad)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi J. Currall, L. Escobar Guerrero ja H. Krämer, sittemmin J. Currall, H. Krämer ja J. Baquero Cruz, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Liettuan tasavalta (asiamies: D. Kriauciūnas) (asiat T-156/07 ja T-232/07) ja Helleenien tasavalta (asiamiehet: S. Vodina ja M. Michelogiannaki) (asia T-156/07)

Oikeudenkäynnin kohde

Varallaololuettelon muodostamista tiedotus- ja media-alan hallintovirkamiehistä (AD 5) koskevasta Euroopan henkilöstövalintatoimiston (EPSO) avoimesta kilpailusta EPSO/AD/94/07 (EUVL 2007, C 45 A, s. 3) julkaistun kilpailuilmoituksen, ja varallaololuettelon muodostamista tiedotusalan (kirjasto/dokumentaatio) hallintovirkamiehistä (AD 5) koskevasta avoimesta kilpailusta EPSO/AD/95/07 julkaistun kilpailuilmoituksen (EUVL 2007, C 103 A, s. 7) kumoaminen

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Liettuan tasavalta ja Helleenien tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 140, 23.6.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Italia v. komissio

(Yhdistetyt asiat T-166/07 ja T-285/07) ⁽¹⁾

(Kieliä koskevat järjestelyt — Ilmoitus hallintovirkamiesten ja assistenttien palvelukseen ottamista koskevasta avoimesta kilpailusta — Julkaiseminen kolmella virallisella kielellä — Muutokset — Julkaiseminen kaikilla virallisilla kielillä — Toisen kielen valinta kolmen kielen joukosta — Asetus N:o 1 — Henkilöstösääntöjen 27 ja 28 artikla sekä 29 artiklan 1 kohta — Henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 ja 2 kohta — Perusteluvollisuus — Syrjintäkiellon periaate — Harkintavallan väärinkäyttö)

(2010/C 301/38)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: asiassa T-166/07 valtionasiamies P. Gentili ja asiassa T-285/07 aluksi P. Gentili ja I. Braguglia, sittemmin P. Gentili ja R. Adam ja lopuksi P. Gentili ja I. Bruni)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: asiassa T-166/07 aluksi J. Currall, H. Krämer ja M. Velardo, sittemmin J. Currall ja I. Baquero Cruz, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro, ja asiassa T-285/07 aluksi J. Currall ja A. Aresu, sittemmin J. Currall ja I. Baquero Cruz, avustajanaan A. Dal Ferro)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Liettuan tasavalta (asiamies: D. Kriauciūnas) (asia T-166/07) ja Helleenien tasavalta (asiamiehet: S. Vodina ja M. Michelogiannaki) (asia T-285/07)

Oikeudenkäynnin kohde

Varallaololuettelon muodostamista tiedotus- ja media-alan hallintovirkamiehistä (AD 5) koskevasta Euroopan henkilöstövalintatoimiston (EPSO) avoimesta kilpailusta EPSO/AD/94/07 julkaistun kilpailuilmoituksen (EUVL 2007, C 45 A, s. 3), varallaololuettelon muodostamista tiedotusalan hallintoavustajista (AST 3) koskevasta avoimesta kilpailusta EPSO/AST/37/07 julkaistun kilpailuilmoituksen (EUVL 2007, C 45 A, s. 15) ja varallaololuettelon muodostamista informaatiotieteen alan (kirjasto/informatiikka) hallintovirkamiehistä (AD 5) koskevasta avoimesta kilpailusta EPSO/AD/95/07 julkaistun kilpailuilmoituksen (EUVL 2007, C 103 A, s. 7) kumoaminen

Tuomiolauselma

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) Italian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Liettuan tasavalta ja Helleenien tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 155, 7.7.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Procter & Gamble v. SMHV — Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE)

(Asia T-366/07) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin P&G PRESTIGE BEAUTE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset kuviomerkit Prestige — Rekisteröinnin osittainen hylkääminen — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2010/C 301/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Ohio, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat K. Sandberg ja B. Klingberg)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Laporta Insa)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Prestige Cosmetics SpA (Anzola Emilia, Italia) (edustajat: asianajajat A. Mugnoz, M. Andreolini ja A. Parini)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 19.7.2007 tekemästä päätöksestä (asia R 681/2006-2), joka koskee Prestige Cosmetics Srl:n ja The Procter & Gamble Companyn välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 19.7.2007 tekemä päätös (asia R 681/2006-2) kumotaan.
- 2) SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan The Procter & Gamble Companylle unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Prestige Cosmetics SpA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan The Procter & Gamble Companylle valituslautakuntakäsittelystä aiheutuneet kulut.
- 4) Kanne hylätään muilta osin.

⁽¹⁾ EUVL C 283, 24.11.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Travel Service v. SMHV — Eurowings Luftverkehrs (smartWings)

(Asia T-72/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuvio-merkin smartWings rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset ja kansainväliset sana- ja kuviomerkit EUROWINGS ja EuroWings — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Perusteluvellisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 73 artikla (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla) — Asetuksen (EY) N:o 40/94 79 artikla (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 83 artikla))

(2010/C 301/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Travel Service a.s. (Praha, Tšekin tasavalta) (edustajat: asianajajat S. Hejlová ja R. Charvát)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Eurowings Luftverkehrs AG (Nürnberg, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Schmidt)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 21.11.2007 tekemästä päätöksestä (asia R 1515/2006-2), joka koskee Eurowings Luftverkehrs AG:n ja Travel Service a.s:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Travel Service a.s. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Eurowings Luftverkehrs AG:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 107, 26.4.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — KUKA Roboter v. SMHV (oranssin värin sävy)

(Asia T-97/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Merkkiä, joka koostuu oranssin värin sävystä, koskeva hakemus yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2010/C 301/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: KUKA Roboter GmbH (Augsburg, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Kohn ja B. Hannemann)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (asiamies: R. Pethke)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 14.12.2007 tekemästä päätöksestä (asia R 1572/2007-4), joka koskee hakemusta oranssin värin sävyn rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) KUKA Roboter GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 107, 26.4.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Schniga v. YKLV — Elaris ja Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)

(Asia T-135/08) ⁽¹⁾

(Kasvinjalostajanoikeudet — Hakemus yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämiseksi Gala Schnitzer -omenalajikkeelle — Tekninen tutkimus — YKLV:n harkintavalta — Vastalauseet — Asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohta)

(2010/C 301/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Schniga GmbH (Bolzano, Italia) (edustajat: asianajajat G. Würtenberger ja R. Kunze)

Vastaaja: yhteisön kasvilajikevirasto (YKLV) (asiamiehet: B. Kiewiet ja M. Ekvad)

Vastapuolet YKLV:n valituslautakunnassa ja väliintulijat unionin yleisessä tuomioistuimessa: Elaris SNC (Angers, Ranska) ja Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Uusi-Seelanti) (edustaja: asianajaja M. Eller)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne YKLV:n valituslautakunnan 21.11.2007 tekemästä päätöksestä (asiat A 003/2007 ja A 004/2007), joka koskee yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämistä Gala Schnitzer -kasvilajikkeelle

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisön kasvilajikeviraston (YKLV) valituslautakunnan 21.11.2007 tekemä päätös (asiat A 003/2007 ja A 004/2007) kumotaan.
- 2) YKLV veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Schniga GmbH:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Elaris SNC ja Brookfield New Zealand Ltd veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 142, 7.6.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Abbott Laboratories v. SMHV — aRigen (Sorvir)

(Asia T-149/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Sorvir rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki NORVIR — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2010/C 301/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Abbott Laboratories (Abbott Park, Illinois, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja S. Schäffler)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: J. Crespo Carrillo ja A. Folliard-Monquiral)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: aRigen, Inc. (Tokio, Japani)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 6.2.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 809/2007-2), joka koskee Abbott Laboratoriesin ja aRigen, Inc.:n välistä väittemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toisen valituslautakunnan 6.2.2008 tekemä päätös (asia R 809/2007-2) kumotaan.
- 2) SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan Abbott Laboratoriesin oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 142, 7.6.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Inditex v. SMHV — Marín Díaz de Cerio (OFTEN)

(Asia T-292/08) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus sanamerkin OFTEN rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki OLTEN — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Tavaroiden samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Näyttö aikaisemman tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä — Asetuksen N:o 40/94 43 artiklan 2 ja 3 kohta (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta) — Riidan kohde valituslautakunnassa — Asetuksen N:o 40/94 61 ja 62 artikla (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 63 ja 64 artikla))

(2010/C 301/44)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Industria de Diseño Textil (Inditex), SA (Arteixo, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Armijo Chávarri ja A. Castán Pérez-Gómez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: O. Mondéjar Ortuño)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio (Logroño, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne, joka on nostettu SMHV:n toisen valituslautakunnan 24.4.2008 (asia R 484/2007-2) tekemästä päätöksestä, joka liittyy Roberto Fernando Marín Díaz de Cerion ja Industria de Diseño Textil (Inditex), SA:n väliseen väittemenettelyyn

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Industria de Diseño Textil (Inditex), SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 236, 13.9.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.9.2010 — Enercon v. SMHV — BP (ENERCON)

(Asia T-400/08) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus sanamerkin ENERCON rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki ENERGOL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Rekisteröinnin osittainen hylkääminen)

(2010/C 301/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Enercon GmbH (Aurich, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Böhm)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: D. Botis)

Vastapuoli valituslautakunnassa: BP plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 14.7.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 957/2006-4), joka koskee BP plc:n ja Enercon GmbH:n välistä väittemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*

- 2) *Enercon GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 301, 22.11.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.9.2010 — Villa Almè v. SMHV — Marqués de Murrieta (i GAI)

(Asia T-546/08) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuvio-merkin i GAI rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Kansallinen sanamerkki YGAY ja yhteisön kuvio- ja sanamerkit MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Suhteelliset hylkäysperusteet — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttäminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 43 artiklan 2 ja 3 kohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta) — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2010/C 301/46)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe (Mansuè, Italia) (edustajat: asianajajat G. Massa ja P. Massa)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: O. Montalto ja A. Sempio)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Marqués de Murrieta, SA (Logroño, Espanja) (edustajat: asianajajat P. López Ronda ja G. Macias Bonilla)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 24.9.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 1695/2007-1), joka koskee Bodegas Marqués de Murrieta, SA:n ja Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppen välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*

- 2) *Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 44, 21.2.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.9.2010 — Portugali v. Transnautica ja komissio

(Asia T-385/05 TO) (¹)

(Kolmannen osapuolen kantelu — Kolmannen osapuolen mahdollisuus osallistua pääasian käsittelyyn — Kolmannen osapuolen oikeuksia ei ole loukattu — Tutkimatta jättäminen)

(2010/C 301/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kolmas osapuoli: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes, A. C. Santos, J. Gomes ja P. Rocha)

Vastapuolet: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugali) (edustajat: asianajajat C. Fernández Vicién, D. Ortigão Ramos, P. Carmona Botana, M. T. López Garrido ja P. Vidal Matos) ja Euroopan komissio (asiamiehet: asianajajat R. Lyal ja L. Bouyon)

Oikeudenkäynnin kohde

Kolmannen osapuolen kantelu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-385/05, Transnautica v. komissio (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), 23.9.2009 antamasta tuomiosta

Määräysosa

- 1) *Kolmannen osapuolen kantelu jätetään tutkimatta.*

- 2) *Portugalın tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan Transnautica — Transportes e Navegação, SA:n oikeudenkäyntikulut välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.*

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 330, 24.12.2005.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 2.9.2010 — Spitzer v. SMHV — Homeland Housewares (Magic Butler)

(Asia T-123/08) (¹)

(Kumoamiskanne — Kantajan toimimattomuus — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2010/C 301/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Harald Spitzer (Hörsching, Itävalta) (edustaja: asianajaja T.H. Schmitz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: S. Schäffner)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Homeland Housewares LLC (Los Angeles, Kalifornia, Yhdysvallat)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 7.1.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 1508/2006-1), joka koskee Homeland Housewares, LLC:n ja Harald Spitzerin välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselmä

1) Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa.

2) Harald Spitzer veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 116, 9.5.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.9.2010 — Norilsk Nickel Harjavalta ja Umicore v. komissio

(Asia T-532/08) (¹)

(Kumoamiskanne — Ympäristö ja ihmisten terveyden suojeleminen — Tiettyjen vaaralliseksi aineiksi katsottujen nikkelikarbonaattien luokitus, pakkaus ja merkinnät — Direktiivi 2008/58/EY — Direktiivi 67/548/ETY — Asetus (EY) N:o 790/2009 — Asetus (EY) N:o 1272/2008 — Vaatimusten mukauttaminen — SEUT 263 artiklan neljännen kohdan ajallinen soveltaminen — Toimet eivät koske kantajia erikseen — Tutkimatta jättäminen)

(2010/C 301/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Norilsk Nickel Harjavalta Oy (Espoo, Suomi) ja Umicore SA/NV (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja K. Nordlander)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Oliver ja D. Kukovec)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Nickel Institute (Toronto, Kanada) (edustajat: asianajaja K. Nordlander, D. Anderson, QC, solicitor S. Kinsella ja solicitor H. Pearson)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamies: B. Weis Fogh)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota yhtäältä vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannen kymmenen kerran 21.8.2008 annettu komission direktiivi 2008/58/EY (EUVL L 246, s. 1) ja toisaalta aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen 10.8.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 790/2009 (EUVL L 235, s. 1) siltä osin kuin kyseisissä säädöksissä muutetaan tiettyjen nikkelikarbonaattiseosten luokittelua.

Määräysosa

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Norilsk Nickel Harjavalta Oy ja Umicore SA/NV vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Tanskan kuningaskunta ja Nickel Institute vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 44, 21.2.2009.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.9.2010 —
Etimine ja Etiproducts v. komissio**

(Asia T-539/08) (¹)

*(Kumoamiskanne — Ympäristö ja ihmisten terveyden suoje-
lu — Tiettyjen vaarallisiksi aineiksi katsottujen boraattien luokit-
us, pakkaus ja merkinnät — Direktiivi 2008/58/EY —
Direktiivi 67/548/ETY — Asetus (EY) N:o 790/2009 — Ase-
tus (EY) N:o 1272/2008 — Vaatimusten mukauttaminen —
SEUT 263 artiklan neljännen kohdan ajallinen soveltaminen
— Toimet eivät koske kantajia erikseen — Tutkimatta
jättäminen)*

(2010/C 301/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Etimine SA (Bettembourg, Luxemburg) ja AB Etiproducts Oy (Espoo, Suomi) (edustajat: asianajajat C. Mereu ja K. Van Maldegem)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet P. Oliver ja D. Kukevec)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Borax Europe Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajaja K. Nordlander ja solicitor S. Kinsella)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamies: B. Weis Fogh)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus kumota yhtäältä vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran 21.8.2008 annettu komission direktiivi 2008/58/EY (EUVL L 246, s. 1) ja toisaalta aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen 10.8.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 790/2009 (EUVL L 235, s. 1) siltä osin kuin kyseisissä säädöksissä muutetaan tiettyjen boraattien luokittelua.

Määräysosa

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Etimine SA ja AB Etiproducts Oy vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Tanskan kuningaskunta ja Borax Europe Ltd vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 44, 21.2.2009.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.9.2010 —
Phoenix-Reisen ja DRV v. komissio**

(Asia T-120/09) (¹)

(Valtiontuet — Saksan lainsäädännön mukainen avustus maksukyvyttömille yrityksille — Kantelu, jossa väitetään, että yhteisön oikeutta on rikottu — Kantelun hylkääminen — Myöhemmän päätöksen tekeminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2010/C 301/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Saksa) ja Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajajat R. Gerharz ja A. Funke)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja B. Martenczuk)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: J. Möller ja B. Klein)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamisvaatimus komission 13.2.2009 päätystä kirjelmästä D/50594, jolla se kieltäytyi ryhtymästä toimenpiteisiin Saksan liittotasavallan maksukyvyttömyysavustuksena myöntämän valtiontuen johdosta

Määräysosa

1) Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa.

2) Lausunnon antaminen kantajan pyynnöstä, joka koskee käsiteltävänä olevan asian yhdistämistä asiaan T-58/10, raukeaa.

3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 297, 5.12.2009.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.9.2010 —
Marcuccio v. komissio**

(Asia T-157/09 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Kohtuullinen määräaika vahingonkorvausvaatimuksen esittämiselle — Myöhästyminen — Valitus, joka on osittain jätettävä tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja joka on osittain selvästi perusteeton)

(2010/C 301/52)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Valittajan vastapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja C. Berardis-Kayser, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa F-42/08, Marcuccio vastaan komissio, 18.2.2009 antamasta määräyksestä (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) ja vaatimus mainitun määräyksen kumoamiseksi

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Luigi Marcuccio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle tässä asiassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 141, 20.6.2009.

**Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys
31.8.2010 — Babcock Noell v. fuusioenergian
kehittämisestä vastaava eurooppalainen yhteisyritys**

(Asia T-299/10 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Tarjouksen hylkääminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Fumus boni juris — Kiireellisyys — Intressivertailu)

(2010/C 301/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Babcock Noell GmbH (Würzburg, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Werner ja C. Elbreht)

Vastaaja: ITERistä ja fuusioenergian kehittämisestä vastaava eurooppalainen yhteisyritys (asiamiehet: A. Verpont, avustajinaan solicitor C. Kennedy-Loest, solicitor K. Wilson ja solicitor C. Thomas ja asianajaja N. Pourbaix)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus vastaajan hankintamenettelyn yhteydessä tekemien sellaisten päätösten täytäntöönpanon lykkäämiseksi, joilla hylättiin kantajan tarjous ja päätettiin erän D osalta tehdä tavaranhankintasopimus toisen tarjoajan kanssa kansainvälisen lämpöydinkoe-reaktorin toroidialikenttäkääminippujen (ITER Toroidal Field Coils Winding Packs) toimittamisesta

Määräysosa

- 1) Välitomihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**Kanne 10.8.2010 — Viaguara v. SMHV — Pfizer
(VIAGUARA)**

(Asia T-332/10)

(2010/C 301/54)

Kannekirjelmän kieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Viaguara S.A. (Varsova, Puola) (edustaja: oikeudellinen neuvonantaja R. Skubisz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Pfizer Inc.

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 20.5.2010 asiassa R 964/2009-1 tekemä päätös on kumottava kokonaisuudessaan.

— Vastaaja ja Pfizer Inc. on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki VIAGURA luokkiin 32 ja 33 kuuluville tavaroille — hakemus nro 4630562

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Pfizer Inc.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön sanamerkki VIAGRA luokkaan 5 kuuluville tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: Väite hylättiin.

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisu kumottiin ja tavaramerkkihakemus hylättiin kokonaisuudessaan.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu sen vuoksi, että arviointi, joka koski tavaramerkkien välistä yhteyttä, on metodiltaan virheellinen ja sen vuoksi, että sen tavaramerkin, johon väitemenettelyssä on vedottu, maineen ja imagon hyväksikäytön vaaraan liittyvät toteamukset ovat virheellisiä.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (kodifioitu toisinto), EUVL L 78, s. 1.

Kanne 20.8.2010 — F91 Diddeléng ym. v. komissio

(Asia T-341/10)

(2010/C 301/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: F91 Diddeléng ym. (Dudelange, Luxemburg), Julien Bonnetaud (Yutz, Ranska), Thomas Gruszczynski (Amnéville, Ranska), Rainer Hauck (Maxdorf, Saksa), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Ranska) ja Yann Thibout (Algrange, Ranska) (edustajat: asianajajat L. Misson, C. Delrée ja G. Ernes)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Euroopan komission 3.6.2010 tekemä riidanalainen päätös on kumottava

— määräykset, jotka ovat SEUT 45 ja SEUT 101 artiklan vastaisia, on kumottava

— on määrättävä tarpeellisista seuraamuksista

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat (Dudelangen jalkapallojoukkue ja joukkueen palkkaamat pelaajat, jotka eivät ole luxemburgilaisia) vaativat kumottavaksi komission 3.6.2010 tekemän päätöksen, joka annettiin kirjeitse tiedoksi 21.6.2010 ja jolla komissio ilmoitti kantajille, että se lopettaa kantajien Luxemburgin jalkapalloliitosta (Fédération Luxembourgeoise de Football; jäljempänä FLF) SEUT 45 ja SEUT 101 artiklan nojalla tekemän sellaisen kantelun käsittelyn, joka koski FLF:n antamia määräyksiä, joilla kantajia on kielletty osallistumasta tiettyihin jalkapallo-otteluihin, jos kokoonpanoluetteloon merkityjä ulkomaalaisia pelaajia on enemmän kuin lukumäärä, joka on vahvistettu FLF:n antamissa määräyksissä.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen, jotka koskevat:

— SEUT 45 artiklan rikkomista, koska nykyisiin FLF:n antamiin määräyksiin sisältyy velvollisuus merkitä viralliseen kokoonpanoluetteloon seitsemän pelaajaa, joiden ensimmäinen lissenssi on myönnetty Luxemburgissa, ja kieltö merkitä samaan kokoonpanoluetteloon yli neljä pelaajaa, jotka on siirretty pelikauden aikana, mikä merkitsee välitöntä syrjintää, joka on esteenä jäsenvaltion kansalaisen mahdollisuudelle harjoittaa taloudellista toimintaa Luxemburgin alueella. Kantajat väittävät myös, että siltä osin kuin FLF:n antamat määräykset eivät ole välittömästi syrjiviä, vaan välillisesti syrjiviä, tavoitteet, joihin FLF vetoaa — eli toisin sanoen tavoite edistää jalkapalloilua harrastelijaurheiluna — ovat perusteettomia, eikä niitä siksi voida pitää oikeutettuina tavoitteina. Rajoitukset ovat näin ollen suhteettomia siihen tavoitteeseen nähden, johon vedotaan.

— SEUT 101 artiklan rikkomista, koska FLF:ää on pidettävä yritysten yhteenliittymänä, joka rikkoo kilpailuoikeutta ja erityisesti SEUT 101 artiklaa, ja koska ulkomaalaisten pelaajien lukumäärää koskevilla rajoituksilla on taloudellisia vaikutuksia ammattuurheilijoiden näkökulmasta ja ne vahingoittavat vapaata kilpailua luxemburgilaisten jalkapalloseurojen välillä.

Kanne 25.8.2010 — Portugalin tasavalta v. Euroopan komissio

(Asia T-345/10)

(2010/C 301/56)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes ja J. Saraiva de Almeida, avustajanaan asianajaja M. Figueiredo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Ensisijaisesti:

29.6.2010 tehty komission päätös K(2010) 4255 lopullinen, joka koskee EMOTR:n ohjausosaston toimintaohjelmalle CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugali — kansallinen ohjelma, tavoite 1) myöntämään tukeen tehtäviä taloudellisia korjauksia "Maatilainvestoinnit"-ohjelman osalta, joilla EMOTR:n ohjausosaston 30.10.2000 tehdyn komission päätöksen K(2000) 2878 mukaisille kustannuksille tukiohjelman CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugali — kansallinen ohjelma, tavoite 1) yhteydessä myönnetty tuki alennettiin 16 411 829,46 euroon, on kumottava ja

— Toissijaisesti:

1. 29.6.2010 tehty komission päätös K(2010) 4255 lopullinen on kumottava siltä osin kuin se koskee yhteisön osallistumista niiden kustannusten rahoittamiseen, joita Portugalin tasavallalle on aiheutunut 28.10.2003 ja marraskuun 2006 välisenä aikana hyväksytyjen hakemusten osalta ja joiden määrä on 194 347 574,29 euroa

2. 29.6.2010 tehty komission päätös K(2010) 4255 lopullinen on kumottava siltä osin kuin se koskee yhteisön osallistumista niiden kustannusten rahoittamiseen, joita Portugalin tasavallalle on aiheutunut nuorten viljelijöiden aloitustukeen liittyvien "maatilainvestointeja" koskevien hakemusten osalta ja joiden määrä on 94 621 812,06 euroa

— Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

- SEUT 250 artiklan rikkominen ja toimivallan puuttuminen
- 21.7.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/99⁽¹⁾ 39 artiklan 3 kohdan rikkominen
- 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/99⁽²⁾ 5 artiklan 2 kohdan takautuva soveltaminen
- 26.2.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 445/2002⁽³⁾ 4 artiklan 2 kohdan rikkominen
- 2.3.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 438/2001⁽⁴⁾ 4 artiklan rikkominen
- asetuksen N:o 1257/99 5 artiklan 2 kohdan rikkominen

g) yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaaminen

h) yhdenvertaisuusperiaatteen ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen ja yhteisön oikeussääntöjen rikkomisen taloudellisia seurauksia koskeva virhe

i) suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen.

(1) Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21.7.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/99 (EYVL L 161, s. 1).

(2) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17.5.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1257/99 (EYVL L 160, s. 80).

(3) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 26.2.2002 annettu komission asetus (EY) N:o 445/2002 (EUVL L 74, s. 1).

(4) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista myönnettävän tuen hallinto- ja valvontajärjestelmien osalta 2.3.2001 annettu komission asetus (EY) N:o 438/2001 (EUVL L 63, s. 21).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 25.8.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-35/08, Pachtitis v. komissio, 15.6.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

AsianosaisetValittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Curral ja I. Chatzi-
giannis)

Muu osapuoli: Dimitrios Pachtitis (Ateena, Kreikka), jota tukee Euroopan tietosuojavaltuutettu

Vaatimukset

— virkamiestuomioistuimen asiassa F-35/08, Pachtitis v. komissio, 15.6.2010 antama tuomio on kumottava

— asia on palautettava virkamiestuomioistuimeen muiden kumoamisperusteiden tutkintaa varten

— vastapuoli on veloitettava korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat ja virkamiestuomioistuimessa käydyistä oikeudenkäynnistä aiheutuneet kulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii tällä valituksellaan kumottavaksi virkamiestuomioistuimen asiassa F-35/08, Pachtitis v. komissio, 15.6.2010 antaman tuomion, jolla kumottiin Euroopan henkilöstövalintatoimiston 31.5.2007 ja 6.12.2007 tekemät päätökset, joilla Dimitrios Pachtitis suljettiin pois niiden 110 hakijan joukosta, jotka saivat parhaat pisteet avoimen kilpailun EPSO/AD/77/06 alkukarsintakokeessa, ja jossa komissio veloitettiin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Komissio vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin kumoamisperusteisiin:

- Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä III olevia 1, 5 ja 7 artiklaa on rikottu.
- Unionin oikeutta ja erityisesti Euroopan henkilöstövalintatoimiston perustamista koskevia päätöksiä eli päätöksen 2002/620/EY⁽¹⁾ 2 artiklaa ja päätöksen 2002/621/EY⁽²⁾ 1 artiklaa on rikottu.
- Tuomioita koskeva perusteluvollisuus on laiminlyöty.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimiston perustamisesta — Euroopan parlamentin puhemiesin julistus 25.7.2002 tehty Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, tuomioistuimen, tilintarkastustuomioistuimen, talous- ja sosiaalikomitean, alueiden komitean ja Euroopan oikeusasiamiehen päätös (EYVL L 197, 26.7.2002, s. 53–55).

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimiston organisaatiosta ja toiminnasta 25.7.2002 tehty Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission pääsihteerien, tuomioistuimen kirjaajan, tilintarkastustuomioistuimen, talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean pääsihteerien sekä oikeusasiamiehen edustajan päätös (EYVL L 197, 26.7.2002, s. 56–59).

Kanne 3.9.2010 — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia ym. v. komissio

(Asia T-367/10)

(2010/C 301/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia (Ateena, Kreikka), Chrisderic (St Cyprien, Ranska), André Sébastien Fortassier (Grau D'Agde, Ranska) (edustajat: asianajajat V. Akriditis ja E. Petrisi)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Ranskan tai Kreikan lipun alla purjehtivia tai Ranskassa tai Kreikassa rekisteröityjä tonnikalaa Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä kalastavia kurenuotta-aluksia koskevien kalastustoimien kieltämisestä 9.6.2010 annettu komission asetus (EU) N:o 498/2010⁽¹⁾ on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan kaikki kantajille tässä oikeudenkäynnissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat esittävät kanteensa tueksi kolme kanneperustetta.

Ensinnäkin ne väittävät, että riidanalainen asetus on annettu loukkaamalla yhdenvertaisen kohtelun ja syrjäntäkiellon periaatteita, jotka on vahvistettu SEUT 18 artiklassa, jossa kielletään kansallisuuteen perustuva syrjintä, ja SEUT 40 artiklan toisessa kohdassa, jossa kielletään tuottajien ja kuluttajien välinen syrjintä maatalousalalla, sekä loukkaamalla Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vastaavia unionin oikeuden yleisiä periaatteita.

Tältä osin kantajat väittävät, että komissio on syyllistynyt syrjintään kahdella perusteella. Ensinnäkin se on kieltänyt muut kalastustoiminnat Kreikassa, Ranskassa ja Espanjassa⁽²⁾ ennen kalastuskauten päättymistä; Kreikka on kuitenkin käyttänyt kiintiötään huomattavasti vähäisemmässä määrin kuin Espanja. Toiseksi komissio tosin ilmoitti kaikille kolmelle jäsenvaltiolle kalastustoiminnan päättymisestä, mutta se antoi kaksi eri sitovaa asetusta toiminnan päättymisestä, yhden Kreikalle ja Ranskalle, toisen Espanjalle, ja se antoi tosiasiaa Espanjalle laivastolle luvan jatkaa kalastusta kalastuskauten loppuun asti. Kantajat väittävät, ettei niiden tiedossa ole objektiivista syytä, jolla tällainen erilainen kohtelu voitaisiin oikeuttaa.

Toiseksi kantajat väittävät, että komissio loukkasi yleistä suhteellisuusperiaatetta, joka on vahvistettu SEUT 5 artiklan 4 kohdassa ja perustamissopimuksen liitteenä olevassa pöytäkirjassa N:o 2 ja joka on vakiintuneessa oikeuskäytännössä tunnustettu ylemmänasteiseksi, yksityisiä oikeussubjekteja suojelevaksi oikeusnormiksi. Kantajien mielestä komissio olisi voinut toteuttaa sopivamman toimenpiteen varmistukseksi sen, että jäsenvaltiot noudattavat asetuksen (EY) N:o 1224/2009⁽³⁾ mukaista järjestelmää, ja kieltää elävän tonnikalan pyynnin, kun kansallisten pyyntikiintiöiden kriittisempi taso — lähes 100 prosenttia — on saavutettu. Se olisi voinut kieltää tällaisen toiminnan samana päivänä kaikkien kyseessä olevien EU:n jäsenvaltioiden osalta.

Kolmanneksi kantajat väittävät, että riidanalainen asetus annettiin loukkaamalla hyvän hallinnon yleistä periaatetta ja/tai lainmukaisella huolenpitovelvoitella, sellaisina kuin ne on määriteltä vakiintuneessa oikeuskäytännössä ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa.

⁽¹⁾ EUVL 2010 L 142, s. 1.

⁽²⁾ Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen, Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä tonnikalaa kalastavien kurenuotta-alusten kalastustoiminnan kieltämisestä 14.6.2010 annettu komission asetus (EU) N:o 508/2010 (EUVL L 149, s. 7).

⁽³⁾ Yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta 20.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 (EUVL L 343, s. 1).

Kanne 2.9.2010 — Handicare v. SMHV — Apple Corps (BEATLE)

(Asia T-369/10)

(2010/C 301/59)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Handicare Holding BV (Helmond, Alankomaat) (edustaja: asianajaja G. van Roeyen)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Apple Corps Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 31.5.2010 asiassa R 1276/2009-2 tekemä päätös on kumottava

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavamerkki: Kuviomerkki "BEATLE" luokkaan 12 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavamerkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavamerkki, johon on vedottu: Luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten rekisteröityjä kuviomerkkejä "BEATLES" ja "THE BEATLES" koskeva Yhdistyneen kuningaskunnan tavamerkkirekisteröinti N:o 1341242, luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten rekisteröityä kuviomerkkiä "BEATLES" koskeva Espanjan tavamerkkirekisteröinti N:o 1737191, luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten rekisteröityjä kuviomerkkejä "BEATLES" koskevat Saksan tavamerkkirekisteröinnit N:o 1148166 ja N:o 2072741, luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten rekisteröityä kuviomerkkiä "BEATLES" koskeva Portugalin tavamerkkirekisteröinti N:o 312175, luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten rekisteröityä kuviomerkkiä "BEATLES" koskeva Ranskan tavamerkkirekisteröinti N:o 1584857, luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten rekisteröityä kuviomerkkiä "BEATLES" koskeva Italian tavamerkkirekisteröinti N:o 839105, luokkiin 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 ja 419 kuuluvia tavaroita varten rekisteröityä sanamerkkiä "BEATLES" koskeva yhteisön tavamerkkirekisteröinti N:o 219048, luokkiin 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 ja 416 kuuluvia tavaroita varten rekisteröityä kuviomerkkiä "BEATLES" koskeva yhteisön tavamerkkirekisteröinti N:o 219014

Väiteosaston päätös: Väite hylättiin

Valituslautakunnan päätös: Valitus hyväksyttiin ja väiteosaston päätös kumottiin

Oikeudelliset perusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 8 artiklan 4 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta ei hylännyt väitettä näiden perusteella, vaikka on osoitettu, että kyseessä olevien tuotteiden välillä ei ole mitään todellista samankaltaisuutta, neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta totesi virheellisesti, että tämän artiklan soveltamisen edellytykset täyttyivät.

Kanne 3.9.2010 — Bolloré v. komissio

(Asia T-372/10)

(2010/C 301/60)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Bolloré (Ergué-Gabéric, Ranska) (edustajat: asianajajat P. Gassenbach, C. Lemaire ja O. de Juvigny)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesti menettelystä 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4160 lopullinen (asia COMP/36.212 — Itsejäljennettävä paperi) 1 ja 2 artikla on kumottava

- toissijaisesti edellä mainitun päätöksen 2 artiklassa Bollorélle määrättyjen sakkojen määrää on alennettava erittäin huomattavasti
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevalla kanteella ensisijaisesti kumottavaksi SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 23.6.2010 tehtyä komission päätöstä K(2010) 4160 lopullinen (asia COMP/36.212 — Itsejäljentävä paperi), jonka komissio teki unionin tuomioistuimen annettua tuomiionsa asiassa C-327/07 P, Bolloré vastaan komissio, jossa tuomioistuin katsoi, että Bollorén puolustautumisoikeuksia ei ollut kunnioitettu, koska sille oli määrätty seuraamuksia sekä Copigraphin emoyhtiönä että sillä perusteella, että se osallistui itse suoraan rikkomiseen, vaikka väitetiedoksianto koski ainoastaan Bollorén vastuuta Copigraphin emoyhtiönä.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kuuteen kanneperusteeseen, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

- Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 6 ja 7 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41, 47 ja 49 artiklaa on rikottu, koska seuraamus, joka Bollorélle määrättiin, loukkaa laillisuusperiaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, rangaistusten yksilöllisyyden periaatetta ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, koska
 - Bollorélle emoyhtiönä määrätty rangaistus on vastoin Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 7 artiklassa sekä perusoikeuskirjan 47 ja 49 artiklassa tarkoitettua laillisuusperiaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta samoin kuin rangaistusten yksilöllisyyden periaatetta,
 - Bollorén kuuleminen, johon ei osallistunut yksikään komission jäsenistä, loukkaa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa ja perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklassa vahvistettua oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, koska kyseistä yhtiötä koskevan asian ratkaisheet henkilöt eivät kuulleet sitä,
 - olosuhteet, joissa alkuperäisen päätöksen osalta tehtiin uusi päätös, ovat useilta osin ristiriidassa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa ja perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklassa vahvistettuun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaan oikeuteen liittyvän puolueettomuusvaatimuksen kanssa.
- SEUT 101 artiklaa ja asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 25 artiklaa on rikottu, koska komissio määräsi Bollorélle seuraamuksia rikkomuksista, jotka ovat tänään vanhentuneet.

- Yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu, koska Bollorélle määrättiin seuraamuksia sillä perusteella, että se oli Copigraphin emoyhtiö tosiseikkojen tapahtuma-aikana.
- SEUT 101 artiklaa, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa ja perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklaa on rikottu, koska komissio käytti toisen väitetiedoksiannon tiedoksiansonnossa määrääaikaa, joka oli selvästi kohtuuton ja joka esti täysin Bolloréa puolustautumasta sitä vastaan esitettyihin väitteisiin, jotka koskivat yhtäältä sen vastuuta Copigraphin emoyhtiönä ja toisaalta sen omaa osallistumista rikkomiseen.
- Toissijaisesti asiassa on Bollorén mukaan rikottu sakkojen laskennasta annettuja vuoden 1998 suuntaviivoja ⁽²⁾, loukattu rangaistusten yksilöllisyyden periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta sakkojen määrän määrittämisessä sekä loukattu perusteluvollisuutta.
- Niin ikään toissijaisesti asiassa on rikottu sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä annettua vuoden 1996 tiedonantoa ⁽³⁾ ja loukattu suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

⁽¹⁾ [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 13.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Asetuksen N:o 17/15 artiklan 2 kohdan ja EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennassa annetut suuntaviivat (EYVL 1998, C 9, s. 3).

⁽³⁾ Sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä kartellitapauksissa annettu komission tiedonanto (EYVL 1996, C 207, s. 4)

Kanne 8.9.2010 — Villeroy et Boch Austria GmbH v. komissio

(Asia T-373/10)

(2010/C 301/61)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Villeroy & Boch Austria GmbH (Mondsee, Itävalta)
(edustajat: asianajaja A. Reidlinger ja asianajaja S. Dethof)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava sikäli kuin se koskee kantajaa
- toissijaisesti on alennettava kantajalle riidanalaisella päätöksellä määrätyn sakon määrää

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen. Riidanalaisella päätöksellä määrättiin kantajille ja muille yrityksille sakko SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisen perusteella. Komissio katsoo kantajien osallistuneen jatkettuun sopimukseen tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin kylpyhuonekalusteiden alalla Belgiassa, Saksassa, Ranskassa, Italiassa, Alankomaissa ja Itävallassa.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen.

Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa on sovellettu virheellisesti sikäli kuin kilpailusääntöjen rikkominen on katsottu yhtenä kokonaisuutena pidettäväksi, monitahoiseksi ja jatketuksi rikkomiseksi. Kantaja katsoo vastaajan tätä kokonaisarviota tehdessään laiminlyöneen velvollisuutensa arvioida oikeudellisesti niiden tahojen itsenäistä menettelyä, joille riidanalainen päätös on osoitettu, ja ottaneen lainvastaisesti huomioon kolmannen osapuolen menettelyn.

Toisessa kanneperusteessaan kantaja väittää toissijaisesti, että SEUT 296 artiklan toisen kohdan mukaista perusteluvollisuutta on rikottu, koska päätöstä ei ole perusteltu yksityiskohdasta.

Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja esittää, että riidanalainen päätös on kumottava sillä perusteella, että kantaja ei ole osallistunut väitettyihin rikkomisiin niillä asiallisesti ja alueellisesti merkityksellisillä markkinoilla, joita riidanalainen päätös koskee, eikä kantajan ole osoitettu osallistuneen kartellin muodossa tapahtuvaan kilpailusääntöjen rikkomiseen.

Neljännessä kanneperusteessaan kantaja esittää, että kantajalle ja sen emoyhtiölle on lainvastaisesti määrätty sakko yhteisvastuullisesti. Kantajan mukaan tällainen yhteisvastuu loukkaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdassa määrättyä laillisuusperiaatetta ja perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdassa, kun kyseisiä säännöksiä luetaan yhdessä perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan kanssa, määrättyä periaatetta, jonka mukaan rangaistus ei saa olla epäsuhteessa rikoksen vakavuuteen nähden.

Viidennessä kanneperusteensa yhteydessä kantaja väittää, että sakon määrä on määritetty virheellisellä tavalla. Kantaja esittää tältä osin, että vastaaja on ottanut sakon määrää määrittäessään kantajan liikevaihtoa siltä osin kuin se ei ole yhteydessä esitettyihin väitteisiin.

Kuudennessa kanneperusteessaan kantaja vetoaa käsittelyn kohtuuttoman pitkään kestoon ja Euroopan unionin perusoikeus-

kirjan 41 artiklaa virheelliseen soveltamiseen, koska tätä kohtuuttoman pitkää kestoa ei ole otettu huomioon sakon määrää määrittäessä.

Seitsemännessä kanneperusteessaan kantaja vetoaa arviointivirheisiin sakon määrän määrittämisessä kantajaa koskevien olosuhteiden osalta. Kantaja väittää tältä osin, että sille määrätty sakko olisi vastaajan itse myöntämän mukaan SEUT 101 artiklan rikkomisen uusimisen yhteydessä suhteeton ja kohtuuton. Kantaja katsoo vastaajan loukanneen Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohdassa määrättyä periaatetta, jonka mukaan rangaistus ei saa olla epäsuhteessa rikoksen vakavuuteen nähden.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Kanne 8.9.2010 — Villeroy & Boch AG (Mettlach, Saksa) v. komissio

(Asia T-374/10)

(2010/C 301/62)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Saksa) (edustajat: asianajaja M. Klusmann ja professori S. Thomas)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Riidanalainen päätös on kumottava sikäli kuin se koskee kantajaa

— toissijaisesti on alennettava kantajalle riidanalaisella päätöksellä määrätyn sakon määrää

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen. Riidanalaisella päätöksellä määrättiin kantajille ja muille yrityksille sakko SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisen perusteella. Komissio katsoo kantajien osallistuneen jatkettuun sopimukseen tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin kylpyhuonekalusteiden alalla Belgiassa, Saksassa, Ranskassa, Italiassa, Alankomaissa ja Itävallassa.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen.

Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa on sovellettu virheellisesti sikäli kuin kilpailusääntöjen rikkominen on katsottu yhtenä kokonaisuutena pidettäväksi, monitahoiseksi ja jatketuksi rikkomiseksi. Kantaja katsoo vastaajan tätä kokonaisarviota tehdessään laiminlyöneen velvollisuutensa arvioida oikeudellisesti niiden tahojen itsenäistä menettelyä, joille riidanalainen päätös on osoitettu, ja ottaneen lainvastaisesti huomioon sellaisen kolmannen osapuolen menettelyn, jota ei voida laskea kantajan syyksi, ja siten loukanneen laillisuusperiaatetta.

Toisessa kanneperusteessaan kantaja väittää toissijaisesti, että SEUT 296 artiklan toisen kohdan mukaista perusteluvollisuutta on rikottu, koska päätöstä ei ole perusteltu yksityiskohdaisesti.

Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja esittää lisäksi, että riidanalainen päätös on kumottava sillä perusteella, että kantaja ei ole osallistunut väitettyihin kilpailusääntöjen rikkomisiin uusimiseen niillä asiallisesti ja alueellisesti merkityksellisillä markkinoilla, joita riidanalainen päätös koskee, eikä kantajan ole osoitettu osallistuneen kartellirikkomiseen.

Neljännessä kanneperusteessaan kantaja esittää, että kantajalle ja sen tytäryhtiölle Ranskassa, Belgiassa ja Itävallassa on lainvastaisesti määrätty sakko yhteisvastuullisesti. Kantajan mukaan tällainen yhteisvastuu loukkaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdassa määrättyä laillisuusperiaatetta ja perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdassa, kun kyseisiä säännöksiä luetaan yhdessä perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan kanssa, määrättyä periaatetta, jonka mukaan rangaistus ei saa olla epäsuhteessa rikoksen vakavuuteen nähden.

Viidennen kanneperusteensa yhteydessä kantaja väittää, että sakon määrä on määritetty virheellisellä tavalla. Kantaja esittää tältä osin, että vastaaja on ottanut sakon määrää määrittäessään kantajan liikevaihtoa siltä osin kuin se ei ole yhteydessä esitettyihin väitteisiin.

Kuudennessa kanneperusteessaan kantaja vetoaa käsittelyn kohtuuttoman pitkään kestoon ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklaa virheelliseen soveltamiseen, koska tätä kohtuuttoman pitkää kestoa ei ole otettu huomioon sakon määrää määrittäessä.

Seitsemännessä kanneperusteessaan kantaja vetoaa arviointivirheisiin sakon määrän määrittämisessä kantajaa koskevien olosuhteiden osalta. Kantaja väittää tältä osin, että sille määrätty sakko olisi vastaajan itse myöntämän mukaan SEUT 101 artiklan rikkomisen uusimisen yhteydessä suhteeton ja kohtuuton. Kantaja katsoo vastaajan loukanneen Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdassa, luettuna yhdessä sen 48 artiklan 1 kohdan kanssa, määrättyä periaatetta, jonka mukaan rangaistus ei saa olla epäsuhteessa rikoksen vakavuuteen nähden. Lisäksi kantaja katsoo, että vastaaja teki virheen, kun se määrittänyt nyt esillä olevassa asiassa sakon suuruuden 10 prosentiksi konserniliikevaihdosta.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Kanne 8.9.2010 — Hansa Metallwerke ym. v. komissio

(Asia T-375/10)

(2010/C 301/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Hansa Metallwerke AG (Stuttgart, Saksa), Hansa Nederland BV (Nijkerk, Alankomaat), Hansa Italiana Srl (Castelnuovo del Garda, Italia), Hansa Belgium Spri (Asse, Belgia), Hansa Austria GmbH (Salzburg, Itävalta) (edustaja: Rechtsanwalt H.-J. Hellmann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet) 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen, joka annettiin kantajille tiedoksi 30.6.2010, on kumottava kantajia koskevilta osin

— toissijaisesti kantajille määrätyn sakon määrää on alennettava

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen. Riidanalaisella päätöksellä määrättiin kantajille ja muille yrityksille sakko SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisen perusteella. Komissio katsoo kantajien osallistuneen jatkettuun sopimukseen tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin kylpyhuonekalusteiden alalla Belgiassa, Saksassa, Ranskassa, Italiassa, Alankomaissa ja Itävallassa.

Kantajat väittävät kanteensa tueksi ensinnäkin, että kantajille määrätyn sakon määrä ylittää asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdan 2 alakohdassa sallitun sakon määrän tavalla, joka ei ole hyväksyttävissä, sillä vastaaja on niiden mukaan perustanut päätöksensä virheelliselle Hansa Metallwerke AG:n maailmanlaajuiselle kokonaisliikevaihdolle.

Kantajat vetoavat toiseksi luottamuksensuojaa koskevan periaatteen loukkaamiseen. Kantajat katsovat vastaajan syyllistyneen hallinnollisessa menettelyssä ilmeisiin menettelyvirheisiin, minkä seurauksena kantajat ovat joutuneet epäedulliseen asemaan muihin menettelyn osapuoliin nähden. Kantajien mukaan yksi näistä vastaajan hallinnollisen menettelyn aikana toteamista ja huomioon ottamista seikoista esiintyy riidanalaisessa päätöksessä.

Kolmanneksi kantajat väittävät, että sovelsi virheellisesti asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohtaa, sillä se määrittäi sakon määrän sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä annetun tiedonannon (2) vastaisesti. Kantajien mukaan niille määrättyä sakkoa ei lievennetty, vaikka ne tekivät yhteistyötä.

Neljänneksi kantajat katsovat, että sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen (3) soveltaminen tosiseikkoihin, jotka olivat päättyneet kauan ennen mainittujen suuntaviivojen julkaisemista, rikkoo taannehtivuuskieltoa.

Lisäksi kantajat esittävät, että asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdassa säädetty lienneperuste ei kata vastaajan sakkojen määräämiskäytäntöä. Kantajat väittävät tältä osin, että riidanalainen päätös loukkaa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta. Kantajien mukaan asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohta vastaajan sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen mukaisen sakkojen määräämiskäytännön muodossa loukkaa EIOS 7 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklassa määrättyä legaliteettiperiaatetta, jonka mukaan rangaistusten on perustuttava lakiin.

Lopuksi kantajat vetoavat asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan ja sakkojen laskennasta annettujen suuntalinjojen virheelliseen soveltamiseen, sillä ne katsovat vastaajan tehneen lukuisia soveltamis- ja arvointivirheitä kantajien vahingoksi. Kantajat väittävät erityisesti, että vastaajan todistelunjohto ja todisteiden arviointi suhteessa kantajia koskeviin tosiasiallisiin olosuhteisiin oli virheellistä.

(1) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

(2) Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EYVL 2002 C 45, s. 3).

(3) Asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat (EUVL 2006 C 210, s. 2).

Kanne 6.9.2010 — Preparados Alimenticios v. SMHV — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)

(Asia T-377/10)

(2010/C 301/64)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Preparados Alimenticios, SA (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja D. Pellisé Urquiza)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG (Stemwede-Levern, Saksa)

Vaatimukset

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 9.6.2010 asiassa R 1144/2009-1 tekemä päätös on kumottava

— kanne on otettava tutkittavaksi ja se on todettava perustelluksi

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavamerkki: Sanamerkki ”Jambo Afrika” luokkiin 29, 30 ja 33 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavamerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavamerkki- tai merkkipuoikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu: Kuviomerkkiä ”JUMBO” koskevat espanjalaiset tavamerkkirekisteröinnit nro 2573221, nro 2573219 ja nro 2573216 luokkiin 29 ja 30 kuuluvia tavaroita varten; kuviomerkkiä ”JUMBO CUBE” koskeva yhteisön tavamerkkirekisteröinti nro 2217404 luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten; kuviomerkkiä ”JUMBO MARINADE” koskeva yhteisön tavamerkkirekisteröinti nro 2412823 luokkiin 29 ja 30 kuuluvia tavaroita varten; kuviomerkkiä ”JUMBO” koskevat yhteisön tavamerkkirekisteröinnit nro 2413581, nro 2423275, nro 2970754, nro 3246139, nro 3754462 ja nro 4088761 luokkiin 29 ja 30 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen siltä osin kuin on kyse osasta kiistanalaisia tavaroita

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen kokonaisuudessaan

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen, koska valituslautakunta sulki virheellisesti pois sekaannusvaaran olemassaolon.

Kanne 7.9.2010 — Masco ym. v. komissio**(Asia T-378/10)**

(2010/C 301/65)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantajat: Masco Corp. (Taylor, Yhdysvallat), Hansgrohe AG (Schiltach, Saksa), Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH (Schiltach, Saksa), Hansgrohe Handelsgesellschaft m.b.H. (Wiener Neudorf, Itävalta), Hansgrohe SA/NV (Anderlecht, Belgia), Hansgrohe B.V. (Westknollendam, Alankomaat), Hansgrohe SARL (Antony, Ranska), Hansgrohe Srl (Villanova d'Asti, Italia), Hüppe GmbH (Bad Zwischenahn, Saksa), Hüppe Gesellschaft m.b.H. (Laxenburg, Itävalta), Hüppe Belgium SA/NV (Zaventem, Belgia) ja Hüppe B.V. (Alblasserdam, Alankomaat) (edustajat: lawyer D. Schroeder ja solicitor J. Temple Lang)

Vastaaja: Euroopan komissio**Vaatimukset**

— Asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet — 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen nro K(2010) 4185 lopullinen 1 artikla on kumottava siltä osin kuin siitä todetaan kantajien osallistuneen jatkettuihin sopimukseen tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin kylpyhuonekalusteiden alalla

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat esillä olevalla kanteellaan asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen, jossa komissio totesi, että kantajat olivat yhdessä muiden yritysten kanssa rikkoneet SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa osallistumalla jatkettuihin sopimukseen tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin kylpyhuonekalusteiden alalla Saksassa, Itävallassa, Italiassa, Ranskassa, Belgiassa ja Alankomaissa, 1 artiklan osittaista kumoamista.

Kantajat esittävät kanteensa tueksi yhden kanneperusteen.

Kantajat riitauttavat komission oikeudellisen arvioinnin siitä, että kyseessä oli yksi moniulotteinen rikkominen, joka kattoi kolme eri tuoteryhmää, eli hanat, suihkuseinät ja keraamiset kylpyhuone-
netarvikkeet, sen sijaan, että se olisi todennut tapahtuneeksi kolme eri rikkomista.

Kantajat eivät valmista keraamisia kylpyhuone-
tarvikkeita. Kantajat väittävät, että katsoessaan niiden osallistuneen yhteen moniulotteiseen rikkomiseen kaikissa kolmessa tuoteryhmässä, mukaan luettuna keraamiset kylpyhuone-
tarvikkeet, komissio arvioi tosiseikat virheellisesti ja teki oikeudellisen virheen. Komission päätöksessä oleva johtopäätös yhdestä moniulotteisesta rikkomisesta ei ole yhdenmukainen komission aiempien ratkaisujen (eikä myöskään tuomioistuinkäytännön) kanssa. Täten komissio loukkasi avoimuusperiaatetta sekä oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita. Kantajat väittävät erityisesti, että päätöksessä esitetyt tosiseikat ja näyttö eivät tue komission näkemystä siitä, että kyseessä on yksi moniulotteinen rikkominen, joka kattaa kolme eri tuoteryhmää.

Kanne 8.9.2010 — Keramag Keramische Werke AG ym. v. komissio**(Asia T-379/10)**

(2010/C 301/66)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantajat: Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Saksa), Koralle Sanitärprodukte GmbH (Vlotho, Saksa), Koninklijke Sphinx BV (Maastricht, Alankomaat), Allia SAS (Avon, Ranska), Produits Céramique de Touraine SA (PCT) (Selles sur Cher, Ranska) ja Pozzi Ginori SpA (Milano, Italia) (edustajat: barrister J. Killick, asianajaja P. Lindfelt, solicitor I. Reynolds ja asianajaja K. Struckmann)

Vastaaja: Euroopan komissio**Vaatimukset**

— Riidanalainen päätös on kumottava joko kokonaan tai osittain

— on todettava, että kantajat eivät ole syyllistyneet kilpailua rajoittavaan menettelyyn hanojen alalla, ja tarvittaessa kumottava päätös sikäli kuin siinä todetaan kantajien syyllistyneen mainittuun rikkomiseen

— lisäksi tai vaihtoehtoisesti on alennettava sakon määrää

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— on annettava kaikki muut nyt esillä olevan asian olosuhteissa mahdollisesti tarpeelliset määräykset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet) 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen kumoamista sikäli kuin siinä todetaan kantajien osallistuneen jatkettuun sopimukseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan kylpyhuonekalusteiden alalla Saksassa, Itävallassa, Italiassa, Ranskassa, Belgiassa, ja Alankomaissa.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen.

Kantajat väittävät ensinnäkin, että komissio ei tutkinut taloudellista asiayhteyttä eikä siten osoittanut väitettyjen kilpailusääntöjen rikkomisten kilpailuvastaista tavoitetta laillisesti riittävällä tavalla. Kantajat katsovat, ettei komissio voinut laillisesti olettaa (eikä todeta), että (i) yritysten, jotka eivät kilpaile keskenään, välillä käydyillä keskusteluilla, jotka koskivat (ii) hintoja, joita kukaan markkinoilla toimija ei maksa, olisi kilpailua rajoittava tavoite.

Toiseksi kantajat väittävät, että komissio oli väärässä todetessaan kantajien syyllistyneen kilpailusääntöjen rikkomiseen hanojen osalta, kun otetaan huomioon ensimmäinen syytekohte ja se seikka, että kantajat eivät valmista hanoja.

Kolmanneksi kantajat katsovat, että komissio ei osoittanut väitetyn kilpailusääntöjen rikkomisen olemassaoloa laillisesti riittävällä tavalla erityisesti siksi, että se analysoi todisteita virheellisesti Ranskan ja Italian osalta sekä Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaftin osalta Saksassa.

Neljänneksi kantajat väittävät, että komissio ei osoittanut intressiä kilpailusääntöjen rikkomisen toteamiselle Alankomaissa, miltä osin asia oli vanhentunut.

Viidenneksi kantajat väittävät, että komissio ei (i) esittänyt väitteitään asianmukaisella tavalla väitetiedoksiannossa eikä (ii) sillä ollut eikä se esittänyt merkityksellistä ja mahdollisesti raskauttavia todisteita.

Kuudenneksi kantajat väittävät, että tutkinta nyt esillä olevassa asiassa oli luonteeltaan valikoivaa ja sattumanvaraista, kun otetaan huomioon se seikka, että monia yrityksiä, joiden on väitetty osallistuneen väitetysti sääntöjenvastaisiin tapaamisiin ja keskusteluihin, vastaan ei ole missään vaiheessa esitetty syytteitä.

Seitsemänneksi kantajat katsovat, että määrätty sakko oli määrätään perustelemattoman ja kohtuuttoman korkea erityisesti sen vuoksi, ettei ollut kilpailua rajoittavia toimia, jotka olisi toteutettu, eikä vaikutuksia, jotka olisivat ilmenneet markkinoilla. Kantajat pyytävät tuomioistuinta käyttämään sille SEUT 261 artiklan mukaan kuuluvaa rajoittamatonta harkintavaltaa sakon määrän alentamiseksi.

Kanne 8.9.2010 — Sanitec Europe v. komissio

(Asia T-381/10)

(2010/C 301/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sanitec Europe (Helsinki, Suomi) (edustajat: barrister J. Killick, solicitor I. Reynolds, lawyer P. Lindfelt ja lawyer K. Struckmann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet — 23.6.2010 tehty komission päätös nro K(2010) 4185 lopullinen on kumottava kokonaisuudessaan tai osittain
- tuomioistuimen on todettava, että kantaja ei ole vastuussa kilpailuvastaisesta toiminnasta hanojen osalta, ja tarvittaessa kumottava riidanalainen päätös siltä osin kuin siinä katsotaan kantajan (tai sen tytäryhtiöiden) olevan tällaisessa vastuussa
- lisäksi tai toissijaisesti sakkojen määrää on alennettava
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- tuomioistuimen on määrättävä kaikista muista asian olosuhteissa tarpeellisiksi katsomistaan toimenpiteistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla kumottavaksi asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet — 23.6.2010 tehtyä komission päätöstä nro K(2010) 4185 lopullinen, joka liittyy Belgian, Saksan, Ranskan, Italian, Alankomaiden ja Itävallan kylpyhuonekalustemarkkinoilla toimivien yritysten välillä tehtyyn sellaiseen sopimukseen, joka koskee myyntihintojen yhteensovittamista ja arkaluontoisten kaupallisten tietojen vaihtamista, sekä toissijaisesti sille määrätyn sakon määrän alentamista.

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet:

Ensinnäkin se katsoo, että komissio ei arvioinut eikä tutkinut taloudellista tilannetta eikä tämän johdosta näytetty väitetyn rikkomisen kilpailuvastaista tarkoitusta toteen oikeudellisesti riittävällä tavalla. Komissio ei voinut laillisesti olettaa (eikä myöskään todeta), että (i) sellaisten yhtiöiden välillä, jotka eivät kilpaile keskenään, käydyt keskustelut (ii) ei-taloudellisesta hinnasta, jota kukaan markkinoilla olevista toimijoista ei maksa, olivat tarkoitukseltaan kilpailuvastaisia.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio piti sitä virheellisesti vastuullisena rikkomisesta hanojen osalta, kun otetaan huomioon ensimmäinen kanneperuste ja se seikka, että kantaja tai sen tytäryhtiöt eivät valmista hanoja.

Lisäksi komissio ei näyttänyt väitettyä rikkomista toteen oikeudellisesti riittävällä tavalla erityisesti, koska sen arviointi näytöstä oli virheellinen Ranskassa, Italiassa ja Keramag Keramische Werke AG:n osalta Saksassa, miltä osin kantajaa pidettiin vastuullisena.

Neljänneksi kantaja väittää, että komissio ei ole osoittanut, että sillä oli intressi todeta Alankomaissa tapahtuneeksi rikkominen, joka oli vanhentunut.

Komissio ei myöskään (i) esittänyt väitteitä riittävällä tavalla väitetiedoksiannossa eikä (ii) ottanut huomioon ja paljastanut merkityksellistä ja mahdollisesti vapauttavaa näyttöä. Näillä menettelyvirheillä loukattiin peruuttamattomasti kantajan puolustautumisoikeuksia.

Kantaja väittää myös, ettei sen voida katsoa olevan välittömästi ja itsenäisesti vastuussa 9 873 060 euron sakosta. Kantajan ei itse todettu syyllistyneen mihinkään lainvastaiseen toimintaan. Sen vastuu perustui ainoastaan sen asemaan emoyhtiönä, eikä se tässä ominaisuudessa voi olla välittömästi ja itsenäisesti vastuussa sakosta. Lisäksi mahdollisuutta välittömästi ja itsenäisesti vastuusta ei mainittu väitetiedoksiannossa, mikä muodostaa menettelyvirheen, joka oikeuttaa päätöksen kumoamisen.

Kantajan mukaan sen katsottiin lisäksi virheellisesti olevan solidaarisessa vastuussa tytäryhtiönsä Keramag Keramische Werke AG:n toimista. Kantaja ei omistanut kaikkia Keramag Keramische Werke AG:n osakkeita merkityksellisenä ajanjaksona eikä ollut sellaisessa asemassa, että se olisi voinut käyttää — eikä se myöskään käyttänyt — ratkaisevaa määräysvaltaa kyseisessä tytäryhtiössä.

Lisäksi kantaja väittää, että esillä olevan asian tutkinta oli valikoivaa ja mielivaltaista, koska useita yhtiöitä, joiden väitettiin osallistuneen oletetusti lainvastaisiin kokouksiin tai keskusteluihin, ei koskaan pyritty saattamaan vastuuseen.

Lopuksi kantaja katsoo, että sakko on perusteeton ja kohtuuttoman suuri erityisesti siitä syystä, että toimenpiteitä ei toteutettu eikä niillä ollut vaikutusta markkinoihin. Kantaja pyytää tuomioistuinta käyttämään sillä SEUT 261 artiklan nojalla olevaa täyttä harkintavaltaansa sakkojen määrän alentamiseksi.

Kanne 9.9.2010 — Villeroy et Boch v. komissio

(Asia T-382/10)

(2010/C 301/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Villeroy et Boch (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajaja J. Philippe, asianajaja K. Blau-Hansen ja solicitor A. Villette)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava sikäli kuin se koskee kantajaa
- toissijaisesti on alennettava kantajalle riidanalaisella päätöksellä määrätyn sakon määrää
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii ensisijaisesti SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet) 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen, joka liittyy sellaiseen kartelliin Belgian, Saksan, Ranskan, Italian, Alankomaiden ja Itävallan kylpyhuonekalustemarkkinoilla, joka koskee myyntihintojen yhteensovittamista ja arkaluontoisten kaupallisten tietojen vaihtamista, osittaista kumoamista.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

- SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa on sovellettu virheellisesti sikäli kuin kilpailusääntöjen rikkominen on katsottu yhtenä kokonaisuutena pidettäväksi, monitahoiseksi ja jatketuksi rikkomiseksi, ja vastaaja on siten laiminlyönyt velvollisuutensa arvioida oikeudellisesti niiden tahojen itsenäistä menettelyä, joille riidanalainen päätös on osoitettu
- SEUT 296 artiklan toisen kohdan mukaista perusteluvollisuutta on rikottu, koska vastaaja ei ole riidanalaisessa päätöksessään määritellyt merkityksellisiä markkinoita riittävän täsmällisesti
- kantajan osallistumisesta kilpailusääntöjen rikkomisiin Ranskassa ei ole esitetty riittävästi todisteita
- Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 49 artiklan 1 kohdassa määrättyä laillisuusperiaatetta ja perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdassa, kun sitä luetaan yhdessä perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan kanssa, määrättyä periaatetta, jonka mukaan rangaistus ei saa olla epäsuhteessa rikoksen vakavuuteen nähden, on loukattu, koska vastaaja on määrännyt sakon yhteisvastuullisesti kantajalle ja sen emoyhtiölle
- sakon määrä on laskettu virheellisesti, koska vastaaja on ottanut sakon määrää määrittäessään huomioon kantajan liikevaihtoa siltä osin kuin se ei ole yhteydessä esitettyihin väitteisiin

— perusoikeuskirjan 41 artiklaa on sovellettu virheellisesti, koska käsittelyn kohtuuttoman pitkää kestoa ei ole otettu huomioon sakon määrää määritettäessä

— rangaistusten oikeasuhteisuutta ja arviointivirheitä koskevaa periaatetta ei ole otettu huomioon sakon määrää määritettäessä, koska sakon perusmääräksi on määritetty 15 prosenttia ja sakon kokonaismäärä ylittää rajana olevan määrän eli 10 prosenttia kantajan liikevaihdosta.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Kanne 7.9.2010 — Continental Bulldog Club Deutschland eV v. SMHV (CONTINENTAL)

(Asia T-383/10)

(2010/C 301/69)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berliini, Saksa) (edustaja): asianajaja S. Vollmer)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 300/2010-1 23.6.2010 tekemä päätös on kumottava

— toissijaisesti riidanalainen päätös on kumottava sikäli kuin se koskee tavaroiden ja palvelujen luokkaa 44

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki CONTINENTAL luokkiin 31 ja 44 luokitelluille tavaroille

Tutkijan päätös: Hakemus hylätään

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 (¹) 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen, koska kyseessä oleva tavaramerkki on erottamiskykyinen ja se ei ole kuvaileva

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 13.9.2010 — ArcelorMittal Wire France ym. v. komissio

(Asia T-385/10)

(2010/C 301/70)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Ranska), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Belgia) ja ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Italia) (edustajat: asianajajat H. Calvet, O. Billard ja M. Pittie)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— ensisijaisesti komission 30.6.2010 asiassa COMP/38.344 — Jänneteräs antama päätös on kumottava siltä osin kuin i) sen 1 artiklassa todetaan, että AMWF on 1.1.1984–19.9.2002, AM Fontaine 20.12.1984–19.9.2002 ja AM Verderio 3.4.1995–19.9.2002 osallistunut jänneteräksen alalla jatkuvaan rikkomiseen ja/tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan vastaisesti; ii) sen 2 artiklassa määrätään näin ollen sakoista, joiden suuruus on AMWF:n osalta 276,48 miljoonaa euroa, joista 268,8 miljoonaa euroa yhdessä ja solidaarisesti AM Fontainen kanssa ja 72 miljoonaa euroa yhdessä ja solidaarisesti AM Verderion kanssa; iii) sen 3 artiklassa määrätään, että kyseisten yritysten on välittömästi lopetettava kyseinen rikkominen, jos ne eivät ole sitä jo tehneet, ja pidättäydyttävä vastedes kaikesta toiminnasta tai käyttäytymisestä, jota on kuvattu edellä i) kohdassa ja kaikesta toiminnasta tai käyttäytymisestä, jolla on sama tai samankaltainen tarkoitus tai vaikutus; ja iv) sen 4 artiklassa mainitaan kantajat päätöksen adressaatteina

— toissijaisesti, yleisen tuomioistuimen on täyttävä tuomiovaltaansa käyttäen muutettava päätöstä siten, että kullekin kantajalle määrättyjen sakkojen määriä, sellaisena kuin ne ilmenevät päätöksen 2 artiklasta, alennetaan erittäin tuntuvasti

— komissio on joka tapauksessa velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat ensisijaisesti sitä, että yleinen tuomioistuin kumoaa SEUT 101 artiklan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (jäljempänä ETA-sopimus) 53 artiklan mukaisesta menettelystä 30.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4387 lopullinen (asia COMP/38.344 — Jänneteräs), joka koskee sellaista kartellia Euroopan jänneteräsmarkkinoilla, johon on liitetty markkinoiden jakamista ja arkaluonteisten tietojen vaihtamista.

Kantajat vetoavat kanteidensa tueksi kanneperusteisiin, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

- kantajille kuuluvan, puolueetonta tuomioistuinta koskevan perusoikeuden loukkaaminen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen, koska komissio paitsi suorittaa tutkinnan myös määrää seuraamuksen,
- asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdan rikkominen sekä seuraamusten yksilöllisen kohdentamisen periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen, koska komissio on määrännyt kantajille sakkoja, jotka ylittävät selvästi lakisääteisen enimmäismäärän, joka on 10 prosenttia niiden edellisen tilikauden liikevaihdosta
- sellaisen näytön riittämättömyys, jolla voitaisiin osoittaa SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen ajan ajanjaksona, joka alkoi 1.1.1984 ja päättyi vuoden 1992 marraskuussa, tai ainakin perustelujen puuttuminen
- perustelujen puuttuminen ja sakkojen laskennassa sovellettavien suuntaviivojen ⁽²⁾ rikkominen sekä luottamuksensuojan ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaaminen, koska kanteen kohteena olevaan päätökseen sisältyy aukkoja, jotka aiheuttavat sen, että komission soveltamaa, sakkojen laskentaa koskevaa menetelmää on mahdotonta ymmärtää
- perustelujen puuttuminen ja ilmeiset oikeudelliset ja tosiseikkoja koskevat virheet siltä osin kuin AMFW:lle ja AM Fountainelle määrättyjen sakkojen määriä on korotettu 60 prosentilla rikkomisen uusimisen perusteella ja
- perustelujen puutteellisuus, asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan rikkominen sekä yhdenvertaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen siltä osin kuin on kyse siitä, että vain kantajille määrättyjen sakkojen määriä on korotettu 20 prosentilla pelotevaikutuksen aikaansäämiseksi huolimatta siitä, että muut kartellin osapuolet ovat täysin samassa tilanteessa.

⁽¹⁾ [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).

Kanne 8.9.2010 — Dornbracht v. komissio

(Asia T-386/10)

(2010/C 301/71)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Saksa)
(edustajat: asianajajat H. Janssen, T. Kapp ja M. Franz)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava kantajaa koskevin osin
- toissijaisesti, riidanalaisessa päätöksessä kantajalle määrätyn sakon määrä on alennettava asianmukaisesti
- vastaajan on korvattava oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen nro K(2010) 4185 lopullinen. Riidanalaisessa päätöksessä kantajalle ja muille yrityksille määrättiin sakkoja SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisesta. Komission käsityksen mukaan kantaja on osallistunut yritysten väliseen jatkuvaan sopimukseen tai yritysten yhdenmukaistettuun menettelytapaan kylpyhuonekalustealalla Saksassa ja Itävallassa.

Kantaja esittää kanteensa tueksi kahdeksan kanneperustetta.

Ensimmäisessä kanneperusteessa hän esittää, että asiassa on rikottu asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohtaa, koska vastaaja ei ole ottanut huomioon lukuisia kantajan puolesta puhuvia lieventäviä asianhaaroja.

Toisessa kanneperusteessa kantaja lausuu, että asiassa on rikottu asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 3 kohtaa, koska vastaaja saattoi itsensä saman asetuksen 23 artiklan 2 kohdan toisesta virkkeestä enimmäismäärärajana tekemänsä tulkinnan takia tilanteeseen, jossa sen oli mahdotonta arvioida kantajan tekemäksi väitetyn rikkomisen vakavuutta.

Kantaja esittää kolmantena kanneperusteena yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamisen, koska vastaaja ei ole kiinteitä kokonaismääriä määrätessään ottanut huomioon kantajan yksilöllistä osuutta tekoon.

Neljännän kanneperusteen yhteydessä kantaja katsoo, että vastaaja ei suhteuta sakon määrää määrätessään rikkomusta toisiin tapauksiin, joista se on tehnyt päätökset, ja se loukkaa täten tällä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

Viidennessä kanneperusteessaan kantaja arvostelee sakon määrän suhteettomuutta, koska vastaaja ei ole ottanut huomioon kantajan rajoittunutta suorituskykyä.

Kuudennen kanneperusteen yhteydessä vedotaan siihen, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan taannehtivuuskieltoa, koska vastaaja on laskenut sakon määrät vuoden 2006 sakkoja koskevien suuntaviivojen ⁽²⁾ perusteella.

Kantaja arvostelee seitsemännessä kanneperusteessaan sitä, että asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 3 kohdalla loukataan seuraamusten laillisuutta koskevaa periaatetta.

Kahdeksantena kanneperusteena kantaja esittää, että sakko on määrätty lainvastaisesti, koska sakko on laskettu sellaisten sakkoja koskevien suuntaviivojen perusteella, joissa vastaajalle annetaan liian suuri harkintavalta.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL L 1, s.).

⁽²⁾ Asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat (EUVL 2006 C 210, s. 2).

Kanne 9.9.2010 — Goutier v. SMHV — Eurodata (ARANTAX)

(Asia T-387/10)

(2010/C 301/72)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja E. E. Happe)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Eurodata GmbH & Co. KG (Saarbrücken, Saksa)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännän valituslautakunnan asiassa R 126/2009-4 1.7.2010 tekemä päätös on kumottava sikäli kuin sillä kumoamalla riidanalainen päätös hylätään yhteisön tavaramerkkihakemus seuraavien palvelujen osalta:

— Luokka 35 – Veroneuvojan palvelut, veroselvitysten tekeminen, kirjanpito, tilintarkastajan palvelut, liiketaloudellinen neuvonta, yritysneuvonta

— Luokka 36 – Verolausuntojen ja -arviointien laatiminen, fuusiot ja yrityskaupat eli taloudellinen neuvonta yritysten ostamisen tai myymisen tai osakkuuksien ostamisen yhteydessä

— Luokka 42 – Oikeudellinen neuvonta ja oikeudellinen tiedonhankinta

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Klaus Goutier

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki ARANTAX luokkien 35, 36 ja 42 palveluille

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Eurodata GmbH & Co. KG

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Saksalainen sanamerkki ANTAX luokkien 35, 36 41, 42 ja 45 palveluille

Väiteosaston ratkaisu: Väite hylätään

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisu kumotaan osittain ja yhteisön tavaramerkkihakemus hylätään osittain

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 15 ja 43 artiklan rikkominen, koska tavaramerkin käytöstä ei ole esitetty näyttöä, ja asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseessä olevien tavaramerkkien välillä ei ole sekaantumisvaaraa

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 6.9.2010 — Productos Derivados del Acero v. komissio

(Asia T-388/10)

(2010/C 301/73)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Productos Derivados del Acero, SA (Catarroja, Espanja)
(edustajat: asianajajat B. Escuder Tella, J. Viciano Pastor ja F. Palau Ramirez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- kanteen kohteena oleva komission päätös on kumottava, koska siinä on rikottu seuraamusten määräämisen vanhentumista koskevaa 5 vuoden määräaika, josta säädetään asetuksen (EY) N:o 1/2003 25 artiklassa
- toissijaisesti, mikäli edellistä vaatimusta ei hyväksytä, kanteen kohteena oleva päätös on kumottava osittain siltä osin kuin siinä katsotaan, että Productos Derivados del Acero, S.A. (PRODERAC) on osallistunut kyseisessä päätöksessä mainittuihin kilpailua rajoittaviin sopimuksiin, ja on todettava, että tämä yhtiö ei ole osallistunut väitettyihin sääntöjenvastaisiin toimiin
- toissijaisesti, mikäli edellistäkään vaatimusta ei hyväksytä, kanteen kohteena oleva päätös on kumottava osittain siltä osin kuin siinä alennetaan Productos Derivados del Acero, S.A:lle (PRODERAC) määrättyä sakkoa vain 25 prosenttia, ja on todettava, että sakkojen laskennasta annettujen komission vuoden 2006 suuntaviivojen mukaisesti tämä yhtiö vapautetaan sakosta, koska on näytetty toteen sen maksukyvyttömyys
- toissijaisesti, mikäli edellistäkään vaatimusta ei hyväksytä, kanteen kohteena oleva päätös on kumottava osittain siltä osin kuin siinä alennetaan Productos Derivados del Acero, S.A:lle (PRODERAC) määrättyä sakkoa vain 25 prosenttia, ja on todettava, että sakkojen määrää alennetaan 75 prosenttia.
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa on riitautettu sama päätös kuin asiassa T-385/10, Arcelormittal Wire France ym. vastaan komissio.

Kantajana oleva yhtiö esittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

1. Alustava väite: seuraamusten määräämisen vanhentuminen. Kantaja toteaa tämän osalta, että seuraamusten määrääminen vanhentuu sääntöjenvastaisen toiminnan osalta viiden vuo-

den kuluessa viimeisestä asian selvittämistoimesta, ja että kartellin viimeisen voimassaolopäivän eli 19.9.2002 ja 30.9.2008 tehdyn väitetiedoksiannon välisenä aikana vanhentumista ei ole keskeytetty.

2. SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan ja näitä artikloja koskevan yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännön virheellinen soveltaminen, koska
 - kantaja ei ole nimenomaisesti ilmaissut tahtoaan osallistua sopimuksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin eikä tätä tahtoa voida päätellä hiljaisesti muista seikoista
 - kantaja on selvästi ja julkisesti irtisanoutunut sääntöjen vastaisista sopimuksista, koska sen osallistumisella kokouksiin ei ole ollut vaikutusta sen liiketoimintaan. Tämän osalta se, että sopimuksia ei ole pantu täytäntöön, on sen mukaan osoitus siitä, että osallistumisella kokouksiin ei ole ollut vaikutusta markkinakäyttäytymiseen.
3. Sakkojen laskennasta annettujen komission vuoden 2006 suuntaviivojen 35 kohdan virheellinen soveltaminen, koska ”vakavia ja korjaamattomia vahinkoja” koskevaa arviointia on virheellisesti sovellettu analogisesti turvaamistoimien asiayhteydessä.

Kanne 13.9.2010 — SLM v. komissio

(Asia T-389/10)

(2010/C 301/74)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (Ceprano, Italia)
(edustajat: asianajajat G. Belotti ja F. Covone)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Aluksi tai ensisijaisesti

komission asiassa KOMP.38.344 — Jänneteräs — 30.6.2010 tekemä päätös K(2010) 4387 lopullinen on kumottava

Toissijaisesti

sakon määrää on alennettava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa on riitautettu sama päätös kuin asiassa T-385/10, Arcelormittal Wire France ym. vastaan komissio.

Kantajana oleva yhtiö esittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

Päätöksen kumoamisen osalta: hallinnollinen menettely on kestänyt epätavallisen ja kohtuuttoman kauan, millä on loukattu vakavalla tavalla kantajan puolustautumisoikeuksia, erityisesti kaksivuotiskautta 1997–1999 koskevien eli 10 vuotta ennen syyskuussa 2008 annettua väitetiedoksiantoa tapahtuneiden tosiseikkojen osalta.

Kantajalle määrätyn sakon määrän alentamisen osalta:

Sakon määrän vahvistamista ei ole perusteltu, siltä osin kuin on vaikea ymmärtää, minkä laskentaperustan ja minkä liikevaihdon perusteella komissio on määrännyt kantajalle seuraamuksen.

Liikevaihdon 10 prosentin enimmäismäärän rikkominen.

Sakon määrän korottamista ei ole perusteltu.

On sovellettu virheellisesti sakkojen määrän laskennasta annettuja vuoden 2006 suuntaviivoja vuoden 1998 suuntaviivojen sijaan; viimeksi mainitut olivat voimassa sekä väitetyjen tosiseikkojen tapahtumahetkellä että myös menettelyn ensimmäisen neljän vuoden aikana.

Kantajan kartelliin osallistumisen keston virheellinen arviointi siltä osin kuin se ei perustu useampiin objektiivisiin toteamuksiin.

Lieventäviä seikkoja, joita esillä olevassa asiassa ovat kantajan näytetty toissijainen rooli väitetyjen tosiseikkojen osalta, sen rajoitettu markkinaosuus sekä kartellin tehosttomuus, ei ole otettu huomioon.

Vanhentuminen, koska yllätystarkastuksen jälkeen ei ole toteutettu mitään toimenpidettä, joka olisi keskeyttänyt vanhentumisen.

Valitus, jonka Paulette Füller-Tomlinson on tehnyt 10.9.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/08, Füller-Tomlinson v. parlamentti, 1.7.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-390/10 P)

(2010/C 301/75)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Paulette Füller-Tomlinson (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/08 1.7.2010 antama tuomio on kumottava.
- Siten valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä, ja näin ollen
 - eläkkeet ja sosiaalivakuutukset -yksikön päällikön 9.4.2008 tekemä päätös, jonka 3 artiklassa vahvistetaan ammattitaidista johtuvan pysyvän osittaisen työkyvyttömyyden asteeksi 20 prosenttia, on kumottava,
 - siltä osin kuin on tarpeen, 26.8.2008 tehty ja 28.8.2008 tiedoksiannettu valituksen hylkäämistä koskeva päätös on kumottava,
 - toissijaisesti vastaaja on veloitettava maksamaan 12 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, ja
 - vastaaja on veloitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.
- Vastaaja on veloitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii valituksessaan sen virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/08, Füller-Tomlinson vastaan parlamentti, 1.7.2010 antaman tuomion kumoamista, jolla hylättiin kanne, jossa valittaja oli muun muassa vaatinut sen Euroopan parlamentin tekemän päätöksen kumoamista, jossa vahvistettiin hänen ammattitaidista johtuvan pysyvän työkyvyttömyytensä asteeksi 20 prosenttia Euroopan työkyvyttömyyskertoimia koskevan taulukon perusteella.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi useisiin valitusperusteisiin, jotka koskevat

- sitä, että Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 73 artiklan soveltamisen perusteella annetuissa vakuutusmääräyksissä asetettuja ehtoja koskevaa tuomioistuimen laillisuusvalvonnan laajuutta on sovellettu väärin, koska virkamiestuomioistuin on rajannut valvontansa koskemaan ilmeisiä arviointivirheitä ja instituutioilla olevan harkintavallan ylittämistä, vaikka valvonnan pitäisi olla täysimääräistä valvontaa, joka koskee päätöksen aineellista lainmukaisuutta,

- sitä, että ilmeisen arviointivirheen valvonta on suoritettu virheellisesti, asiakirja-aineisto on otettu huomioon väärityneellä tavalla, tuomioistuimen perusteluvollisuutta on laiminlyöty ensimmäisessä oikeusasteessa ja henkilöstöasiantuntijoiden 73 artiklaa ja vakuutusmääräyksiä on rikottu, koska
- virkamiestuomioistuin ei ole ottanut huomioon suullisessa käsittelyssä esitettyjä lausumia, joissa on laajennettu kannekirjelmässä esitettyjä kanneperusteita, ja
- virkamiestuomioistuin on erityisesti katsonut, että lääkärin harkintavaltaan kuuluu ainoastaan taudin toteaminen eikä työkyvyttömyyden asteen vahvistaminen, ja on siten vahvistanut Euroopan työkyvyttömyyskertoimia koskevan taulukon, jossa rajoitetaan työkyvyttömyyden aste esillä olevassa asiassa 20 prosentiksi, pakottavaksi, vaikka lääketieteellinen lautakunta oli arvioinut valittajan työkyvyttömyyden asteen 100 prosentiksi, ja
- sitä, että kohtuullisen ajan käsitettä on arvioitu virheellisesti ja että asiakirja-aineisto on otettu huomioon väärityneellä tavalla, koska virkamiestuomioistuin on maininnut tosiseikkoja kuvaillessaan lääkärintarkastuksen, jota ei ole koskaan tehty, ja on tämän jälkeen todennut, että valittajan asiakirja-aineiston käsittelyaika ei ollut kohtuuttoman pitkä.

Kanne 13.9.2010 — Nedri Spanstaal v. komissio

(Asia T-391/10)

(2010/C 301/76)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Nedri Spanstaal (Venlo, Alankomaat) (edustajat: asianajajat M. Slotboom ja B. Haan)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- kanne on otettava tutkittavaksi
- kanteen kohteena olevan päätöksen 1 artiklan 9 alakohta on kumottava siltä osin kuin se koskee ajanjaksoa, jonka aikana Hit Groepin katsotaan olleen vastuussa kartellista, ja kyseisen päätöksen 2 artiklan 9 alakohta siltä osin kuin se koskee Nedrille määrättyä sakkoa
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii Euroopan komission SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä asiassa COMP/38.344 — Jänneteräs 30.9.2010 tekemän päätöksen osittaista kumoamista.

Kantaja esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta.

Kantaja vetoaa ensinnäkin SEUT 101 artiklan ja asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdan rikkomiseen ja perusteluvollisuuden laiminlyöntiin. Kantajan mukaan komissio on tehnyt oikeudellisia virheitä ja tosiseikkoja koskevia virheitä, kun se on katsonut, että Hit Groep oli solidaarisessa vastuussa ainoastaan ajanjakson 1.1.1998–17.1.2002 osalta. Kantajan mukaan komission olisi pitänyt katsoa, että komissio oli ollut vastuussa kartellista ajanjaksona 1.5.1987–17.1.2002. Kantajan mukaan Hit Groep on nimittäin käyttänyt kantajaan nähden määräysvaltaa koko kyseisen ajanjakson.

Toiseksi kantaja vetoaa asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan ja sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen ⁽²⁾ rikkomiseen, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen sekä perusteluvollisuuden laiminlyöntiin. Kantajan mukaan komissio on tehnyt oikeudellisia virheitä ja tosiseikkoja koskevia virheitä vahvistaessaan sakon laillisen enimmäismäärän, eli 10 prosenttia edellisen tilikauden liikevaihdosta, kantajan vuonna 2009 toteuttaman liikevaihdon perusteella. Kantajan mukaan perustaksi olisi pitänyt ottaa kantajan liikevaihto vuonna 2002.

Kolmanneksi kantaja vetoaa sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä annetun tiedonannon ⁽³⁾ 23 kohdan rikkomiseen ja perusteluvollisuuden laiminlyöntiin. Kantajan mukaan komissio on tehnyt oikeudellisia virheitä ja tosiseikkoja koskevia virheitä, kun se on alentanut kantajalle määrätyn sakon määrää ainoastaan 25 prosenttia eikä 30 prosenttia.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

⁽²⁾ Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).

⁽³⁾ Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EYVL 2002, C 45, s. 3).

Kanne 6.9.2010 — Euro-Information v. SMHV (EURO AUTOMATIC CASH)

(Asia T-392/10)

(2010/C 301/77)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Strasbourg, Ranska) (edustaja: asianajaja A. Grolée)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- toisen valituslautakunnan asiassa R 892/2010-2 17.6.2010 antama ratkaisu on kumottava siltä osin kuin siinä hylätään tavaramerkkihakemus nro 004114864, joka koskee luokkiin 9, 35, 36, 37, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja
- SMHV on veloitettava korvaamaan kantajalle SMHV:ssä pidetystä menettelystä aiheutuneet kulut ja tästä kanteesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 87 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "EURO AUTOMATIC CASH" luokkiin 9, 35, 36, 37, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — hakemus nro 4114864

Tutkijan päätös: rekisteröintihakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: tutkijan päätöksen osittainen kumoaminen, haetun tavaramerkin rekisteröinnin osittainen epäminen, ratkaisu annettu unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-15/09, Euro-Information v. SMHV (EURO AUTOMATIC CASH), 9.3.2010 antaman tuomion (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) jälkeen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu, koska haettu tavaramerkki ei ole kuvaileva vaan päinvastoin erottamiskykyinen kaikkien niiden tavaroiden ja palvelujen, joiden osalta se on hylätty, kannalta.

Kanne 14.9.2010 — Westfälische Drahtindustrie ym. v. komissio

(Asia T-393/10)

(2010/C 301/78)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Westfälische Drahtindustrie ym. (Hamm, Saksa), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. (Iserlohn, Deutschland) (asiamies: asianajaja C. Stadler)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- kanteen kohteena olevan päätöksen 1 artiklan 8 kohdan a ja b alakohta on kumottava siltä osin kuin siinä todetaan, että ensimmäinen ja toinen kantaja ovat ennen 12.5.1997 rikkoneet SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa
- kyseisen päätöksen 2 artikla on kumottava siltä osin kuin siinä määrätään ensimmäiselle ja kolmannelle kantajalle solidaarisesti maksettavaksi sakko, jonka määrä on 15 485 000 euroa, ensimmäiselle ja toiselle kantajalle solidaarisesti maksettavaksi sakko, jonka määrä on 30 115 000 euroa, ja ensimmäiselle kantajalle maksettavaksi sakko, jonka määrä on 10 450 000 euroa
- toissijaisesti, niiden sakkojen määriä, jotka kantajien maksettavaksi on määrätty päätöksen 2 artiklassa, on alennettava asianmukaisesti
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteessaan komission asiassa COMP/38.344 — Jänneteräs 30.6.2010 tekemän päätöksen K(2010) 4387 kumoamista. Kyseisessä päätöksessä kantajille ja erälle muille yrityksille on määrätty sakkoja SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisesta. Komission mukaan kantajat ovat osallistuneet jatkuvaan kartelliin ja/tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan jänneteräksen alalla sisämarkkinoilla ja Euroopan talousalueella.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kahdeksaan kanneperusteeseen.

Ensimmäisenä kanneperusteenaan kantajat vetoavat asetuksen (EY) N:o 1/2003 (1) 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen sen olettamuksen osalta, että kantajat olisivat osallistuneet yhteen jatkuvaan rikkomiseen.

Toisen kanneperusteeseen osalta vedotaan toissijaisesti asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 3 kohtaan, koska sakkojen laskentaa koskevia olennaisia periaatteita on loukattu siltä osin kuin on kyse siitä, miten vastaaja on määrittänyt rikkomisen ajankohdan ja miten se on sisällyttänyt mukaan ajanjakson, jolloin kartelli oli kriisissä.

Kolmantena kanneperusteenaan kantajat vetoavat siihen, että vastaaja on rikkonut asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 3 kohtaa, koska se on loukannut luottamuksensuojan periaatetta ja periaatetta, jonka mukaan viranomaisten omat toimet sitovat niitä itseään, koska se on käyttänyt kantajia vastaan tietoja, jotka sisältyivät sakkojen määrän alentamista koskevaan vaatimukseen.

Neljännellä kanneperusteella osalta kantajat vetoavat asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 3 kohdan rikkomiseen, koska vastaaja on rikkomisen vakavuutta arvioidessaan tehnyt lukuisia arviointivirheitä.

Viidentenä kanneperusteena kantajat vetoavat asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan rikkomiseen ja SEUT 296 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan loukkaamiseen. Kantajat väittävät tältä osin, että vastaaja on sakon määrää määrittäessään poikennut mielivaltaisesti kanteen kohteena olevassa päätöksessä ilmoitetusta sakon laskentamenetelmästä.

Kuudennen kanneperusteen mukaan vastaaja on sakon määrää laskiessaan rikkonut asetuksen 1/2003 23 artiklaa, koska se on käyttänyt harkintavaltaansa väärin ja koska se on loukannut suhteellisuusperiaatetta.

Seitsemännen kanneperusteen osalta kantajat vetoavat SEUT 296 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan rikkomiseen, koska vastaaja ei ole perustellut kanteen kohteena olevaan päätökseen sisältyviä olennaisia seikkoja.

Kantajat vetoavat lopuksi kahdeksantena kanneperusteenaan siihen, että vastaaja on loukannut asetuksen N:o 1/2003 27 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a kohdassa mukaista oikeutta tulla kuulluiksi, koska se on jättänyt kuulematta kantajia useasta olennaisesta seikasta.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

Kanne 13.9.2010 — Grebenshikova v. SMHV — Volvo Trademark (SOLVO)

(Asia T-394/10)

(2010/C 301/79)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Elena Grebenshikova (Pietari, Venäjän federaatio) (edustaja: asianajaja M. Björkenfeldt)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Ruotsi)

Vaatimukset

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 9.6.2010 asiassa R 861/2010-1 tekemä päätös on kumottava

— SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki "SOLVO" luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitteenettäessä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väitteenettäessä on vedottu: Erilaisia tavaroita ja palveluja varten tarkoitettua kuviomerkkiä "VOLVO" koskeva Yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkki-rekisteröinti nro 747361; erilaisia tavaroita ja palveluja varten tarkoitettua sanamerkkiä "VOLVO" koskevat Yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkki-rekisteröinnit nro 1552528, nro 1102971, nro 1552529 ja nro 747362; muun muassa luokkiin 9 ja 12 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten tarkoitettua sanamerkkiä "VOLVO" koskevat yhteisön tavaramerkki-rekisteröinnit nro 2361087 ja nro 2347193

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisun kumoaminen ja tavaramerkkihakemuksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta sovelsi kyseisen artiklan säännöksiä virheellisesti; se, että valituslautakunta loukkasi yhdenvertaista kohtelua koskevaa EU-oikeuden yleistä periaatetta sekä rikkoi tekijän- ja teollisoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS-sopimus) 1 artiklaa ja teollisoikeuden suojelemista koskevan Pariisin yleissopimuksen 2 artiklaa.

Kanne 14.9.2010 — Stichting Corporate Europe Observatory v. komissio

(Asia T-395/10)

(2010/C 301/80)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam, Alankomaat) (edustajat: asianajajat S. Crosby ja S. Santoro)

Vastaaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- On kumottava komission implisiittinen päätös, jolla evättiin kantajan uudistettu pyyntö saada tutustua asiakirjoihin
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii tällä kanteella sen komission implisiittisen päätöksen kumoamista, jolla evättiin kantajan asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ mukaisesti tekemä pyyntö saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskevat Euroopan unionin ja Intian välisiä kauppaneuvotteluja.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

Kantaja väittää ensinnäkin, että komissio on rikkonut asetusta (EY) N:o 1049/2001, koska se ei antanut vastausta kantajan uudistettuun pyyntöön määräajassa.

Toiseksi kantaja katsoo, että komissio on rikkonut perustamisopimusta ja asetusta (EY) N:o 1049/2001, koska se epäsi uudistetun pyynnön perustelematta päätöstään tai perustelematta sitä perustamissopimuksessa ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä edellytetyllä tavalla.

Kolmanneksi kantaja väittää, että jättäessään vastaamatta uudistettuun pyyntöön komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä ja/tai teki oikeudellisen virheen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Kanne 8.9.2010 — Zucchetti Rubinetteria v. komissio

(Asia T-396/10)

(2010/C 301/81)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Zucchetti Rubinetteria SpA (Gozzano, Italia) (edustajat: asianajajat M. Condinanzi ja P. Ziotti)

Vastaaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on ensisijaisesti kumottava
- määrätty sakko on toissijaisesti kumottava tai sitä on alennettava
- viime sijassa on otettava huomioon sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen 29 kohdan mukaiset lieventävät seikat
- komissio on joka tapauksessa velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä asia koskee samaa päätöstä kuin josta on kyse asiassa T-368/10, Rubinetteria Cisal vastaan komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin jotka on esitetty edellä mainitussa asiassa. Kantaja väittää erityisesti, että tavarat, joita päätös koskee, kuuluvat kolmelle eri markkinoille ja että Zucchetti on edustettuna vain hanimarkkinoilla ja ettei komission päätöksessä yksilöidä ennalta relevantteja markkinoita. Päätös on virheellinen myös markkinoiden maantieteellisen ulottuvuuden tarkastelun suhteen sekä niiden vaikutusten suhteen, joita kartellilla on markkinoiden toimintaedellytyksiin.

Lisäksi niiden sopimusten ja/tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen konstruointi, jonka perusteella komissio on todennut kantajan syyllistyneen SEUT 101 artiklan yhteen ainoaan, yleiseen ja jatkuvaan rikkomiseen yksinomaan Italiassa tapahtuneen yhdenmukaistetun menettelytavan perusteella, on virheellinen ja siltä puuttuu perustelu, koska ei ole näytetty toteen, että kantaja oli tietoinen muiden kartelliin väitetyistä osallistuneiden yritysten lainvastaisesta menettelystä.

Kanne 13.9.2010 — ara v. SMHV — Allrounder (Urheilukenkä, jonka kyljessä on kirjain A)

(Asia T-397/10)

(2010/C 301/82)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: ara AG (Langenfeld, Saksa) (edustaja: Rechtsanwalt M. Gail)

Vastaaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Allrounder SARL (Saarburg, Ranska)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 23.6.2010 asiassa R 1543/2009-1 tekemä päätös on kumottava
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Allrounder SARL

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka esittää urheilukenkää, jonka kyljessä on kirjain A, luokkiin 16, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen sanamerkki A luokkiin 9, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen jättäminen tutkimatta

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 81 artiklan rikkomisen, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että valittajan edustajien kuvaama toimisto-organisaatio ei osoita, että noudatettiin olosuhteiden edellyttämää huolellisuutta, eikä se näin ollen hyväksynyt pyyntöä menetety määrääjän palauttamisesta valituksen perustelujen esittämiseksi.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 8.9.2010 — Fapricela — Indústria de Trefilaria v. komissio

(Asia T-398/10)

(2010/C 301/83)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugal) (edustajat: asianajajat M. Gorjão-Henriques ja S. Roux)

Vaatimukset

- komission 30.6.2010 tekemän päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, joka koskee SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamista koskevaa menettelyä (Asia KOMP.38.344 — Jänneteräs) 1 ja 2 artikla on kumottava kantajaa koskevilta osin
- sakon määrää on alennettava huomattavasti
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa on riitautettu sama päätös kuin asiassa T-385/10, ArcelorMittal Wire France ym. vastaan komissio.

Kantaja esittää unionin yleiselle tuomioistuimelle seuraavaa:

- i) kanteen kohteena olevaan päätökseen liittyy perustelua koskevia virheitä, joilla on vaikutusta Fapricelan puolustautumisoikeuksiin, ja joiden vuoksi tätä päätöstä on oikaistava. Kantaja toteaa tämän osalta, että on katsottava, että oikaisu on tehoton, koska sillä, että komissio on myöntänyt aineellisia virheitä, loukataan Fapricelan mahdollisuutta käyttää täysin puolustautumisoikeuksia ja asetetaan kyseenalaiseksi tämän kanteen kohde, ja Euroopan komissiolle annetaan lisäksi mahdollisuus tehdä uusi muutospäätös ottaen huomioon esillä olevaan asiaan liittyvien yritysten tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat väitteet.
- ii) Euroopan komissio ei ole näyttänyt, että Fapricela on tiennyt tai että sen olisi pitänyt kohtuudella tietää Espanjan ulkopuolisista kartelleista, eikä Fapricelan voida tämän vuoksi katsoa olevan vastuussa riidanalaisessa päätöksessä yksilöidystä yhtenä kokonaisuutena pidettävästä jatketusta kilpailusääntöjen rikkomisesta

Toissijaisesti

- iii) komissio on rikkonut suhteellisuus- ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita vahvistaessaan tälle yhtiölle sakon siten kuin se teki, ja sakon määrää on alennettava vastaavasti
- iv) komissio on laskenut virheellisesti ajan, jona Fapricela on osallistunut rikkomiseen, koska se ei ole ottanut huomioon aikaa, jona se on väliaikaisesti irtisanoutunut kartellista, ja
- v) komissio on tehnyt tosiseikkoja koskevia virheitä ja on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta kieltäytyessään ottamasta huomioon sitä, että Fapricela ei kykene maksamaan sakkoa.

Kanne 14.9.2010 — ArcelorMittal España v. komissio

(Asia T-399/10)

(2010/C 301/84)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* ArcelorMittal España, SA (Gozón, Espanja) (edustajat: asianajajat A. Creus Carreras ja A. Valiente Martin)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

- riidanalaisen päätöksen 1, 2, 3 ja 4 artikla on kumottava siltä osin kuin ne koskevat ArcelorMittal España, S.A:ta
- toissijaisesti, ArcelorMittal España, S.A:lle määrätty sakko on kumottava
- vieläkin toissijaisemmin, ArcelorMittal España, S.A:lle määrätyn sakon määrää on alennettava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteellaan yleistä tuomioistuinta kumoamaan komission asiassa COMP/38.344 — Jänneteräs 30.6.2010 tekemän päätöksen K(2010) 4387 lopullinen 1, 2, 3, ja 4 artiklan. Komissio katsoi kyseisessä päätöksessä, että kantaja oli yhdessä eräiden muiden yritysten kanssa rikkonut SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa osallistumalla jatkuvaan rikkomiseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan jänneteräksen alalla Euroopan ja/tai kansallisella/alueellisella tasolla. Kantaja vaatii lisäksi sille määrätyn sakon kumoamista tai sen määrän alentamista.

Kantaja esittää kanteensa tueksi kuusi kanneperustetta.

Kantaja väittää ensinnäkin, että komissio on loukannut perusvapauksien ja ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) 6 artiklassa ja perusoikeusasiakirjan 47 artiklassa määrättyä oikeutta puolueettomaan tuomioistuimeen, koska sakon määräsi hallintoviranomainen, jolla on samanaikaisesti valta tutkia ja määrätä seuraamuksia.

Kantaja väittää toiseksi, että komissio on tehnyt virheitä laskeessaan sakon määrää, mikä johti siihen, että kantajalle määrättiin suurempi sakko.

Kolmanneksi kantaja väittää, että komissio katsoi virheellisesti, että kantajalla oli ratkaiseva määräysvalta Emesaan ja Galycasiin ennen vuoden 1997 joulukuuta.

Neljänneksi kantaja väittää, että komissio on lainvastaisesti kiellettyyn soveltamasta siihen osittaista sakoista vapauttamista

sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä annetun vuoden 2002 tiedonannon (1) 23 kohdan mukaisesti, vaikka kantaja toimitti ratkaisevia todisteita rikkomisen kestosta ja vakavuudesta ja näin ollen täytti mainitussa tiedonannon kohdassa todetut edellytykset.

Kantaja väittää lopuksi, että komissio on virheellisesti soveltanut ”korottamista pelotevaikutuksen aikaansaamiseksi”, joka mainitaan sakkojen laskennasta annettujen komission vuoden 2006 suuntaviivojen (2) 30 kohdassa, mistä on seurannut kantajalle määrätyn sakon määrän lainvastainen korottaminen 20 prosentilla.

(1) Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa (EYVL 2002, C 45, s. 3).

(2) Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).

Kanne 9.9.2010 — Villeroy & Boch — Belgium v. Euroopan komissio

(Asia T-402/10)

(2010/C 301/85)

*Oikeudenkäyntikieli: hollanti***Asianosaiset***Kantaja:* Villeroy & Boch — Belgium (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat O. Brouwer ja J. Blockx)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

- riidanalainen päätös on kumottava Villeroy & Boch — Belgium N.V./S.A:ta koskevin osin
- toissijaisesti, kantajalle määrätyn sakon määrää on alennettava sekä
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii, että yleinen tuomioistuin kumoaa osittain asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen nro K(2010) 4185 lopullinen, joka koskee SEUT 101 artiklan 1 kohdan rikkomista hana-, suihkukaappi- ja keramiikkatuotteiden markkinoilla.

Se esittää kanteensa tueksi seuraavat seitsemän kanneperustetta:

- SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan ja vakiintuneen oikeuskäytännön rikkominen, koska asiassa on virheellisesti lähdetty siitä, että kysymyksessä olisi yksi ja jatkuva kilpailusääntöjen rikkominen
- SEUT 296 artiklan 2 kohdasta seuraavan perusteluvelvollisuuden loukkaaminen, koska yhtä ja jatkuvaa kilpailusääntöjen rikkomista koskeva oletus on perusteltu riittämättömästi ja virheellisesti
- Perusteluvelvollisuuden loukkaaminen siltä osin kuin kysymys on kantajan oletetusta osallistumisesta syyksi luettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen Belgian markkinoilla ja todisteiden puuttuminen siitä, että kantaja on osallistunut tähän kilpailusääntöjen rikkomiseen Belgian markkinoilla
- Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan mukaista periaatetta nolla poena sine lege ja perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdan, kun se luetaan yhdessä perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohdan kanssa, mukaista ”ei enempää rangaistusta kuin syyllisyyttä”-nimistä periaatetta on loukattu sillä, että kantaja on asetettu vastaamaan yhteisvastuullisesti emoyhtiönsä kanssa sakosta sekä asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan rikkomisen
- Virheellinen sakon määrän määrittäminen, koska se liittyy sellaisiin liikevaihtoihin, joilla ei ole yhteyttä syyksi luettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen
- Sakko on perusoikeuskirjan 41 artiklan vastaisesti jätetty erheellisesti alentamatta menettelyn kohtuuttoman keston takia
- Asetuksen 1/2002 23 artiklan 3 kohdan rikkominen, koska sakko on määrätty virheellisesti rikkomisen vakavuuden osalta ja ”varoittavan tekijän” virheellinen määrittäminen sekä sakon määrän suhteettomuus absoluuttisessa mielessä.

Kanne 10.9.2010 — Justice & Environment v. komissio

(Asia T-405/10)

(2010/C 301/86)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Justice & Environment (Amsterdam, Alankomaat) (edustaja: asianajaja P. Černý)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Riidanalaiset toimet (komission päätös 2010/135/EU ja 2010/136/EU sekä komission vastaus K(2010) 4632) on julistettava mitättömiksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteellaan muuntogeenisestä perunasta valmistettujen elintarvikkeiden ja rehun markkinoille saattamisesta tehtyjen komission päätösten 2010/135/EU ⁽¹⁾ ja 2010/136/EU ⁽²⁾ sekä komission päätöksen K(2010) 4632, jolla hylättiin kantajan asetuksen (EY) N:o 1367/2006 ⁽³⁾ IV osaston nojalla esittämä vaatimus sisäisen uudelleentarkastelun suorittamisesta, kumoamista.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin.

Se väittää, että komissio rikkoi SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja olennaisia menettelymääräyksiä ja direktiivin 2001/18/EY ⁽⁴⁾ 4 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se teki päätökset 2010/135/EU ja 2010/136/EU. Kantajan näkemyksen mukaan riidanalaisilla päätöksillä loukataan tiettyjä EU-oikeuden yleisiä periaatteita, koska komission suorittama riskien arviointi oli ristiriitainen, komissio tulkitsi direktiivin 2001/18/EY 4 artiklan 2 kohtaa virheellisesti, komissio otti todisteet huomioon epätavallisella tavalla ja jätti huomiotta muutetun lainsäädännön. Kantaja väittää lisäksi, että komission päätös 2010/136/EU oli asetuksen N:o 1829/2003/EY ⁽⁵⁾ vastainen, koska siinä sallittiin muuntogeenisen perunan markkinoille saattaminen.

Kantaja väittää lisäksi, että komission päätös K(2010) 4632 on lainvastainen, koska sitä rasittaa kahden edellä mainitun komission päätöksen lainvastaisuus sen vuoksi, että siinä hylättiin kantajan esittämä vaatimus sisäisen uudelleentarkastelun suorittamisesta. Lisäksi kantaja väittää, että komissio ei noudattanut hyvän oikeudenkäytön periaatetta ja velvoitetta ottaa todistusaineisto asianmukaisesti huomioon hallinnollisessa päätöksentekomenettelyssä, sillä se ei ottanut kantajan sisäistä uudelleentarkastelua koskevassa vaatimuksessaan esittämiä argumentteja asianmukaisesti huomioon.

⁽¹⁾ Tärkkelyksen amylopektiini-aineosan parannetun pitoisuuden osalta muuntogeenisen perunatuotteen (*Solanum tuberosum* L. linja EH92-527-1) markkinoille saattamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti 2.3.2010 tehty komission päätös (tiedoksiannettu numerolla K(2010) 1193), EUVL 2010 L 53, s. 11.

⁽²⁾ Muuntogeenisestä perunasta EH92-527-1 (BPS-25271-9) valmistetun rehun sekä elintarvikkeiden ja muiden rehuotteiden, joissa kyseisen perunan esiintyminen on satunnaista tai teknisesti mahdollista välttää, markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti 2.3.2010 tehty komission päätös (tiedoksiannettu numerolla K(2010) 1196), EUVL 2010 L 53, s. 15.

⁽³⁾ Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006, EUVL 2006 L 264, s. 13.

⁽⁴⁾ Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12.3.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, EYVL 2001 L 106, s. 1.

⁽⁵⁾ Muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22.9.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1829/2003, EUVL 2003 L 268, s. 1.

Kanne 15.9.2010 — Emesa-Trefilería ja Industrias Galyca v. komissio

(Asia T-406/10)

(2010/C 301/87)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Emesa-Trefilería, SA (Arteixo, Espanja) ja Industrias Galyca, SA (Vitoria, Espanja) (edustajat: asianajajat A. Creus Carreras ja A. Valiente Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava kantajia koskevilta osin
- toissijaisesti, kantajille määrätty sakko on kumottava tai sen määrää on alennettava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteellaan yleistä tuomioistuinta kumoamaan osittain komission asiassa COMP/38.344 — Jänneteräs 30.6.2010 tekemän päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, jossa komissio katsoi, että kantajat olivat yhdessä eräiden muiden yritysten kanssa rikkoneet SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa osallistumalla jatkuvaan rikkomiseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan jänneteräksen alalla Euroopan ja/tai kansallisella/alueellisella tasolla. Kantajat vaativat lisäksi niille määrätyn sakon kumoamista tai sen määrän alentamista.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

Kantajat väittävät ensinnäkin, että komissio on loukannut perusvapauksien ja ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) 6 artiklassa ja perusoikeusasiakirjan 47 artiklassa määrättyä oikeutta puolueettomaan tuomioistuimeen, koska sakon määräsi hallintoviranomainen, jolla on samanaikaisesti valta tutkia ja määrätä seuraamuksia.

Toiseksi kantajat väittävät, että komissio on lainvastaisesti kieltänyt alentamasta kantajille määrätyn sakon määrää sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä annetun vuoden 2002 tiedonannon ⁽¹⁾ mukaisesti, vaikka päätös perustuu laajalti Emesalta saatuihin todisteisiin.

Lopuksi kantajat väittävät, että komissio on lainvastaisesti kieltänyt soveltamasta siihen osittaista sakoista vapauttamista sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä annetun

vuoden 2002 tiedonannon 23 kohdan mukaisesti, vaikka Emesa toimitti ratkaisevia todisteita rikkomisen kestosta ja vakavuudesta.

⁽¹⁾ Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EYVL 2002, C 45, s. 3).

Kanne 8.9.2010 — Roca Sanitario, SA v. komissio

(Asia T-408/10)

(2010/C 301/88)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Folguera Crespo ja M. Merola)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että

- 23.6.2010 tehdyn Euroopan komission päätöksen 1, 2 ja 4 artikla on kumottava osittain Roca Sanitariota koskevin osin
- toissijaisesti, Roca Sanitariolle määrättyä sakkoa on alennettava kannekirjelmässä esitetyllä tavalla siltä osin kuin yleinen tuomioistuin katsoo tämän esitetyistä syistä tai muista yleisen tuomioistuimen huomioonottamista syistä asianmukaiseksi
- toissijaisesti, siinä tapauksessa, että yleinen tuomioistuin tekee ratkaisun muista Roca Francen tai Laufen Austrian nostamista kanteista ja alentaa 23.6.2010 tehdyssä Euroopan komission päätöksessä näiden yritysten suorittamista kilpailusääntöjen rikkomisista määrättyjä sakkoja, joiden osalta Roca Sanitario on asetettu yhteisvastuulliseen vastuuseen, on todettava, että Roca Sanitariolla on oikeus vastaavaan sakkojen alentamiseen niiden sakkojen osalta, joista se on vastuussa yhteisvastuullisesti
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan Roca Sanitarion oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä oikeudenkäynnissä kysymyksessä oleva riidanalainen päätös on sama kuin asioissa T-364/10, Duravit ym. v. komissio ja T-368/10, Rubinetteria Cital v. komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samanlaisia näissä asioissa esitettyjen perusteiden ja perustelujen kanssa.

Kantaja esittää erityisesti, että kysymyksessä on ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin sen katsottiin olevan yhteisvastuullisessa vastuussa niistä kilpailusääntöjen rikkomisista, joihin Roca Francen ja Laufen Austria on katsottu syyllistyneen, ja perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdassa säädetty sakkojen enimmäismäärä on ylitetty huomattavissa määrin.

Lisäksi riidanalaisessa päätöksessä jätettiin vastuustatusta todettaessa ja sakkojen määrää määrättäessä ottamatta huomioon — ilman, että asiaa olisi perusteltu — esitetyt lukuiset todisteet, joilla osoitettiin vääräksi oletus, jonka mukaan kantajalla olisi ollut ratkaiseva vaikutus Roca Francen ja Laufen Austrian käyttäytymiseen.

Päätöksellä loukataan puolustautumisoikeuksia, koska kantajan vastuuseen asettaminen perustuu sellaisiin tosiseikkoihin ja subjektiivisiin arviointeihin, joita ei ollut otettu väitetiedoksiintoon ja joihin kantajalla ei ollut tilaisuutta ottaa kantaa.

⁽¹⁾ EUVL L 1, s. 1.

Kanne 13.9.2010 — Bottega Veneta International Sàrl v. SMHV

(Asia T-409/10)

(2010/C 301/89)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Bottega Veneta International Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (edustajat: avvocato P. Roncaglia, avvocato G. Lazzeretti, avvocato M. Boletto, avvocato E. Gavuzzi)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 16.6.2010 asiassa R 1247/2009-1 tekemä päätös on kumottava

— SMHV on veloitettava korvaamaan asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa sekä SMHV:n ensimmäisessä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Tavaramerkki, joka muodostuu erotamiskykyisestä kolmiulotteisesta merkistä, joka tunnetaan Veneta -laukkuna (tavaramerkkihakemus nro 6632608) luokkaan 18 kuuluville tavaroille (laukut ja käsilaukut)

Tutkijan päätös: Rekisteröintihakemus hylätään.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 2862/95 9 säännön 3 kohdan a alakohdan ja asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan rikkominen.

Kanne 13.9.2010 — Bottega Veneta International v. SMHV

(Asia T-410/10)

(2010/C 301/90)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja(t): Bottega Veneta International (Luxembourg, Luxembourg) (edustaja(t): avvocato P. Roncaglia, avvocato G. Lazzeretti, avvocato M. Boletto, avvocato E. Gavuzzi)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 16.6.2010 asiassa R 1539/2009-1 tekemä päätös on kumottava

— SMHV on veloitettava korvaamaan asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa sekä SMHV:n ensimmäisessä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Tavaramerkki, joka muodostuu erotamiskykyisestä kolmiulotteisesta merkistä, joka tunnetaan Cabat -laukkuna (tavaramerkkihakemus nro 6632566) luokkaan 18 kuuluville tavaroille (laukut ja käsilaukut)

Tutkijan päätös: Tavaramerkkihakemus hylätään.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 2862/95 9 säännön 3 kohdan a alakohdan ja asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan rikkominen.

Kanne 8.9.2010 — Laufen Austria v. komissio

(Asia T-411/10)

(2010/C 301/91)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Laufen Austria (Wilhelmsburg, Itävalta) (edustaja: asianajaja E. Navarro)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— 23.6.2010 tehdyn Euroopan komission päätöksen 1 ja 2 artikla on kumottava osittain Laufen Austrialle (sekä yksilöllisesti että yhteisvastuullisesti Roca Sanitarion kanssa) SEUT 101 artiklan rikkomisen vuoksi määrätyn sakon osalta

— tämän seurauksena Laufen Austrialle yksilöllisesti sekä yhteisvastuullisesti Roca Sanitarion kanssa määrätyn sakon määrää on alennettava kannekirjelmän vaatimusten mukaisesti siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin sille esitettyjen tai sen huomioon ottamien muiden syiden perusteella katsoo asianmukaiseksi

— komissio on veloitettava korvaamaan Laufen Austrian oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä olevassa asiassa riidanalainen päätös on sama kuin asiassa T-408/10, Roca Sanitario v. komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin edellä mainitussa asiassa esitetyt.

Kantaja väittää erityisesti, että kyseessä oleva päätös sisältää ilmeisen arviointivirheen, koska siinä todetaan, ettei kantaja ole toiminut markkinoilla itsenäisesti ja että Roca Sanitario olisi ollut vastuussa kantajan menettelystä.

Tältä osin kantaja väittää toissijaisesti, että on rikottu perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohtaa sekä loukattu kilpailusääntöjen rikkomisen yksilöllisen vastuun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta sen sakon osalta, joka kantajalle on määrätty yksilöllisesti sen rikkomisen vuoksi, johon kantajan väitettään syyllistyneen ennen kuin Roca Sanitario otti sen haltuunsa. Sakko on suurempi kuin 10 prosenttia päätöksen tekemistä edeltäneen kantajan tilikauden liikevaihdosta ja se on vahvistettu väärin perustein.

Kanne 9.9.2010 — Roca v. Euroopan komissio

(Asia T-412/10)

(2010/C 301/92)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Ranska) (edustaja asianajaja P. Vidal Martinez)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että

— 23.6.2010 tehdyn Euroopan komission päätöksen 1 ja 2 artikla on kumottava osittain siltä osin kuin siinä määrätään Roca Francelle SEUT 101 artiklan rikkomisesta suhteeton sakko

— sen seurauksensa Roca Francelle määrättyä sakkoa on alennettava kanteessa esitetyllä tavalla siltä osin kuin yleinen tuomioistuin katsoo tämän esitetystä syistä tai muista yleisen tuomioistuimen huomioonottamista syistä asianmukaiseksi

— komissio on veloitettava korvaamaan Roca Francen oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä oikeudenkäynnissä kysymyksessä oleva riidanalainen päätös on sama kuin asioissa T-408/10, Roca Sanitario v. komissio ja T-411/10, Laufen Austria v. komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samanlaisia näissä asioissa esitettyjen perusteiden ja perustelujen kanssa.

Kanne 18.9.2010 — Nexans France v. yhteisyritys Fusion for Energy

(Asia T-415/10)

(2010/C 301/93)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Nexans France SAS (Clichy, Ranska) (edustajat: asianajajat J.-P. Tran Thiet ja J.-F. Le Corre)

Vastaaja: Eurooppalainen yhteisyritys ITER:iä ja fuusioenergian kehittämistä varten

Vaatimukset

- On todettava, että hankintasopimus tehtiin sellaisen menettelyn jälkeen, jossa loukattiin oikeusvarmuuden, luottamussuojan, avoimuuden, yhdenvertaisen kohtelun ja hyvän hallinnon periaatteita.
- On todettava, että vastaaja teki oikeudellisen virheen, kun se piti kantajaa epätietoisuudessa päätöksensä hylätä kantajan tarjous ennen sen tutkimista, ja kun se ilmoitti tästä kantajalle vasta 16.7.2010 päivättyllä kirjeellään.
- On todettava, että vastaaja teki oikeudellisen virheen, kun se hylkäsi kantajan tarjouksen varainhoitoasetuksensa täytäntönnäpanosääntöjen 120.4 artiklan nojalla.
- 16.7. tehty päätös on todettava mitättömäksi.
- 8.7. tehty päätös on todettava mitättömäksi.
- Kaikki vastaajan 8. ja 16.7. antamien päätösten jälkeen antamat toimet on todettava mitättömiksi.
- Kantajalle on suoritettava asianmukaisena korvauksena 175 453 euroa korkoineen tuomion antamisesta lukien siihen saakka, kun maksu on kokonaan suoritettu (jollei sopimuksen täsmällisen arvon määrittämisestä ja lopullisista asianajokuluista muuta johdu; nämä voidaan ilmoittaa vasta tämän oikeudenkäynnin päätteeksi).
- Toissijaisesti, jos tuomion antamisajankohtana on epätodennäköistä, että hankintasopimuksesta järjestetään uusi tarjouskilpailu, kantajalle on suoritettava asianmukaisena korvauksena 50 175 453 euroa korkoineen tuomion antamisesta lukien siihen saakka, kun maksu on kokonaan suoritettu

(jollei sopimuksen täsmällisen arvon määrittämisestä ja lopullisista asianajokuluista muuta johdu; nämä voidaan ilmoittaa vasta tämän oikeudenkäynnin päätteeksi)

— Vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii, että kumotaan yhteisyrityksen ITER:iä ja fuusioenergian kehittämistä varten tekemät päätökset, joilla kantajan sähkölaitteiden toimittamista koskevien sopimusten tekemistä varten järjestetyssä tarjouskilpailumenettelyssä F4E-2009-OPE-18 (MS-MG) (EUVL 2009/S 149-218279) jättämä tarjous hylättiin ja sopimus tehtiin toisen tarjoajan kanssa. Kantaja vaatii lisäksi sille riidanalaisista päätöksistä aiheutuneen vahingon korvaamista.

Kantaja esittää kanteensa tueksi useita perusteita:

- Oikeusvarmuuden ja avoimuuden periaatteita on loukattu, koska vastaaja ei ilmoittanut kantajalle, että sen tarjous hylättäisiin sitä arvioimatta, jos kantaja kieltäytyisi allekirjoittamasta hankintasopimuksen liitteenä olevaa sopimusluonnosta, joten kantaja ei saanut käsitystä sille tarjoajana kullovien velvollisuuksien laajuudesta.
- Luottamussuojan periaatetta on loukattu, koska vastaaja vakuutti kantajalle, että se ei automaattisesti hylkäisi tämän tarjousta.
- Yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja julkista hankintaa koskevan sopimuksen ehdokkaiden yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu sen vuoksi, että
 - tarjouskilpailu järjestettiin siten, että siinä suositettiin Consortium ICAS:ia (jonka kanssa sopimus tehtiin), koska hankintasopimuksen puitteissa vahvistetut määrääjat olivat ilmeisen riittämättömät ja kohtuuttomat siten, että tarjoajat, joilla ei ollut erityistä tuotantolinjaa, joka oli vain Consortium ICAS:illa, eivät voineet käytännössä niitä noudattaa
 - vallitsi eturistiriita Consortium ICAS:in eduksi, koska eräs Consortium ICAS:in jäsenen palveluksessa ollut henkilö osallistui valintamenettelyyn ja eräs toinen Consortium ICAS:in jäsenen palveluksessa ollut henkilö osallistui tarjouspyynnön laatimiseen
 - Consortium ICAS:illa oli sitä hyödyttäviä tietoja, koska erään Consortium ICAS:in jäsenen palveluksessa oleva henkilö oli ITER:in asiantuntijana vierailut kantajan Koreassa sijaitseissa tehtaissa ja Kiinassa ja Japanissa sijaitseissa kaapelitehtaissa.

- Hyvän hallinnon periaatetta on loukattu ja varainhoitoasetuksen 84 ja 94 artiklaa on rikottu, koska arviointimenettely toteutettiin, vaikka jäljellä oli vain yksi tarjoaja, eikä vastaaja reagoanut, kun kantaja ilmoitti sille Consortium ICAS:in hyväksi koituvan eturistiriidan olemassaolosta.
- Vastaaja teki oikeudellisen virheen, kun se hylkäsi kantajan tarjouksen varainhoitoasetuksen täytäntöönpanoasetuksen 120.4 artiklan perusteella, koska tässä artiklassa ei mahdollisteta sitä, että tarjous hylätään automaattisesti ilman, että sitä arvioidaan, paitsi jos se ei täytä jotakin tarjouspyyntöasiakirjassa esitettyä olennaista tai erityistä vaatimusta.
- Nämä oikeussääntöjen loukkaukset ovat aiheuttaneet kantajalle välitöntä ja varmaa vahinkoa, joten se voi perustellusti vaatia vahingonkorvausta.

Kanne 13.9.2010 — Cortés del Valle López v. SMHV (HIJOPUTA)

(Asia T-417/10)

(2010/C 301/94)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: D. Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Calderón Chavero)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 18.6.2010 tekemä päätös asiassa R 175/2010-2 on kumottava.
- Vastaavasti SMHV:n tutkijan 24.11.2009 tekemä ratkaisu on kumottava.
- Valittajan väitteet on hyväksyttävä ja
- vastaaja on veloitettava korvaamaan kulut, jotka tässä menettelyssä ovat aiheutuneet sen vuoksi, että SMHV on vastustanut rekisteröintiä ja hylännyt kantajan vaatimukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "¡Que bueno ye! HIJOPUTA" luokkiin 33, 35 ja 39 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten

Tutkijan päätös: Yhteisön tavaramerkin rekisteröimistä koskevan hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ei ole rikottu, koska haettu tavaramerkki ei ole hyvän tavan vastainen.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 15.9.2010 — voestalpine ja voestalpine Austria Draht AG v. komissio

(Asia T-418/10)

(2010/C 301/95)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: voestalpine AG (Linz, Itävalta) ja voestalpine Austria Draht GmbH (Bruck an der Mur, Itävalta) (edustaja: asianajaja A. Ablasser-Neuhuber ja G. Fussenegger)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Komission SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä 30.9.2010 asiassa COMP/38.344 — Jänneteräs tekemä päätös K(2010) 4387 lopullinen on kumottava kantajia koskevilta osin
- toissijaisesti on alennettava päätöksen 2 artiklassa kantajille määrättyjen sakkojen määrää
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat komission SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä 30.9.2010 asiassa COMP/38.344 — Jänneteräs tekemän päätöksen K(2010) 4387 lopullinen. Riidanalaisessa päätöksessä kantajille ja muille yrityksille määrättiin sakko SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisesta. Komission mukaan kantajat ovat osallistuneet jatkettuun kartelliin ja/tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan jänneteräksen alalla sisämarkkinoilla ja Euroopan talousalueella.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

Ensimmäisenä kanneperusteenaan kantajat väittävät, etteivät ne ole rikkoneet SEUT 101 artiklaa. Kantajat esittävät tässä yhteydessä, että komissio teki virheen, kun se totesi niiden osallistuneen kilpailusääntöjen rikkomiseen yksinomaan Italiassa toimivan kauppaedustajan välityksellä, sillä kyseinen kauppaedustaja ei kantajien mukaan edustanut niitä ns. Club Italian tapauksissa, että kauppaedustajan, joka ei toimi yksinomaan edustajana, menettelyä ei voida laskea kantajien syyksi, koska tämä ei kuulu samaan taloudelliseen yksikköön, ja että se, että vastaaja laski automaattisesti kauppaedustajan, joka ei toimi yksinomaan edustajana, menettelyn kantajien syyksi, on vastoin unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, sekä että kantajat eivät olleet tietoisia mainitun kauppaedustajan menettelystä. Kantajat esittävät toissijaisesti, että kilpailusääntöjen rikkomisen kesto on niiden osalta laskettu virheellisesti.

Toisessa kanneperusteessaan kantajat kiistävät osallistuneensa yhtenä kokonaisuutena pidettävään, monitahoiseen ja pitkäkestoiseen kilpailusääntöjen rikkomiseen. Kantajat esittävät tältä osin muun muassa, että ns. Club Italian yhteydessä tapahtunut rikkominen on erotettava muista riidanalaisissa päätöksissä mainituista kilpailusääntöjen rikkomisista. Lisäksi kantajat väittävät, että ne eivät ole osallistuneet yhtenä kokonaisuutena pidettävään, monitahoiseen ja pitkäkestoiseen kilpailusääntöjen rikkomiseen, koska ne eivät olleet tietoisia kokonaisuunnitelmasta eivätkä olleet kohtuudella voineet olettaa tällaisen suunnitelman olemassaoloa eivätkä olleet valmiita kantamaan tällaiseen suunnitelmaan liittyvää riskiä.

Lopuksi kantajat moittivat kolmannessa kanneperusteessaan komissiota sakon määrän laskennassa tehdyistä virheistä. Kantajat väittävät tässä yhteydessä, että komissio loukkasi suhteellisuusperiaatetta kun se määräsi kantajille määrältään kohtuuttoman suuren sakon, vaikka asiassa nousi esille uusia (ennakoitavissa olevia) oikeudellisia kysymyksiä, ja kun yksinomaan sillä perusteella, että ne olivat olleet tietoisia muiden yritysten kilpailusääntöjen rikkomisista, määrättiin saman suuruinen sakko. Lisäksi kantajat katsovat, että komissio loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, sovelsi virheellisesti sakkojen laskennasta annettuja suuntaviivoja⁽¹⁾ ja loukkasi puolustautumisoikeuksia sekä oikeutta oikeudenmukaiseen menettelyyn.

⁽¹⁾ Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).

Kanne 14.9.2010 — Ori Martin v. komissio

(Asia T-419/10)

(2010/C 301/96)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Ori Martin SA (Luxembourg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja P. Ziotti)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Komission 30.6.2010 tekemä päätös K(2010) 4387 lopullinen — joka koskee Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamista koskevaa menettelyä (asia COMP/38.344 — Jänneteräs) on kumottava siltä osin kuin kantajan katsotaan olevan vastuussa sanktioidusta toiminnasta
- Kyseisen päätöksen 2 artiklassa määrätty sakko on kumottava tai sen määrä on alennettava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa on riitautettu sama päätös kuin asiassa T-385/10, ArcelorMittal Wire France ym. vastaan komissio.

Kantaja väittää, että 30.6.2010 tehty Euroopan komission päätös K (2010) 4387 lopullinen on lainvastainen, koska siinä todetaan kantajan olevan vastuussa ainoastaan sillä perusteella, että se omistaa (lähes) täysin yhtiön, jonka on katsottu olevan vastuussa SEUT 101 artiklan vastaisesta sääntöjenvastaisesta toiminnasta.

Kantaja väittää erityisesti seuraavaa:

- asetuksen (EY) N:o 1/2003 25 artiklan 1 kohdan b alakohdasta on rikottu, koska komission toimivalta määrätä sakko oli vanhentunut esillä olevassa asiassa.
- SEUT 101 artiklaa on rikottu ja vastuun ja rangaistusten henkilökohtaisuutta koskevaa periaatetta samoin kuin hyvän hallinnon ja syrjintäkiellon periaatteita on loukattu, koska komissio katsoo kantajan olevan objektiivisessa vastuussa tytäryhtiön mahdollisesta lainvastaisesta toiminnasta; tämä vastuu perustuu pelkkään oletamaan, jota vastaan ei ole mahdollista esittää vastanäyttöä. Tällaiselle omistajuuteen perustuvalla vastuulla ei ole mitään perustetta ja se on vastoin SEUT 101 artiklan soveltamista konsernien alalla koskevassa oikeuskäytännössä vahvistettuja periaatteita
- pääomayhtiöiden rajoitetun vastuun periaatetta, joka on vahvistettu sekä jäsenvaltioiden yhteisessä yhtiöoikeudessa että unionin oikeudessa, on loukattu.

Ori Martin vaatii lopuksi sille määrätyn sakon kumoamista tai sen määrän huomattavaa alentamista.

Kanne 17.9.2010 — Armani v. SMHV — Annunziata Del Preto (AJ AMICI JUNIOR)

(Asia T-420/10)

(2010/C 301/97)

*Kannekirjelmän kieli: italia***Asianosaiset***Kantaja:* Georgio Armani SpA (Milano, Italia) (edustaja(t): avvocato M. Rapisardi)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Annunziata Del Preto (Napoli, Italia)**Vaatimukset**

- Toisen valituslautakunnan päätös R1360/2009-2 on kumottava, koska siinä on sovellettu väärin ja rikottu asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sen vuoksi, ettei kyseisten tavamerkkien välillä ole katsottu olevan sekaannusvaaraa
- Kantajan vaatimukset on hyväksyttävä sellaisina kuin ne esitettiin väitemenettelyssä ja väiteosaston tekemän päätöksen mukaisesti
- Annunziata Del Preten hakemus nro 6 314 462 yhteisön tavamerkiksi on asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella hylättävä siinä yksilöityjen tavaroiden ja palvelujen osalta
- SMHV on veloitettava panemaan päätös täytäntöön ja olemaan hyväksymättä tavamerkin "AJ AMICI JUNIOR" rekisteröintiä
- SMHV on veloitettava yhdessä tai erikseen Annunziata Del Preten kanssa korvaamaan kaikki GIORGIO ARMANI SpA:n oikeudenkäyntikulut koko menettelyn ajalta
- Riidanalaisen päätöksen tultua kumotuksi on päätettävä, että kantajalle on korvattava sille tästä menettelystä aiheutuneet kulut, mukaan lukien 2.5.1991 annetun työjärjestyksen 91B artiklan perusteella tehdystä valituksesta aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tavamerkin hakija:* Annunziata Del Prete*Haettu yhteisön tavamerkki:* Kuviomerkki, johon sisältyy sanamerkki "AJ Amici Junior" (rekisteröintihakemus nro 6 314 462) luokkiin 9, 25 ja 35 kuuluvien tavaroiden ja palvelujen merkittämistä varten*Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Kantaja.*Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Italialainen sanamerkki, johon sisältyy sanaosa "AJ Armani Jeans" (nro 912 114) luokkiin 9, 25 ja 35 kuuluville tavaroille ja palveluille, ja italialainen sanamerkki, joka sisältää sanaosan "ARMANI JUNIOR" (nro 998 554) luokkiin 25 ja 35 kuuluville tavaroille.*Väiteosaston ratkaisu:* Väite hyväksytään.*Valituslautakunnan ratkaisu:* Valitus hyväksytään.*Kanneperusteet:* Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu kyseisten merkkien välisen sekaannusvaaran ja niillä merkittävien tavaroiden välisen sekaannusvaaran osalta.**Kanne 20.9.2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana v. SMHV — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)**

(Asia T-421/10)

(2010/C 301/98)

*Kannekirjelmän kieli: espanja***Asianosaiset***Kantaja:* Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega (Meaño, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Sánchez-Quiñones González)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Constantina Sotelo Ares (Cambados, Espanja)**Vaatimukset**

- SMHV:n neljännen valituslautakunnan 19.7.2010 tekemä päätös asiassa R 1804/2008-4 on kumottava

— tavaramerkki 5635867 ROSALIA DE CASTRO on rekisteröitävä luokkiin 32, 33 sekä 35 ja

— päätös velvoittaa kantaja vastaamaan valitusmenettelyyn liittyvistä kuluista on kumottava ja vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki ROSALIA DE CASTRO luokkiin 32, 33 ja 35 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkki-oikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Constantina Sotelo Ares

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Espanjalainen sanamerkki ROSALIA luokkaan 33 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen ja väitteen hyväksyminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseessä olevien tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1)

Kanne 17.9.2010 — Global Steel Wire v. komissio

(Asia T-429/10)

(2010/C 301/99)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Espanja)
(edustajat: asianajajat F. González Díaz ja A. Tresandi Blanco)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- komission asiassa COMP/38344 — Jänneteräs 30.6.2010 tekemä päätös K(2010) 4387 lopullinen on ensisijaisesti kumottava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 263 artiklan nojalla
- sakko, joka kyseisellä päätöksellä on määrätty kantajalle, on SEUT 261 artiklan mukaisesti kumottava tai sen määrää on alennettava
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena oleva päätös on sama kuin se, josta on kyse asiassa T-426/10, Moreda-Riviere Trefilerías vastaan komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin edellä mainitussa asiassa.

Kantaja huomauttaa erityisesti, ettei Euroopan komissio ole noudattanut sellaista todistelun tasoa, jota yhteisön oikeuskäytännössä edellytetään, jotta GSW:n voitaisiin katsoa olevan vastuussa tytäryhtiöidensä toiminnasta. Euroopan komissio ei ole näyttänyt toteen, että GSW on voinut käyttää ratkaisevaa määräysvaltaa osakkuusyhtiöihinsä nähden.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 24.7.2010 — AF v. komissio

(Asia F-61/10)

(2010/C 301/100)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: AF (Luxembourg, Luxembourg) (edustaja: avocat F. Frabetti)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen vastaajan päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla hylättiin kantajan vaatimus saada apua tilanteessa, jossa kantaja katsoi joutuneensa henkisen häirinnän uhriksi, ja vahingonkorvausvaatimus

Vaatimukset

- Se 28.9.2009 tehty päätös nro 24938 on kumottava, jolla komission nimittävä viranomaisen hylkäsi henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla tehdyn kantajan avunpyynnön D/300/09, joka koski henkistä häirintää, jonka kohteeksi kantaja oli väittänyt joutuneensa yksikössään vuoden 2004 huhtikuusta vuoden 2009 huhtikuuhun
- Kantajalle on määrättävä suoritettavaksi 600 000 euron suuruisen korvaus häirinnästä aiheutuneesta aineettomasta vahingosta ja häirinnän vaikutuksista kantajan terveydentilaan
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 3.9.2010 — Coedo Suárez v. neuvosto

(Asia F-73/10)

(2010/C 301/101)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ángel Coedo Suárez (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues, A. Blot ja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vastaajan päätöksen, jolla hylätään kantajan vahingonkorvausvaatimus ja vaatimus aineellisen vahingon ja henkisen kärsimyksen korvaamiseksi, kumoaminen

Vaatimukset

- Nimittävän viranomaisen päätös, jolla hylätään kantajan vahingonkorvausvaatimus, ja, mikäli tarpeen, nimittävän viranomaisen päätös, jolla hylätään oikaisuvaatimus, on kumottava
- Aineellisen vahingon korvaamisen osalta vastaaja on veloitettava maksamaan määrän, joksi alustavasti ja oikeuden ja kohtuuden mukaan on vahvistettava 450 000 euroa, johon on lisättävä laillisen korkokannan mukaiset viivästyskorot tuomion antamispäivästä lukien
- Henkisen kärsimyksen korvaamisen osalta vastaaja on ensisijaisesti veloitettava ottamaan kantaja asianmukaisesti palvelukseen ja maksamaan symbolisen yhden euron määrän tai toissijaisesti veloitettava maksamaan määrän, joksi alustavasti ja oikeuden ja kohtuuden mukaan on vahvistettava 300 000 euroa, johon on lisättävä laillisen korkokannan mukaiset viivästyskorot tuomion antamispäivästä lukien
- Euroopan unionin neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 9.9.2010 — Kimman v. komissio

(Asia F-74/10)

(2010/C 301/102)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Eugène Emile Kimman (Overijse, Belgia) (edustaja: avocat L. Levi)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kantajaa koskevan vuoden 2008 arvointikertomuksen kumoaminen

Vaatimukset

- Kantajaa koskeva vuoden 2008 arviointikertomus on kumottava
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 10.9.2010 — Scheefer v. Euroopan parlamentti**(Asia F-75/10)**

(2010/C 301/103)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Séverine Scheefer (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja C. L'Hote-Tissier)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vastaajan päätösten, joilla kieltäydytään tekemästä perusteltua päätöstä kantajan oikeudellisesta tilanteesta ja tarkemmin ottaen luokittelemasta uudelleen kantajan väliaikaisen toimihenkilön sopimusta toistaiseksi voimassa olevaksi palvelussuhteeksi Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kumoaminen ja kantajan kärsimän vahingon korvaaminen

Vaatimukset

- Asian ratkaisemista on lykättävä, kunnes asiassa F-105/09, joka on vireillä Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa, on annettu ratkaisu
- Muutoin on kumottava 11.2.2010 ja 10.6.2010 tehdyt päätökset, joilla parlamentti, joka pelkästään lähetti uudelleen 12.10.2009 päivätyn kirjeensä, kieltäytyi tekemästä perusteltua päätöstä hänen oikeudellisesta asemastaan ja kieltäytyi tarkemmin ottaen huolimatta kahdesta peräkkäisestä sopimuksen uusimisesta luokittelemasta uudelleen kantajan väliaikaisen toimihenkilön sopimusta toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi
- parlamentin 12.2.2009 tekemä päätös on kumottava
- parlamentin 12.10.2009 tekemä päätös on kumottava

- alkuperäisen sopimuksen oikeudellinen luonnehdinta ja sen päättymispäivä 31.3.2009 on kumottava
- tämän vuoksi kantajan palvelussuhde on luokiteltava uudelleen toistaiseksi voimassa olevaksi palvelussuhteeksi
- kantajan parlamentin toiminnan vuoksi kärsimä vahinko on korvattava
- toissijaisesti, jos virkamiestuomioistuin toteaisi, että toistaiseksi voimassa olevan palvelussuhteen muodostamisesta huolimatta työsuhde olisi päättynyt — mitä se ei ole — sopimussuhteen laittomasta päättämisestä on maksettava vahingonkorvaus
- tai ainakin, jos virkamiestuomioistuin toteaisi, että luokitteleminen uudelleen ei ole mahdollista — mitä se ei ole — kantajan Euroopan parlamentin virheellisen toiminnan vuoksi kärsimä vahinko on korvattava
- kantajalle on varattava kaikki muut oikeudet ja oikeussuojakeinot ja erityisesti se, että parlamentti velvoitetaan korvaamaan kärsitty vahinko
- Euroopan parlamentti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 10.9.2010 — Colart ym. v. parlamentti**(Asia F-76/10)**

(2010/C 301/104)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: Philippe Colart (Bastogne, Belgia) ynnä muut (edustaja: asianajaja C. Mourato)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kantajien palkkojen tarkistusta vuoden 2009 heinäkuun ja joulukuun välisellä ajanjaksolla koskevien laskelmien sekä 23.12.2009 annettuun neuvoston asetukseen (EU, Euratom) N:o 1296/2009 perustuvan virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden vuotuisen mukautuksen perusteella 1.1.2010 lukien laadittujen palkkalaskelmien kumoaminen

Vaatimukset

- Kantajien palkkalaskelmat RG 2009 (jälkikäteinen mukautus vuoden 2009 heinäkuusta joulukuuhun), tammikuun 2010 palkkalaskelmat ja sitä seuraavat palkkalaskelmat on kumottava 23.12.2009 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom 1296/2009) nojalla, siltä osin kuin kyseisissä palkkalaskelmissa sovelletaan mukautusprosenttia 1,85 mukautusprosentin 3,70 sijaan, mutta näiden palkkalaskelmien vaikutukset on kuitenkin pidettävä voimassa siihen saakka, kunnes vahvistetaan uudet palkkalaskelmat, joissa on sovellettu oikein henkilöstösääntöjen 65 artiklaa ja 65 a artiklaa sekä henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevaa 1 ja 3 artiklaa (versio 2010).
- Euroopan parlamentti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 13.9.2010 — Arroyo Redondo v. komissio

(Asia F-77/10)

(2010/C 301/105)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Fernando Arroyo Redondo (Luxembourg, Luxemburg)
(edustajat: asianajajat E. Boigelot ja S. Woog)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vastaajan sen päätöksen kumoaminen, jolla kantaja jätettiin merkitsemättä vuoden 2009 ylennyskierröksellä palkkaluokkaan AD10 ylennettyjen virkamiesten luetteloon

Vaatimukset

- on kumottava komission 20.11.2009 julkaistu päätös, jolla kantaja jätettiin merkitsemättä vuoden 2009 ylennyskierröksellä palkkaluokkaan AD10 ylennettyjen virkamiesten luetteloon,
- tämän kumoamisen seurauksena on suoritettava uusi kantajan ja muiden ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden vertailu vuoden 2009 ylennyskierröksen osalta, ylennettävä kantaja palkkaluokkaan AD10 taannehtivasti 1.3.2009 alkaen ja maksettava kantajalle saamatta jääneestä palkasta viivästyskorkoa 1.3.2009 alkaen Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioille vahvistaman korkokannan mukaisesti, korotettuna kahdella pisteellä, asettamatta kuitenkaan kyseenalaiseksi niiden muiden ylennettyjen virkamiesten

ylennyksiä, jotka on merkitty 20.11.2009 julkaistuun luetteloon

- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 18.9.2010 — Antelo Sanchez ym. v. parlamentti

(Asia F-78/10)

(2010/C 301/106)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: Pilar Antelo Sanchez (Brysseli, Belgia) ynnä muut
(edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vastaajan sen päätöksen kumoaminen, joka on toistettu kantajien palkkalaskelmissa ja joka koskee heidän kuukausipalkkoiensa mukautuksen rajoittamista vuoden 2009 heinäkuusta lukien 1,85 prosentin korotukseen 23.12.2009 annettuun neuvoston asetukseen (EU, Euratom) N:o 1296/2009 perustuvan virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden vuotuisen mukautuksen yhteydessä

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä asetetaan Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin liittyvien korjauskertoimien mukauttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 2009 annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1296/2009 nojalla palkkojen mukautusprosentiksi 1,85 %.
- Kantajille on myönnettävä oikeus viivästyskorkoon, joka on laskettu Euroopan keskuspankin määräämän korkokannan mukaan ja jota on laskettava sille rahamäärälle, joka vastaa tammikuusta 2010 lukien annetuista palkkalaskelmista ilmenevän palkan ja heinäkuun 2009 ja joulukuun 2009 välistä aikaa koskevan palkantarkistuksen sekä sen palkan välistä erotusta, johon kantajilla olisi pitänyt olla oikeus siihen saakka, kunnes nämä palkat on jälkikäteen oikaistu.
- Euroopan parlamentti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 17.9.2010 — Dubus v. komissio

(Asia F-79/10)

(2010/C 301/107)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Charles Dubus (Tervuren, Belgia) (edustajat: asianajajat E. Boigelot ja S. Voog)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vastaajan sen päätöksen kumoaminen, jolla kantaja jätettiin merkitsemättä vuoden 2009 ylennyskierröksellä palkkaluokkaan AST4/C ylennettyjen virkamiesten luetteloon, ja vahingonkorvausvaatimus aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.

Kantajan vaatimukset

- komission 20.11.2009 julkaistun sen päätöksen kumoaminen, jolla kantaja jätettiin merkitsemättä vuoden 2009 ylennyskierröksellä palkkaluokasta AST3/4 palkkaluokkaan AST4/C ylennettyjen virkamiesten luetteloon
- tämän kumoamisen seurauksena on suoritettava uusi kantajan ja muiden ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden vertailu vuoden 2009 ylennyskierröksen osalta, kantaja on ylennettävä palkkaluokkaan AST4/C taannehtivasti 1.1.2009 alkaen ja hänelle on maksettava 1.1.2009 alkaen viivästyskorkoa saamatta jääneestä palkasta Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioita varten vahvistaman korkokannan mukaisesti, korotettuna kahdella pisteellä, asettamatta kuitenkaan kyseenalaiseksi niiden muiden ylennettyjen virkamiesten ylennyksiä, jotka on merkitty 20.11.2009 julkaisuun luetteloon
- komissio on veloitettava maksamaan kantajalle 3 500 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui siitä, ettei häntä ylennetty 1.1.2009, sillä varauksella, että tätä summaa korotetaan oikeudenkäynnin aikana
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 24.9.2010 — Praskevicius v. parlamentti

(Asia F-81/10)

(2010/C 301/108)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Vidas Praskevicius (Luxembourg, Luxembourg) (edustajat: asianajajat P. Nelissen Grade ja G. Leblanc)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vastaajan sen päätöksen kumoaminen, jolla kantaja jätettiin merkitsemättä vuoden 2009 ylennyskierröksellä palkkaluokkaan AD6 ylennettyjen virkamiesten luetteloon, ja vahingonkorvausvaatimus aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.

Vaatimukset

- Nimittävän viranomaisen 21.6.2010 tekemän sen päätöksen kumoaminen, jolla hylättiin kantajan valitus,
- Nimittävän viranomaisen 24.11.2009 tekemän sen päätöksen kumoaminen, joka annettiin tiedoksi 2.12.2009 ja jolla kantaja jätettiin merkitsemättä vuoden 2009 ylennyskierröksellä palkkaluokkaan AD6 ylennettyjen virkamiesten luetteloon,
- Nimittäville viranomaiselle on kerrottava riidanalaiisten päätösten kumoamisesta aiheutuvista vaikutuksista ja muun muassa siitä, että palkkaluokaksi määritetään AD6 sekä siitä, että palkkaluokkaan AD 6 ylentäminen tapahtuu taannehtivien vaikutuksien siitä päivästä alkaen, jona sen olisi pitänyt tulla voimaan eli 1.1.2009,
- Kantajalle on myönnettävä 500 euroa korvauksena aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä
- Euroopan parlamentti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI